மூன்றாம் தந்திரம்

[வீராகமம்]

1. அட்டாங்க யோகம்

(அகத்தவம் எட்டு)

531. உரைத்தன வற்கரி ஒன்று மூடிய
நிரைத்த இராசி நிறைமுறை எண்ணிப்
பிரைச்சதம் எட்டும் பேசியே நந்தி
நிரைத்த இயமம் நியமஞ்செய் தானே.

(ப. இ.) விடுத்தலும் எடுத்ததும் தடுத்தலுமாகிய உயிர்ப்புப் பயிற்சியுடையார் பதினாறு விடுத்துப் பன்னிரண்டு உள்ளிழுக்கும் ஏனையார் போலன்றிப் பதினாறுமே உள்ளிழுக்கப் பழகிவிடுவர். அதன்மேல் விடுத்தலும் எடுத்தலுமின்றித் தடுத்தலாகவே நிற்பர். எண்பெரும் யோக முறைகளையும் எடுத்தியம்பிய நந்தி தூதகற்றலும் நன்றாற்றலும் ஆகிய செய்முறைகளை அறநெறியொழுக வகுத்தருளினன். விடுத்தல் - இரேசகம். எடுத்தல் - பூரகம். தடுத்தல் - கும்பகம். வற்கரி : வற்கம் - குதிரைக் கடிவாளம் முதலியன. அது வற்கரி என நின்று ஆகுபெயராய் உயிர்மூச்சைக் குறிக்கின்றது. இராசி - ஈண்டுப் பன்னிரண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர் விளக்கிநின்றது. இயமம் - தூதகற்றல். நியமம் - நன்றாற்றல்.

(அ. சி.) வற்கரி - மூச்சு. நிரைத்த இராசி -12. பிரைச்சதம் - யோகம்.

(1)

532. செய்த இயம நியமஞ் சமாதிசென்
றுய்யப் பராசத்தி உத்தர பூருவ
மெய்த கவச நியாசங்கள் முத்திரை
எய்த வுரைசெய்வன் இந்நிலை தானே.

(ப. இ.) திருவருளால் இயமமாகிய தூதகற்றலும், நியமமாகிய நன்றாற்றலும் செய்து போந்தவர் நொசிப்பாகிய சமாதியை எய்துவர். திருவருள் உத்தரமாகிய பின்னும் பூருவமாகிய முன்னும் நடப்பாற்றல் வனப்பாற்றல்களாக மாறுதல் வேண்டும். அப்பொழுது 'சிவய நம' என நின்றது சிவயசிவ எனவரும். உறுப்புத் தொடுதற்குரிய திருமுறைத் திருப்பதிகம் 'திருவங்கமாலைத்' திருப்பதிகமாகும். சமாதி - நொசிப்பு . பராசத்தி - வனப்பாற்றலாகிய திருவருள். உத்தரம் - பின்பு; நடப்பாற்றல். பூருவம் - முதல்; நடப்பாற்றல் முன்னிலையாகிய வனப்பாற்றலாக மாறுதல். இஃது எவ்வாறெனின் சிவயநம என்பது சிவயசிவ எனக் கணித்தல். கவசம் - போர்வை. நியாசம் - (நெஞ்சு, தலை, குடுமி, கண், கை, கருவி என்னும் உறுப்புப் பொருள்களைச் சிவனுடைமை

என்று கருதித்) தொடுதல். இஃது இரண்டு வகை. ஒன்று உடம்பு. மற்றொன்று கை எனப்படும். அதனால் நியாசங்கள் எனக் கூறப்பட்டன. முத்திரை - கைவிரல்களால் பொருள் குறிக்கும் அடையாளங்கள். இந்நிலை இந்த முறைப்படி.

(2)

533. அந்நெறி இந்நெறி என்னாதட் டாங்கத்
தன்னெறி சென்று சமாதியி லேநின்மின்
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம்
புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே.

(ப. இ.) அந்நெறி இந்நெறி என்று தடுமாறிக் கூறாது, அகத்தவமாகிய எட்டுறுப்புக் கொண்ட யோகநெறியே சென்று சமாதியாகிய நொசிப்பின்கண் நிலைபெற்று நில்லுங்கள். இத்தகைய நன்னெறிக்கண் செல்வார்க்கு ஞானமாகிய திருவடியுணர்வு எளிதினெய்தும். அத்தகையோர் ஊனடைந்த உடம்பிற் புகுதார். அந்நெறி இந்நெறி என்னாது - அகத்தவமாகிய யோகத்துக்கு வேறுபட்ட வழிகளைப் பயன்தருவன என்று கொள்ளாமல். நன்னெறி - நல்ல அகத்தவம். ஆகத்திற் போக்கில்லை - மீட்டும் ஓருடம்பிற் புகும் பிறப்பில்லை.

(3)

534. இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயா மம்பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்க மாவது மாமே.

(ப. இ.) தூதகற்றல், நன்றாற்றல், அளவிலா இருக்கை, வளிநிலை, தொகை நிலை, பொறை நிலை, நினைதல், நொசிப்பு என்னும் வழிமுறைத் தவநிலை பயிலுதல் வேண்டும். இயமம் - தூதகற்றல். நியமம் - நன்றாற்றல். ஆதனம் - இருக்கை. பிராணாயாமம் - வளிநிலை. பிரத்தியாகாரம் - தொகை நிலை. தாரணை - பொறைநிலை. தியானம் - நினைதல். சமாதி - நொசிப்பு.

(அ. சி.) அயமுறு - நல்வழிப்படுத்தும்.

(4)

2. இயமம்

(தூதகற்றல்)

535. எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்த ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்

கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே

அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே.[1]

(ப. இ.) தலைமைப்பாடுடைய திருவருட்டண்ணளிப் பவழக்குன்றனைய குளிர்சடையோன் சிவபெருமானாவன். அவன் ஆலமர் செல்வனாக வீற்றிருந்தருளித் திருவடியில் அழுந்திய நால்வர்க்குத் திருவருள் புரிந்தனன். எண்பெரும் திசையிலும் மேகங்கள் கடல்நீரை முகந்து பெய்யினும் அதற்குக் காரணம் முன்பு நீங்கள் செய்துபோந்த நியமங்களாகிய நன்றாற்றுதலேயாம். ஆதலால் மேலும் தொடர்ந்து நன்றாற்றுதலைப் புரியுங்கள் என்றருளினன். நல்லுழைப்பால் பெற்ற நல்லூதியம் தீதின்றி வந்த பொருளாகும். அப் பொருள் அறத்தையும் இன்பத்தையும் உறச் செய்யும். ஆனால் அவ்வறமும் இன்பமும் தொடர்ந்து நிகழ்வதற்கு நடைமுறையில் அப் பொருளை மேன்மேலும் ஈட்டுதல் வேண்டுமல்லவா? அஃது இதற்கு ஒப்பாகும். எழுந்து - (முகில்கள் கடல்நீரையுண்டு விண்ணில்) எழுந்து. தண் - அமைதி. அழுந்திய - திருவடியன்பில் உறுதியாய. நால்வர் : நன்னெறியாகிய சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்னும் நிலை நான்கினையும் கைக்கொண்டோர்.

(அ. சி.) அழுந்திய நால்வர் - நந்திகள். நால்வர் - சனகர் - சனந்தவர் - சனாதனர் - சனற்குமாரர்.

(1)

536. கொல்லான்பொய் கூறான் களவிலான் எண்குணன்

நல்லான் அடக்க முடையான் நடுச்செய்ய

வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்

இல்லான் இயமத் திடையின்நின் றானே.

(ப. இ.) பதினொரு அருஞ்செயல்கள் இதன்கண் ஓதியருளப்பட்டன. இவற்றை விழுமிய உயிரினும் விழுமியதாய்க் கைக்கொண்டு ஒழுகும் தீதகற்றலாகிய இயமத்து நின்றோன் ஓதும் நன்னெறியாளன் ஆவன். உயிரை உடம்பினின்றும் பிரிப்பதே வெளிப்படத் தெரிந்த கொலையாகும். உண்மையான் நோக்குவார்க்கு ஓரறிவுமுதல் ஆறறிவு ஈறாகச் சொல்லப்படும் எவ்வகையுயிர்க்கும் சிறியதுன்பம் இழைப்பதும் கொலையேயாகும். துன்ப இழைப்புக்கு நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ துணைபுரிவதும் கொலையேயாம். அதனாலேயே திருவள்ளுவநாயனாரும் புலாலுண்டலும் கொலையே என்று அருளினர். பெருந் துன்பமும் கொலை என்னும் சொல்லால் ஆளப்படும் வழக்கு நோக்கின் அந்தோ உயிர் நீக்கும் கூற்றுச் செயற்கு மாற்றமும் இன்றுபோலும் வெகுளிப்பொருளாவரும் மெய்ப்பாட்டிற்குரிய பொருள்நிலைக்களம் நான்கு வருமாறு :

"உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யென்ற

வெறுப்ப வந்த வெகுளி நான்கே."

- தொல். பொருள்: 58.

---

1. கெடுப்பதூஉம் திருக்குறள். 15.

537. ஆதியை வேதத்தின் அப்பொரு ளானைச்

சோதியை அங்கே சுடுகின்ற அங்கியைப்

பாதியுள் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன்

நூதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே.[1]

(ப. இ.) எல்லாவற்றுக்கும் முழுமுதலாய்க் காரணமாயிருப்பவன் ஆதி. செந்தமிழ்மறையும் அந்தமில் பொருளுமாய் விளங்குபவன் சிவன். அகன்ற அறிவுப் பேரொளியாகவுள்ளவன் அவனே. சுடுந் தீயாகவுள்ளவனும் அவனே. திருமேனி யொருகூறு பெண்கூறாகத் திகழ்பவனும் அவனே. திருவருளால் இவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் நூதி யுணர்ந்தோனாவன். பாதியுள் - திருமேனிக்கண் ஒருபாதியில். நூதி யுணர்ந்தான் - திருவருளால் முறைப்படி கண்டு வணங்கினவன். நியமத்தான் - அகத்தவத்தோன். அகத்தவம் - யோகம்.

(1)

538. தூய்மை அருளூண் சுருக்கம் பொறைசெவ்வை

வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை

காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை

நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே[2].

(ப. இ.) அகம்புறம் தூய்மை. அருள், ஊண் முதலியன சுருக்கிச் சிக்கனவாழ்வு, பொறுமை, செம்மை வாய்மை, நிலைமை (மானம்), காமமகற்றல், களவகற்றல், கொலையகற்றல் ஆகிய பத்தும் நன்றாற்றும் பண்பாகும், ஊண் சுருக்கம் வரும் திருவள்ளுவர் திருப்பாட்டானுணர்க.

"இழிவறிந் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்

கழிபேர் இரையான்கண் நோய்."

- 946.

---

1. ஆதியானை. அப்பர், 5. 94 - 6.

2. ஈசனுக்கன். சிவஞான சித்தியார், 12. 2 - 1.

" தன்னைத்தான். திருக்குறள். 209.

ஈண்டுக் காமம் : பன்மனைவியரை மணத்தலும், ஒரு மனைவிமாட்டும் (ஒத்த நிலையினராய்ச் சிவன் நினைவினராய் மகப்பேற்றின் பொருட்டுக் கூடுவதே காதற்கூட்டம்.) காதன்முறையின்றிக் கூடுவதும் காமக்கூட்டமாகும். அருவப்பொருளில் அன்பு செல்வது காதல். உருவப்பொருளில் அன்பு செல்வது காமம். காதல் உயிரின்மாட்டும் காமம் உடம்பின் மாட்டும் செல்வன். காதற் கூட்டமின்றிக் காமக்கூட்டம் கூடுதலும் காமம் ஆம் களவு : தான் ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கமுறைகளைத் தவிர்ந்தும், நினைப்பூட்டியும் செய்வனவும், தன் தேவைக்குமேல் பண்டங்களைத் தொகுத்துவைத்தலுமாம். பண்டங்கள் ஊண், உடை, உறையுள் முதலியன. கொலை: தன்னுயிர் பிறப்பற்றுச் சிறப்புற முயலாது முயலும் முயற்சி கொலையாகும். நிலைமை - உறுதியுடைமை. காமம் கொலை களவு - இம் மூன்றும் அகற்றல். ஈரைந்தும் - குறித்தபத்தும்.

(அ. சி.) நேமி - நியமத்தை உடையவன்.

(2)

539. தவஞ்செபஞ் சந்தோடம் ஆத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீர் ஐந்து
நிவம்பல செய்யின் நியமத்த னாமே.[1]

(ப. இ.) 'உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை'யாகிய தவமும், திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்தலாகிய செபமும், சிவனை நினைத்தலாகிய மகிழ்வும், முப்பொருளுண்மை கைக்கொள்வதாகிய மெய்ப்பொருள் ஆத்திகமும், சிவனடியார்களுக்குப் பணிந்து உள்ளன. உவந்து கொடுக்கும் தானமும், சிவனை வழிபடும் விரதமும், செந்தமிழ்த் திருமுறை சித்தாந்த நூல்களை ஓதலும், ஓதுவித்தலும், கேட்பித்தலும், கேட்டலும், நாடலும் முதலிய நயனார் மெய்யுணர்வு வேள்வி ஐந்தும் செய்தலும், திருவைந்தெழுத்தால் ஓம்பும் அகத்தழலும், திருவைந்தெழுத்தால் புரியும் அகப்பூசையும், அருளால் சிவனை மறவா நினைவால் உறவெனக் கொள்ளும் ஒண்மதியும் என்று சொல்லப்படும் பத்தும் நத்தும் நன்றாற்றலின் வித்தாகும். சந்தோடம் - மகிழ்ச்சி. ஆத்திகம் - கடவுட் கோள்.

(அ. சி.) சித்தாந்தக் கேள்வி - சைவ சித்தாந்த நூல்களிற் கூறும் பொருளைக் கேட்டல். மகம் - விருந்து முதலிய ஐம்பெரு வேள்வி. நிவம் - நிபம். இவை போன்ற நற்செயல்கள்.

(3)

---

1. ஞானநூ. சிவஞானசித்தியார், 8 : 2 - 13.

4. ஆதனம்

(இருக்கை)

540. பங்கய மாதி பரந்தபல் ஆதனம்

அங்குள வாம்இரு நாலும் அவற்றினுள்

சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத்

தங்க இருப்பத் தலைவனு மாமே.

(ப. இ.) தாமரை இருக்கை முதலாக இருக்கை பலதிறப்படும். அவற்றுள் எண்பேரிருக்கை நனிமிகச் சிறந்தன. அவ்வெட்டனுள்ளும், குற்றங்குறை ஏதும் இல்லாத இருக்கை, எல்லாரானும் ஒல்லும் வகை கைக்கொள்ளப்படும் இருக்கை சுவத்திகம் என்ப. சுவத்திகம் என்பது தொடைக்கும் முழங்காற்கு நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருப்பது. சுவத்திக ஆதனம் - இறுமாப்பிருக்கை. பங்கயமாதி - தாமரை இருக்கை முதலாக. இருநாலு மவற்றினுள் - அவற்றினுள் இருநாலுமென மாறிப் பொருள்கொள்க.

(அ. சி.) சொங்கு - சொக்கு என்பதன் மெலித்தல்; குற்றம். சுவத்திகம் - எது சரிப்படுகிறதோ அது; சுகமானது.

(1)

541. ஓரணை யப்பத மூருவின் மேலேறிட்

டார வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்

சீர்திகழ் கைகள் அதனைத்தன் மேல்வைக்கப்

பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே.

(ப. இ.) பத்மாதனமாகிய தாமரை இருக்கை : இரண்டு கால்களையும் மாற்றித் தொடைமேல் உள்ளங்கால் மலர்ந்திருக்குமாறு வலித்திழுத்துவைத்தல் வேண்டும். பின்பு அம் மலர்ந்த கால்களின்மேல் இருகைகளும் கோத்து மலர்ந்திருக்குமாறு வைத்தல் வேண்டும். நன்றாய் நிமிர்ந்திருந்து நேர்முகமாக நோக்குதல் வேண்டும். இதுவே பத்மாசனமாகும். அணை - ஓரம்.

(அ. சி.) ஊரு - தொடை.

(2)

542. துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து

அரிய முழந்தாளி லங்கையை நீட்டி

உருசி யொடுமுடல் செவ்வே யிருத்திப்

பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே.

(ப. இ.) பத்திராசனமாவது : குற்றமற்ற வலக்காலை வெளித்தோன்றுமாறு இடத்தொடையின்மேல் வைத்து இரண்டு முழந்தாள்களிலும் அங்கைகளை மேனோக்குமாறு அமைத்து நூட்டி உடம்பைச் செவ்வையாக நிமிர்ந்திருக்குமாறு செய்து பயிறல் பத்திராசனமாகும். இவ் விருக்கையால் உடல் தளர்ச்சியின்றிக் கிளர்ச்சியுடனிருக்கும்.

(அ. சி.) துரிசில் - குற்றமற்ற. உருகியிடும் உடல்-நெகிழும் உடல்.

(3)

543. ஒக்க அடியிணை யூருவில் ஏறிட்டு

முக்கி யுடலை முழங்கை களில்ஏற்றித்

தொக்க அறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்

குக்குட ஆசனங் கொள்ளலு மாமே.

(ப. இ.) பாதங்கள் இரண்டையும் மாற்றித் தொடையின்மேல் ஏறுமாறு செய்தமைத்து, உடம்பின் பளுவை முழங்கை தாங்குமாறமைத்து அசைவின்றியிருத்தல் கோழியிருக்கையாகும். முக்கி - அழுத்தி; முங்கியென்னும் திசைச்சொல்லின் திரிபு. குக்குட ஆசனம் - கோழி இருக்கை.

(அ. சி.) துளங்காது - அசையாமல்.

(4)

544. பாத முழந்தாளிற் பாணி களைநூட்டி

ஆதர வோடும்வாய் அங்காந் தழகுறக்

கோதில் நயனங் கொடிமூக்கி லேயுறச்

சூர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே.

(ப. இ.) முழந்தாளின்மேல் பாதத்தை வைத்து அவற்றின்மேற் கைகளை நூட்டி, விருப்புடன்மேல் நோக்கி, குற்றமற்ற கண்கள் மூக்கின் நுனியை நோக்குமாறு இருப்பது சிங்காதனமாகும். சிங்காதனம் - அரிமா இருக்கை.

(அ. சி.) பாணி - கை. கொடி மூக்கு - மூக்கு நுனி.

(5)

545. பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி

சொத்திரம் வீரஞ் சுகாதனம் ஓரேழும்

உத்தம மாமுது ஆசனம் எட்டெட்டுப்

பத்தொடு நூறு பலஆ சனமே.

(ப. இ.) பத்திரமுதல் சுகாதனம் ஈறாகச் சொல்லப்படும் இருக்கை ஏழும் மேலானதாகச் சொல்லப்படும், மாமுது ஆசனமும் சேர எட்டாகும். மாமுது ஆசனம் - சுவத்திகம். இவற்றுடன் சொத்திரம் சுகாசனம் கூட்டப் பத்தாகும். இப்படியே எட்டெட்டு ஆகிய அறுபத்து நான்கு, நூறு முதலிய இருக்கைகள் அளவில்லன. திருமூலநாயனார் ஓதியருளிய இருக்கை எட்டேயாம். எனினும் பிறர் கொள்கைகளைக் கூறும் முறையில் பிறவும் கொள்ளப்பட்டன. இஃது எழுவகை மதங்களுள் ஒன்றாகிய 'உடம்படல்' என்னும் முறையாகும்.

(6)

5. பிராணாயாமம்

(வளிநிலை)

546. ஐவர்க்கு நாயகன் அவ்வூர்த் தலைமகன்
உய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றொன்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தானே.[1]

(ப. இ.) ஐவர்களாகிய ஐம்பொறிகட்கும் தலைவன் ஆருயிராகும். ஐம்பொறிகளையும் உறுப்பாகக்கொண்டு உடல் உறுப்பியாகத் திகழ்கின்றது. அதனால் அவ் வுடலை ஐவர் வாழும் ஊரென்றனர். அவ்வூர்க்குத் தலைமகன் மனம். அத் தலைமகன் நாயகனாகிய ஆருயிராம் தலைவன் உய்யுமாறுகொண்டு ஊரும் குதிரை ஒன்று உண்டு. குதிரை ஈண்டு உயிர்ப்பு. உயிர்ப்பு எனினும் பிராணவாயு எனினும் ஒன்றே. மெய்ம்மையாக அகத்தவப்பயிற்சி யுடையார்க்கு அம் மனமாகிய குதிரை அடங்கிப் பற்றுக்கொடுத்து ஒழுகும். முறையான பயிற்சியில்லாத பொய்யர்க்குப் பற்றுக்கொடாது துள்ளி எழுந்து அவரைக் கீழே வீழ்த்தித் தான் வேண்டியவாறு ஆர்வத்துடன் சென்றுவிடும்.

(அ. சி.) ஐவர். ஐம்பொறிகள். ஊர் - உடல். தலைமகன் - மனம் குதிரை - பிராணவாயு. பற்றுக்கொடுக்கும் - வசப்படும். துள்ளி விழுத்திடும் - வசப்படாது.

(1)

547. ஆரிய னல்லன் குதிரை இரண்டுள
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே.

(ப. இ.) குதிரையைச் செலுத்தும் ஆரியனாகிய மனத்தோன் நல்லவன். குதிரையாகிய உயிர்ப்பு இருவகை. ஒன்று வலப்பால் நாடி; மற்றொன்று இடப்பால் நாடி இவற்றை முறையே பிங்கலை இடைகலை என்ப. அவ்வுயிர்ப்பினை

விடுத்தலும் எடுத்தலும் ஆகிய செயலைப் போன்று தடுத்தலைச் செய்வதாகிய வசிப்பிடிக்கும் வழி யறியாது மயங்குகின்றனர். திருவருள் வலத்தால் நன்னெறி நான்மைவழி யொழுகினால் சிவகுரு எழுந்தருளிவந்து ஆட்கொள்வர். அவரின் திருவருள் பெற்றால் அக் குதிரையாகிய உயிர்ப்பினை வயடுப்படுத்துதல் எளிதாகும். ஆரியன் - பெருமைமிக்க மனம். விரகு - உபாயம்; முறைமை. கூரிய - நுண்ணிய அறிவுள்ள. வாரி - சேர்த்து.

(அ. சி.) ஆரியன் - மிலேச்சன். குதிரை இரண்டு - இடைகலை பிங்கலை விரகு-உபாயம்.

(2)

548. புள்ளினும் மிக்க புரவியை மேற்கொண்டாற்

கள்ளுண்ண வேண்டாம் தானே களிதருந்

துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும்

உள்ளது சொன்னோம் உணர்வுடை யோருக்கே.

---

1. உயிரா. அப்பர், 6. 25 - 1.

" ஊனி. சம்பந்தர், 3. 22 - 3.

2. காயத்துள் திருவுந்தியார், 43.

(ப. இ.) புள்ளாகிய பறவையினும் மிக்க விரைவாகச் செல்லும் குதிரையினைச் சிவகுருவினருளால் மேற்கொண்டால் புறத்தே காணப்படும் கள்ளுண்டு களிப்பெய்துதல் வேண்டா. (319) தானே அகத்தின்கண் அளவில்லாத களிப்புண்டாகும். மேற்கொள்ளுதல் - அடக்குதல். உயிர்ப்புப் பயற்சியுடையாரைத் துள்ளிநடக்கும் பீடுசேர் நடையினராக்கும். சோம்பல் வராமல் தடுக்கும். திருவடியுணர்வு கைவரப்பெறும் செந்நெறியாளர்க்கு மெய்ம்மை எடுத்துரைத்தனம். குதிரைக்கு ஒப்புப் புள்ளென ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியரும் அருளினர். அது வருமாறு.

"வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை

இடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை

உள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும்

புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான."

- தொல். பொருள் : 194.

கலிமா - குதிரை.

புள்ளென்பது ஈண்டுப் பறவைப் பொதுவன்று. பறவையின் ஓர் இனம் புள்ளெனப்படும். அப் புள் முட்டையினின்றும் வெளிவந்த அப்பொழுதே பறக்கும் இயற்பண்பு வாய்ந்தது. அஃது ஈண்டைக்கு நனிமிகு

பொருத்தமாகும். ஆருயிரும் நிலத்தில் பிறந்ததும் ஏதொரு துணையும் இன்றித் தாமாகவே மூச்சுவிட்டு வாங்குகின்றதைக் காண்கின்றோமன்றோ? ஆதலால் முட்டையினின்றும் வெளிவந்தவுடன் பறக்கும் புள்ளே ஒப்பாகும். இவ் வுண்மை தேர்ந்து தெளிந்தே திருவள்ளுவநாயனாரும்,

"குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே

உடம்போ டுயிரிடை நட்பு."

- 338.

என்று ஓதியருளி முட்டையினின்றும் வெளிவந்தவுடன் பறந்துபோகும் புள்ளே உடம்புடன் வந்தவுயிர் அவ் வுடம்பைவிட்டுப் போவதற்கு ஒப்பாகும் என ஓதியருளினர். நிலாமுகிப்புள், தளியுணவப்புள் முதலியவை போன்று வியத்தக்க இயற்கைவாய்ந்த முட்டையினின்றும் வெளிவந்ததும் பறக்கும். பண்பினவாய புள்ளொன்று ஊதெனக் கோடலும் பொருந்தும். நிலாமுகிப்புள் - நிலவை உணவாகக்கொள்வது. தளியுணவுப்புள் - மழையை உணவாகக் கொள்வது. இதனை வானம்பாடியெனவும், சாதகப்புள் எனவும் கூறுப. இவ் வுண்மை வருமாறு:

"வானம் பாடி வறங்களைந் தானா

தழி துளி தலைஇய புறவிற் காண்வர

வானர மகளோ நீயே

மாண்முலை யடைய முயங்கி யோயே."

- ஐங்குறுநூறு, 418

புள்ளினுமிக்க - வேகத்தால் பறவையினும் சிறந்த. மேற்கொண்டால் - அடக்கிக்கொண்டால். துள்ளி நடப்பிக்கும் - நடனமிட்டு நடத்தலைச் செய்விக்கும். சோம்பு - மடி.

(அ. சி.) புள் - பறவை. புரவி - பிராணவாயு.

(3)

549. பிராணன் மனத்தோடும் பேரா தடங்கிப்

பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை.

பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப்

பிராண னடைபேறு பெற்றுண்டீர் நீரே.

(ப. இ.) பிராணனாகிய உயிர்ப்புச் சிவகுருவினருளால் மனத்துடன் பொருந்தி அடங்கி இருக்குமானால் பிறப்பு இறப்பு இல்லை. உயிர்ப்பானது வலப்பால் இடப்பால் நாடிகளாகிய பிங்கலை இடைகலைகளில் மாறிமாறிப் போய் வருமானால்,

பேச்சுமுண்டாகும். அதனால் இறப்பும் பிறப்பும் இறவாது வந்துகொண்டிருக்கும். பேராது - பிரியாது. நடை பேறு - போதல், வருதல், (இறத்தல் பிறத்தல்).

(அ. சி.) மடைமாறி - இடைகலை - பிங்கலைகளை மாறிமாறி.

(4)

550. ஏறுதல் பூரகம் ஈரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பம் அறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சக மாமே.

(ப. இ.) வளிநிலையாகிய மூச்சுப்பயிற்சி முறை இதிற் காணப்படுகிறது. ஏறுதல் - பூரகம். ஆறுதல் - கும்பகம். ஊறுதல் - இரேசகம். பூரகம் - உள்ளிழுத்தல். கும்பகம் - அடக்குதல். இரேசகம் - வெளிவிடுதல். வாமம் - இடகலை; இடமூக்கு. ஈரெட்டு - பதினாறுமாத்திரை, அறுபத்து நாலு மாத்திரை, முப்பத்திரண்டு மாத்திரை. இப் பயிற்சிக்குச் 'சிவ சிவ' என்னும் செந்தமிழ்த் திருமாமறை முடிவினை நான்குமுறை கணித்துத் தூய காற்றை உள்வாங்குதல் வேண்டும். அதுபோல 'சிவசிவ' என்பதனைப் பதினாறுமுறை கணித்து இரண்டு மூக்கையும் அடைத்து உள் நிறுத்துதல் வேண்டும். பின் 'சிவசிவ' என எட்டுமுறை கணித்து வலமூக்கைத் திறந்து வெளிவிடுதல் வேண்டும். இம்முறையே இடமூக்கிலும் பயிலுதல் வேண்டும் இவ்வாறு மாறிமாறி இயன்ற அளவு செய்தல் வேண்டும். சிவசிவ என்பது நான்கு மாத்திரை.

(அ. சி.) மாறுதல் - மடைமாறுதல்.

(5)

551. வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம்
தெளியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே.

(ப. இ.) அகத்தவப் பயிற்சியால் உயிர்ப்பினை வாங்கி உந்திக்கண் அடக்கி வயப்படுத்தினால் உடம்புக்கு காலவரையறைப்படி ஏற்படும் முதுமை புறத்துக் காணப்படினும் அகத்து முதுமைப்பண்பு ஒருசிறிதும் காணப்படமாட்டாது. அதற்கு மாறாக இளமைப்பண்பு கிளர்ந்தெழுந்து கொழுந்துவிடும். அதனையே பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம் என்று ஓதினர். அகத்துப்பண்பு இளமையாகப் புறத்துப் பொலிவு முதுமையாவது எதன்பொருட்டெனின்? அவர்தம் பயிற்சியின் சிறப்பும்

அகவையில் முதிர்வும் ஒருங்குணர்த்தும் உண்மை எண்மையான் என்க. அவையே ஏனையாரையும் அப் பயிற்சிக்கண் தூண்டித் தொழிற்படுத்தும் வண்மையுள்ளனவாகும். இந் நெறியால் தெளிவு பெறச் சிவகுருவின் திருவருள் எய்தும். அத் திருவருட்டுணையால் வேண்டுமேல் காற்றினும் விரைவாய் விண்ணிடைப் பறக்கும் அளியனும் ஆவன். அளியன் - மென்மத்தன்மையுடையன். எண்பெரும பேறுகளுள் ஒன்றாகிய மென்மையாகும். எண்பெரும் பேறு: நுண்மை, பருமை, விண்டன்மை, மென்மை, விரும்பிய தெய்தல், நிறைவுண்மை, ஆட்சியனாதல், கவர்ச்சி என்பன. இவற்றை முறையே அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஆட்சியனாதல், கவர்ச்சி எனலுமாம். வளியினும் - காற்றைவிட வேட்டு - விரும்பத்தக்க. அளியனும் - மென்மைத்தன்மையுடையனும். ஆம் - ஆவன் (விண்ணிற் பறக்கும் தன்மையுடையன் ஆவன் என்பது கருத்து.)

(அ. சி.) வயம் - வசம் (சகரத்துக்கு யகரம் போலி). பழுக்கினும் - முதுமைப் பருவம் எய்தினாலும். பிஞ்சாரம் - இளமைத் தன்மையை எய்தலாம்.

(6)

552. எங்கே இருக்கினும் பூரி இடத்திலே
அங்கே யதுசெய்ய ஆக்கைக் கழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே.

(ப. இ.) எங்குத் தங்கநேரினும அங்கெல்லாம் இடமூக்கு வழியாக (இடைகலை) உயிர்ப்பினைப் பதினாறுமாத்திரையளவு எடுத்தலாகிய பூரகத்தைச் செய்வாயாக. செய்தபின் அங்கே தடுத்தலாகிய கும்பகத்தை அறுபத்துநான்கு மாத்திரையளவு செய்க. பின் விடுத்தலாகிய இரேசகத்தை முப்பத்திரண்டு மாத்திரையளவு செய்க. அங்ஙனம் செய்யவே அகத்தவப் பயிற்சியால் உணர்வினுள் ஒலிக்கும் சங்கு முதலிய ஒலிகள் பத்தும் (586) உண்டாகும். அகத்தவம் பயின்றார் பலருள்ளும் இவன் தலைசிறந்தவனாவன்.

(அ. சி.) பூரி இடத்திலே - இடைகலை வழியாய்ப் பிராணவாயுவைப் பதினாறு மாத்திரை உள்ளே வாங்கு. அங்கே பிடித்து - 64 மாத்திரை கும்பித்து. விட்டளவுஞ்செல்ல - 32 மாத்திரை இரேசகம் செய்ய (அஃதாவது வெளியேவிட). சங்கே குறிக்க - சங்கு முதலிய நாதங்கள் கேட்க. தலைவனுமாமே - பிராணாயாமப் பயிற்சியில் தலைசிறந்தவன் ஆகலாம்.

(7)

553. ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை

காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்

கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பினை அகத்தவப்பயிற்சியால் மேலே ஏறும்படி செய்து இடப்பால் மூக்கு வலப்பால் மூக்கு வழியாக இரு கால் - இருமுறை எடுத்தலாகிய பூரித்தலைச் செய்க அங்ஙனம் செய்யும் காற்றை அருளால் தடுத்தலாகிய கும்பகத்தைச் செய்யும் மேலோதிய (552) முறைமைக் கணக்கினைக் கைக்கொண்டொழுகுவார் அரியர். அவ் வருமைப்பாடாம் 'காற்றைப்பிடிக்கும் கணக்கறி' வாருக்குச் சிவபெருமான் திருவருளால் கூற்றையுதைக்கும் குறிநிலையுண்டாம். உயிர்ப்புப் பயிற்சி செய்வார் வினையால் சிவவினையாக்கிக் கோடற்பொருட்டுச் 'சிவசிவ' என்னும் நான்கு. மாத்திரையுள்ள நம்பன் நற்றொடரை நாவழுத்திப் பயில்வர். அஃதாவது உயிர்ப்பினை விடுத்தற்கு நான்கு முறையும், எடுத்தற்குப் பதினாறு முறையும் தடுத்தற்கு எட்டுமுறையும் ஆக நவின்று பயில்வர். அம் மறைக்கணிப்பினால் வரும் நற்றவம் இயல்பாகவே உயிர்ப்புப் பயற்சியால்தானே எய்துகின்றது. இதுவே திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிய,

"வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்

யானையால் யானையாத் தற்று."

- 678.

னும் செந்தமிழ்ப் பொதுமறையின் சீரியபொருட்கு நேரிய எடுத்துக் காட்டாகும். மேலும் திருமுறைத் திருவாணைவழித் திருவைந்தெழுத்து ஓதுவார்முன் நமன்றமர் நணுக அஞ்சுவர். அவ்வைந்தெழுத்துள்ளும் ஒப்பில் ஒன்றாய்நின்று சிறப்பது 'சிவசிவ' என்னும் இருதலை மணியாம் செழுமறையே. இதனை வழுத்துவாரை நமன்தூதர் நாடவும் அஞ்சுவர். இவ்வுண்மை வரும் அப்பர் வைப்பாம் அருள்மொழியான் உணர்க:

"இன்னங் கேண்மின் இளம் பிறைசூடிய

மன்னன் பாத மனத்துடன் ஏத்துவார்

மன்னு மஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம்

தன்னி லொன்றுவல் லாரையும் சாரலே."

- 5: 106 - 6.

று: ஒப்பிலாச் 'சிவசிவ' என்னும் ஒன்று.

(அ. சி.) காற்றைப்பிடிக்கும் கணக்கு - மேலே கூறிய அளவு.

(8)

554. மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்

பாலாம் இரேசகத் தாலுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலாலம் உண்டான் அருள்பெற லாமே.

(ப. இ.) மேல் எனப்படும் தலை, கண், காதுகளும் கீழ் எனப்படும் கால், பெருவிரல் முதலியவைகளும், நடு எனப்படும் நெஞ்சகம், கொப்பூழ் முதலியவைகளும் நிறையுமாறு உயிர்ப்பினை உள்ளிழுத்தல் - எடுத்தல் செய்தல் வேண்டும். இதுவே பூரித்தல் எனப்படும். அங்ஙனம் எடுத்தல் செய்த உயிர்ப்பினை அளவுக்குமேல் வெளிவிடுத்தல் செய்யாது உட்பதிவித்தலாகிய அளவுடை விடுத்தலைச் செய்தல் வேண்டும். விடுத்தல் - இரேசகம். சிவபெருமான்பால் பேரன்புடையவராய் அடிவயிற்றினுள் தடுத்தலாகிய கும்பகத்தைச் செய்து வாழ்ந்துவந்தால் நனிமிக எளிதாய்ப் பிழை பொறுக்கும் விழைதகு பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருவருளைப் பெறலாகும். ஆலமுண்டான் - மாலால் விளையும் மேலாம் பிழையென்னும் நஞ்சினையுண்டவன். மேல் - தலை, கண், காது முதலியன. கீழ் - கால், பெருவிரல் முதலியன. நடு - நெஞ்சம், கொப்பூழ் முதலியன. (இது பொறைநிலை என்கின்ற வாயுத்தாரணை முறையாம்.)

(அ. சி.) இரேசகத்தால் உட்பதிவித்து - அளவுக்கு மீறி வாயுவை வெளியே விடாமல்.

(9)

555. இட்ட தவ்வீ டிளகா திரேசித்துப்
புட்டிப் படத்தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிப் பிராணன் அபானனுங் கும்பித்து
நட்டம் இருக்க நமனில்லை தானே.

(ப. இ.) வீடாகிய உடல் தளர்ச்சியுறாது வளர்ச்சியுறுமாறு அளவாக உயிர்ப்பினை விடுத்தல் செய்து உடலுக்குச் செழுமையும் கொழுமையும் வழுவின்றிக் கெழுமப் பத்துவகை நாடியினும் உயிர்ப்பினை எடுத்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் எடுத்து வீணாகக் கழியும் உயிர்ப்பினையும் மலக்காற்றினையும் தடுத்து நிலைநிறுத்தலாகிய நட்டத்தினைப் புரிவோர்க்குப் பண்டு எழுதிய கணக்கின்படி நமன் வருவதற்கில்லை. ஒருவன் மூலபண்டாரத்தைச் செலவுசெய்யாது தான் தேடி உண்பித்தும் உண்டும் வருகின்றனன். அம்மட்டுமன்றி மூலபண்டாரத்தின்கண் நாளும் சிறுகச்சிறுகத் தன் ஊதியத்திலிருந்து பொருள் கூட்டித் தொகுத்தும் வருகின்றனன். இவ்வுண்மையோராது மூலபண்டாரம் இது காறும் செலவாகி முடிந்திருக்கும் என்று ஒருவன் கணக்குக்கூட்டினால் எவ்வளவு பிழையோ அவ்வளவு பிழையாகும் அகத்தவமாகிய யோகப் பயிற்சியுடையார்பால் கூற்றுவன் வாழ்நாட்கு அலகிடுதல். நாடிபத்து இடப்பால் நரம்பு, வலப்பால் நரம்பு, நடு நரம்பு, உள்நாக்கு நரம்பு, வலக்கண் நரம்பு, இடக்கண் நரம்பு, வலச்செவி நரம்பு, இடச்செவி நரம்பு, கருவாய் நரம்பு, எருவாய் நரம்பு என்பன.

(அ. சி.) வீடு இளகாது - சரீரம் தளராது. புட்டிபட - பருக்கும் படி. கொட்டிய - வீணாய்க் கழியும். நட்டம் இருக்க - நிலைநிறுத்த.

(10)

556. புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை

நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்

உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்

புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே.

(ப. இ.) உள்ளிருந்து புறப்பட்டு வெளிப்போந்து மீண்டும் உட்புக்குத் திரிகின்ற உயிர்ப்பினை மூச்சுப்பயிற்சி முறைப்படி தடுத்து உள்நிறுத்தி அருளால் தூய்மையாக்கி ஒழுகவல்லார்க்கு உடம்பு பொன்மேனியாகும். உயிர்க்குயிராய் உடன்நின்று விளங்கும் பின்னற்சடைசேர் பெருமானும் மன்னிநிற்பதன்றிப் புறப்பட்டுப் போகான். அவன் போகானாகவே அவனுக்கு உடலாகிய ஆருயிரும் போகாது. ஆருயிர் நிற்கவே உடலும் அழியாது. நெறிப்பட - முறைப்படி. உறுப்புச் சிவக்கும் - (உறுப்பு சினை யாகுபெயராய் உடம்பைக்குறித்தது.) உடம்பு பொன்னிறமாம்.

(11)

557. கூடம் எடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர்

ஓடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குலம்

நீடுவர் எண்விரல் கண்டிப்பர் நால்விரல்

கூடிக் கொளிற்கோல அஞ்செழுத் தாமே.

(ப. இ.) கூடமாகிய உடலின்கண் குடிபுகுந்து மங்கையராகிய பிங்கலை இடைகலை என்னும் வலப்பால் இடப்பால் நாடிகள் வாயிலாக உயிர்ப்புப் பன்னிரண்டுவிரல் அளவு ஓடுதலும் மீளுதலும் புரியும். அப்பன்னிரண்டு விரலுள் எண்விரல் அளவு எடுத்துக்கொண்டு நான்குவிரல் அளவு வீணாக வெட்டி அவை வாணாளென்று எண்ணாது போக்கிவிடுவர். அந் நால் விரலளவும் நாளும் அகத்தே கூடிக்கொள்ளின் மிகப்பெரும் வைப்பாகத் திகழும். அதன்மேல் பயிற்சியால் பெருகி மூலபண்டாரம் சாலமிகும். மிகவே அவ்வுயிர் திருநூறு சிவமணி அணிந்தார்தம் புறக் கோலம் போன்று உணர்வின்கண் 'சிவசிவ' என்னும் செந்தமிழ் மறைக்கோலமாய் உறையும். உறையவே கூற்றுவனும் நாட அஞ்சுவன். அஞ்செழுத்தாமே - உயிர்க்கிழவன் 'சிவசிவ' என்னும் திருவுருவனாவன்.

(அ. சி.) கூடம் - சரீரம். மங்கையர் - இடைகலை; பிங்கலை. எண். விரல் கண்டிப்பர் - பிராணவாயுவைப் பன்னிரண்டங்குலமுள்ள பொருளாகக் கொண்டால் பூரகம் எட்டங்குலப் பிரமாண முள்ளதாகும். நாலங்குலம் வந்து கூடாது. கால்விரல் - 16 மாத்திரையுள்ள பூரகத்தின் கால்பாகமாக உள்ள நாலங்குலம். கூடிக்கொளின் - 64 மாத்திரை அளவுள்ள கும்பகத்தாலும் 32 மாத்திரை அளவுள்ள இரேசகத்தாலும் நாலங்குலம் கூடிக்கொண்டால்.

(12)

558. பன்னிரண் டானை பகல்இர வுள்ளது
பன்னிரண் டானையைப் பாகன் அறிகிலன்
பன்னிரண் டானையைப் பாகன் அறிந்தபின்
பன்னிரண் டானைக்குப் பகல்இர வில்லையே.

(ப. இ.) வெளிச்செல்லும் உயிர்ப்பு மாத்திரை பதினாறனுள் இயல்பாகவே நான்கு மாத்திரை உயிர்ப்புப்புறமே வீணாகக் கழிந்துபோக அகத்தே பன்னிரண்டு மாத்திரைதங்குகின்றது. அதுதானும் பின்னும் உயிர்ப்பினைக் கழிப்பதற்கே காரணமாகத் தங்குகின்றது. இப் பன்னிரண்டு மாத்திரை உயிர்ப்பினைப் பன்னிரண்டானை என்றனர். இவை பாகனாகிய ஆருயிர்க்கு அடங்குதல் நன்றாகும். அங்ஙனம் அடங்கின் நாளெல்லை, விழிப்பு உறக்கம், தோற்ற ஒடுக்கம், அறிவு அறியாமை எனப்படும் பகல் இரவுகள் இல்லை. அவ்வியானையினை அடக்குமுறையினைப் பாகனாகிய உயிர் அறிந்திலது. அதனை ஆருயிர் அறிந்தபின் எய்தவே மேலோதிய பகல் இரவுகளில்லை.

(அ. சி.) பன்னிரண்டானைக்கு - 16 மாத்திரையில் நாலு மாத்திரையை விட்டு விட்டு 12 மாத்திரையை மாத்திரம் பூரிப்பவருக்கு பாகன் - ஆன்மா.

(13)

6. பிரத்தியாகாரம்

(தொகைநிலை)

559. கண்டுகண் டுள்ளே கருத்துற வாங்கிடிற்
கொண்டுகொண் டுள்ளே குணம்பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழமறை தேடியை
இன்றுகண் டிங்கே இருக்கலு மாமே.

(ப. இ.) பிரத்தியாகாரமாகிய தொகைநிலைக்கண் அஃதாவது 'பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமல், ஒருவழிப் படுப்பது தொகைநிலையாம்' ஆகலின் அகத்தவப் பயிற்சிமுறையான் சிவபெருமானை உணர்வின்கண் கருத்துறவைப்பது தொகைநிலை. அங்ஙனம் சிவபெருமானை அகத்தே கொள்ளக்கொள்ள அவன்றன் எண்குணப் பெருக்கமும் எண்மையிற் காணலாம். பழங்காலத்தே நனிமிகு கனிவுடன் செந்தமிழ்ப் பழமறை தேடித் திளைக்கும் சிவபெருமானை இந்நாள் நாமும் அகத்தே கண்டு இன்புற்று இருக்கலுமாகும். பண்டு - பழமை; தொன்மை. தேடியை - தேடப்பட்ட சிவபெருமானை. பழமறை - செந்தமிழ்த் திருநான்மறை. இருக்கலும் - மெய்யடிமையாய் வாழ்தலும்.

(1)

560. நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண் டங்குலம்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை அறிந்தபின்
கூவிக்கொண் டீசன் குடியிருந் தானே.[1]

(ப. இ.) கொப்பூழுக்குப் பன்னிரண்டுவிரல் அளவின் கீழுள்ளது மூலாதாரம். அம் மூலாதாரத்தைத் தூண்டித் தொழிற்படுத்தும் மந்திரம் இயற்கைச் செந்தமிழ் மறையாகிய 'ஓம்.' இம் மறையினையே ஆண்டு வரை செய்து நிலைநிறுத்துதல் வேண்டும். அதனைப் பலரும் அறிகிலர். திருவருளால் அதனையறிந்தபின் சிவபெருமானை அன்பால் அழைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அழைக்கவே அவனும் வெளிப்பட்டு எழுந்தருளிக் குடியிருந்தருள்வன். மூலாதார எழுத்துக்கள் வ, ச, ஷ, ஸ என்பன என்றலும் ஒன்று. தாபிக்கு மந்திரம் - நிலைநிறுத்தும் ஓங்காரம். கூவி - அழைத்து. கொண்டு - அடிமைகொண்டு.

(அ. சி.) நாபிக்குக் கீழே பன்னிரண்டங்குலம் - மூலாதாரம்.

(2)

561. மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன்நின்ற

பாலித்த யோனிக் கிருவிரல் கீழ்நின்ற

கோலித்த குண்டலி யுள்ளெழுஞ் செஞ்சுடர்

ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழதே.

(ப. இ.) மூலாதாரத்திற்கு இரண்டுவிரல் மேலும், குறிக்கு இருவிரற் கீழும் உள்ள இடம் பாம்பிருக்கையாகிய வட்டக் குண்டலியாகும். அக் குண்டலியாற்றல் மிக்க அழகுள்ளதாய் உணர்வினுள் எழும் செஞ்

---

1. அடியேன். 8. குழைத்தபத்து, 2.

ாகும் அச் சுடர் உச்சித்துளைவழிச் செல்லும். மேலும் அச் சுடர் கொப்பூழுக்குக்கீழ் நான்குவிரல் எல்லையிலும் பரவியிருக்கும். அது பற்றியே மெய்கண்ட நாயனாரும் 'அஞ்செழுத்தால் குண்டலியிற் செய்தோமம்' என்றருளினர். யோனி - குறியிடம். செஞ்சுடர் - உச்சித் துளைவழி (பிரமரந்திரமார்க்கம்)

(அ. சி.) பாலித்த - பிறப்பைத் தருகின்ற. கோலித்த - வட்டமாயுள்ள.

(3)

562. நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குலம்

நூசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேல்

மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்தும்

தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாமே[1]

(ப. இ.) மூக்கின்கீழ்ப் பன்னிரண்டுவிரல் அளவில் எல்லையிற் காணப்படும் இடம் நெஞ்சகமாகும். அவ்விடத்துச் சிவபெருமானை இவர்தந்தூரும் இறையென முறையுற நாடிக் கொல்லாமை முதலிய எண்பூக்கொண்டு திருவைந்தெழுத்தால் விழுமிய வழிபாடு ஆற்றுதல் வேண்டும். ஆற்றின் மாசித்தி மாயோகம் வந்துகைகூடும். மா - நனி மிகு பெருமை. இவ் வழிபாடுடையார்தம் உடம்பினுக்கு எந்நாளும் எவ்வகையூறும் உண்டாகாதென்க. 'செந்தமிழர் தெய்வமறை நாவர் செழுநற்கலை தெரிந்தவரோ, டந்தமில் குணத்தவர்க ளர்ச்சனைகள் செய்யு' முறைமையினை நம் மெய்கண்டநாயனார் அருளுமுறை வருமாறு:

"அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை

அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் திதயத்தில்-அஞ்செழுத்தால்

குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில்

அண்டனாஞ் சேடனாம் அங்கு."

- சிவஞானபோதம், 9: 3 - 1.

'கொல்லாமை ஐந்தடக்கல் கொள்பொறுமை யோடிரக்கம், நல்லறிவு மெய்தவம் அன்பெட்டு'ம் ஞானமலராகும். பன்னிரண்டங்குலம் - பன்னிரண்டங்குல இடமாகிய நெஞ்சு (அநாகதம்). (இந்த நெஞ்சிடமே அகவழிபாட்டிற்குரியது. அகவழிபாடு - மானத பூசை.)

(அ. சி.) அதோமுகம் - கீழ்.

(4)

563. சோதி இரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்

கோதில் பரானந்தம் என்றே குறிக்கொண்மின்

நேர்திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி எய்தினால்

ஓதுவ துன்னுடல் உன்மத்த மாமே.

(ப. இ.) அகத்தே பிறைக்கீற்றுப்போலும் சுடரொளி தோன்றும். தோன்றினால் அதுவே குற்றமற்ற நற்றவப் பேரின்பமாகும். அதனைத் திருவருள் நினைவால் குறிக்கொண்டு ஒழுகுங்கள். ஒழுகவே மிடறாகிய விசுத்தியினிடத்து நிலவொளி தோன்றும். அந் நிலவொளி தோன்றி

---

1. மானமா சம்பந்தர், 3. 24 - 7.

னால் புகழ்ந்து சொல்லப்பெறும் உன் பொன்மேனி சிவன் வயமாகும். அஃதாவது உன் நுகர்வனைத்தும் சிவன் நுகர்வாகும். கண்டத்தே - கழுத்திடமாக (விசுத்தி). பரவசம் - தன்னிழப்பும் தலைவன் உழப்பும் உழப்பு - இறைபணி.

(அ. சி.) இரேகைச் சுடரொளி - கீற்றுப்போன்ற ஒளி. கோதில் குற்றமில்லாத. உன்மத்தம் - பரவசம்.

(5)

564. மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டிரு

மேலைத் துவாரத்தின் மேல்மனம் வைத்திரு

வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு

காலத்தை வெல்லுங் கருத்திது தானே.

(ப. இ.) செல்வே நிமிர்ந்து நன்றாயிருந்து அயிர்ப்பின்றி உயிர்ப்பினை அடக்கி மூலத்துளையை வாலிதின் அழுத்தி அடைத்திருப்பாயாக. அதன்பின் உச்சித்துளையாகிய நடுநாடியின் முடிவிடமாம் மேலைத் துவாரத்தின்மேல்

மனம் வைத்திருப்பாயாக. இம்முறையால் வித்தமிழ்தாகிய இந்திரியம் உடம்பெங்கணும் செறியும். வேல்போலும் கூரிய அமர்க்கண்ணை விழித்திருப்பாயாக. விழித்திருத்தல் என்பது புற நாட்டமுமின்றி உறக்கமுமின்றி அகநாட்டமுற்றிருத்தல். அங்ஙனமிருப்பதே வாழ்நாட்கு அலகாய் வயங்கொளி மண்டிலக்காலத்தை வெல்லும் கருத்தென்பதாகும். விடுமுறைநாட்களைச் சேர்த்துவைத்துள்ள பணியாளர் பின் ஆண்டுக்கணக்காய்ப் பணியின்றி ஊதியம் பெற்றுக் காலத்தை நீட்டிப்பிப்பது இதற்கு ஒப்பாகும். மேலைத்துவாரம் - புருவ நடுவிலுள்ள நடுநாடித் துளை. புருவநடு - ஆக்கினாசக்கிரம். நடுநாடி - சுழுமுனை.

(அ. சி.) முக்காரமிட்டிரு - நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, மூச்சடக்கி அழுத்தி இரு மேலைத்துவாரம் - மூலத்துக்கு மேல் உள்ள துவாரத்தின் மேல்; இந்திரியம் தேகத்திற்குள் பரவும் வழி.

(6)

565. எருவிடும் வாசற் கிருவிரன் மேலே
கருவிடும் வாசற் கிருவிரற் கீழே
உருவிடுஞ் சோதியை உள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் றானே.

(ப. இ.) எருவிடும் வாசலாகிய கழிவாய்க்கு இரண்டுவிரல் மேலும் கருவிடும் வாசலாகிய குறிக்கு இரண்டுவிரற் கீழும் உள்ள நிலைக்களம் பாப்பிருக்கையாகிய குண்டலிநிலையாகும். அந்நிலைக்கண் திருவருளே திருவுருவாகக்கொண்டு திகழும் பேரறிவும் பேரொளிப் பெரும்பிழம்பு ஒன்று ஒருருவாய்த் தோன்றும். அப் பிழம்பினை அருளால் உணர்விற் கண்டு ஓவாது நினைக்கவல்லவர்கட்குக் கருவாகிய பிறப்பினை விடுவிக்கும் அச் சிவப்பிழம்பு வெளிப்படக் கலந்து விளங்கிநின்றருளினன். கருவிடும் சோதி - வினைமுதற்காரணமாய் நின்ற சிவன்.

(அ. சி.) எருவிடும் வாசல் - மலத்தைக் கழிக்கும் மூலம். கருவிடும் வாசல் - இந்திரியம் வெளிப்படும் வழி. உருவிடு சோதி - பிறப்பினை ஒழிக்கும் சிவபெருமான்.

(7)

566. ஒருக்கால் உபாதியை ஒண்சோதி தன்னைப்
பிரித்துணர் வந்த உபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதல்உள் நோக்கல்
பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே.

(ப. இ.) திருவருளால் துன்புறுத்தும் உபாதியாகிய மாயையை, அளவிடப்படாத ஒள்ளிய பேரொளியாக விளங்கும் சிவபெருமானை வேறுபிரித் துணரும் ஆருயிரை, மாயையினின்றும் பிரித்துச் சிவத்துடன் சேர்க்க

நினைத்தல், சேருமாறு அகத்தவத்தால் கரைதல், உணர்வினுள் நோக்கல், ஆகிய அருஞ்செயல்கள் தொகைநிலையாகிய பிரத்தியாகாரம் என்ப. பிரத்தியாகாரம் - தொகைநிலை. (ஆவியை ஆண்டானை இயைபினைத் தொகுத்துக்காண்டல்.) கரைத்து - தெளிந்து. உன்னல் - நினைதல். கரைதல் - புணர்தல். உள்நோக்கல் - அழுந்தல்.

(அ. சி.) உபாதி - மாயையுடன் கூடிய உயிரை. ஒண்சோதி தன்னை - சிவத்தை.

(8)

567. புறப்பட்ட வாயு புகவிடா வண்ணந்

திறப்பட்டு நிச்சயஞ் சேர்ந்துடன் நின்றால்

உறப்பட்டு நின்றது உள்ளமும் அங்கே

புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே.

(ப. இ.) நான்குவிரல் அளவு உயிர்ப்பு விடுத்தல் முறையான் வெளிச்சென்றது கழிந்துபோகாவண்ணம் உறுதிப்பட மெய்ம்மையாக எடுத்தன்முறையான் உள்வந்து நின்றால் உள்ளமாகிய ஆருயிரும் அங்கே பொருந்தி நிலைபெற்று நின்றதாகும் பெருந்தகையோனாகிய சிவபெருமானும் நீங்கிப்போகான். உள்ளம் உறப்பட்டு நின்றதென்பதற்கு மனம் வயப்பட்டு நின்றதென்றலும் ஒன்று. திறப்பட்ட நிச்சயம் - கடைப்பிடித்த உறுதி. உறப்பட்டு நின்றது - வயப்பட்டிருந்தது.

(அ. சி.) புறப்பட்ட வாயு - வெளிச்செல்லும் நால்விரல் அளவுள்ள வாயு. புகவிடா (போகவிடா) வண்ணம் - கழியாவண்ணம்.

(9)

---

7. தாரணை

(பொறை நிலை)

568. கோணா மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி

வீணாத்தண் டூடே வெளியுறத் தானோக்கிக்

காணாக்கண் கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு

வாணாள் அடைக்கும் வழியது வாமே.[1]

---

1. வீழ்நாள். திருக்குறள், 38.

" கேட்டாயோ 8. திருவம்மானை, 6.

(ப. இ.) பொறைநிலையாகிய தாரணை என்பது மனத்தினை ஒரு வழி நிறுப்பதாகும். "மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை" என்பதூஉங் காண்க. புலன்களைப் பற்றிக்கொள்ளும் பண்புவாய்ந்த மனத்தினைத் திருவருள் நினைவால் புலன்வழிப் புகவிடாதும் கீழ் நோக்கவிடாதும் புரிந்துகட்டுவதாகிய அடக்குதலைச் செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் அடக்கியபின் உணர்வுக்கண்கொண்டு நடுநாடி வழியாகத் திருவருள் வெளியினை உற்றுநோக்குதல் வேண்டும். நோக்கினால் அகத்தே அறிவின்கண் கண் காது முதலிய கருவிகளின்றியே காண்டலும் கேட்டலும் ஆகும். அவற்றையே ஈண்டுக் காணாக்கண் கேளாச்செவி என ஓதப்பெற்றது. இம் முறையையே வாழ்நாளின் முடிவுபெறாமல் தடுக்கும்வழி யென்றோ தப்பட்டது. கோணாமனத்தை - புலன்வழியிற் போகாமனத்தை கீழ்க்கட்டி - கீழ் நோக்காதபடி தடுத்து; அல்லது கால் முதலான இடங்களில் நிறுத்தி. வீணாத்தண்டு - நடுநாடி. நோக்கி - பரவெளியை உற்றுப்பார்த்து. வாணாள் - அகவை (வயது). அடைக்கும் வழி - கழியாது தடுக்கும்வழி.

(அ. சி.) கோணா மனம் - எப்பொழுதும் கோணும் தன்மையுள்ள மனம். குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி - மூலத்துவாரத்தை முக்காரமிட்டு. வீணாத் தண்டூடே வெளியுற - வீணாத்தண்டின் துவாரத்தின் ஊடே வெள்ளியாகிய சுக்கிலம் உற. வாணாள் அடைக்கும் - வாழ்நாள் கழிந்து போகாதபடி காக்கும்.

(1)

569. மலையார் சிரத்திடை வானூர் அருவி
நிலையாரப் பாயும் நெடுநாடி யூடே
சிலையார் பொதுவில் திருநட மாடுந்
தொலையாத ஆனந்தச் சோதிகண் டேனே.

(ப. இ.) நடுநாடியாகிய மேருமலையின் உச்சிக்கண் அருள்வெளி வாயிலாக வரும் தூய அமிழ்தம் ஆருயிர் உடம்பின்கண் அவ்வுயிர் வேண்டும் நாள்முழுவதும் இருத்தற்பொருட்டு நிலையாகப் பொழியும். நடுநாடிவழியாகச் சென்று திருவருள் வெளிக்கண் நிகழ்த்தும் சிவபெருமானின் திருக்கூத்தைக் காண்டல் எளிதாகும். கண்டனன் எனவும் ஓதினர். மலை - மேரு; நடுநாடி. வான்நீர் அருவி - பரவெளிக் கண்ணுள்ள திங்கள் மண்டிலத்திருந்து ஒழுகும் அமிழ்தம். சிலையார் பொது - பலவகை இயங்களின் இன்னொலி கேட்கப்படும் பரவெளி.

(அ. சி.) மலையார் சிரத்திடை - உச்சியிலுள்ள. வான்நீர் - ஆகாய அருவி என்கிற ஆனந்தக்கண்ணீர். நிலையார - தேகம் நிலைத்து நிற்க. நெடுநாடி - நீண்டு பரந்து கிடக்கும் நாடிகள். சிலையார் பொது - உயிருள்ள இடம், அஃதாவது உள்ளம். தொலையாத விட்டகலாத.

(2)

570. மேலை நிலத்தினாள் வேதகப் பெண்பிள்ளை[1]

மூல நிலத்தில் எழுகின்ற மூர்த்தியை

ஏல எழுப்பி இவளுடன் சந்திக்கப்

பாலனும் ஆவான் பார்நந்தி ஆணையே.

---

1. முன்புதிருக். 12. கண்ணப்பர், 154.

(ப. இ.) ஆறுநிலைகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட அருள்வெளிக்கு உரியவன்மேலை நிலத்தினாள். இதுவே பற்றுக்கோடில்லா நிலை. இதனைச் சார்பில்நிலை எனவும் கூறலாம். இதுவே நிராதாரம். அவளே மெய்யுணர்வுச் செல்வி. மூலாதாரத்திலுள்ள திருவருள் திருவுருவினையுடையவன் சிவன். அத்திருவருளைத் திருமேனியாகவுடைய சிவபெருமானை எழுப்புதல் வேண்டும். எழுப்பித் திருவருளுடன் கூடச்செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யவே அவ் வுயிர் என்றும் இளமையாகவே இருக்கும். 'என்றும் இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே' என்றழைக்கப் படுதற்கும் உரிமையுண்டாகும். வேதகப் பெண்பிள்ளை என்பதற்கு வேறுபாட்டினைச் செய்கின்றவள் என்றலும் ஒன்று. மூர்த்தியை எழுப்பி என்பதற்குப் பாம்பிருக்கைக் குண்டலியை எழுப்பி என்றுரைத்தலுமாம். இவளுடன் சந்திக்க என்பதற்கு அவள் செல்லும் உச்சித்துளைவழிச் சென்று சிவபெருமானைக் கண்டு கும்பிட எனலுமாம். வேதகப் பெண்பிள்ளை - (இரும்பைப் பொன்னாக்கும்) வேறுபாட்டினைச் செய்யும் திருவருள். மூர்த்தியை ஏல எழுப்பி - (பாம்பின் வடிவமாகிய குண்டலி) ஆற்றலை முறைப்படி துயிலினின்றெழுப்பி. இவளுடன் சந்திக்க - அவள் செல்லும் உச்சித்துளைவழிச் சென்று முழுமுதற் சிவனைக் கும்பிட...

(அ. சி.) மேலை நிலைத்தினாள் - நிராதாரத் தானத்திற்குரிய மன உன்மனி. வேதகப்பெண் - வேதத்தைக் கைக்கொண்ட சத்தி. மூல நிலத்தில் எழுகின்ற மூர்த்தி - விநாயகர் அல்லது அந்தமில் சத்தி.

(3)

571. கடைவாச லைக்கட்டிக் காலை எழுப்பி

இடைவாசல் நோக்கி இனிதுள் இருத்தி

மடைவாயிற் கொக்குப்போல் வந்தித் திருப்பார்க்கு

உடையாமல் ஊழி இருக்கலு மாமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் மூலவழியினை அடைத்து உயிர்க்காற்றை எழுப்பி, புருவநடுவாகிய இடைவாசலை இனிது நோக்கித் துனியின்றியிருத்தல் வேண்டும். இருக்கவே நனிமிகு இன்பம் உண்டாம். பின் செவ்விருந்துணையும் கொக்குப்போல் குறிக்கொண்டு நிற்றல் வேண்டும். செவ்வி வாய்த்ததும் திருவருள் வீழ்ச்சியாகும். அதன் பொருட்டு இவ் வுடலகத்துப் பல வூழிகள் நிலையாக இருக்கலுமாகும். கால் - உயிர்க்காற்று (பிராணவாயு). கொக்குப்போல் -

தக்ககாலம் பாா்க்கும் கொக்கைப்போல. வந்தித்திருப்பாா்க்கு - செவ்வி (மலபரிபாகம்) வருந்துணையும் திருவருளையுன்னி இடையறாது திருவைந் தெழுத்தையெண்ணி வணங்கியிருப்பாா்க்கு. உடையாமல் - இறவாமல். ஊழி - பலகோடி ஆண்டுகள்.

(அ. சி.) கடைவாசல் - மூலத்துவாரம். இடைவாசல் - வீணாத் தண்டினுள் சுக்கிலம் புகும் வழி.

(4)

572. கலந்த உயிருடன் காலம் அறியில்
கலந்த உயிரது காலின் நெருக்கங்
கலந்த உயிரது காலது கட்டிற்
கலந்த உயிருடல் காலமும் நிற்குமே.

(ப. இ.) திருவருள் ஆருயிா்களுடன் கலந்துநிற்கும் நிலைமையினைக் காலத்துடன் பாா்த்துணா்தல் வேண்டும். உணரவே பொறி புலன்களுடன் கலந்துழலும் தன்மை கைவிடும். கைவிடவே கடை வாசலைக்கட்டி இடைவாசல்நோக்கி இனிதிருக்கச் சிவபெருமான் உள்ளத்துள் கலந்து வெளிப்பட்டருள்வன். அருளவே சிவத்துடன் கலந்தவுயிா் அவ் வுடற்கண் நெடுநாள் நிற்கும்.

(அ. சி.) கலந்த உயிா் - கடைவாசலைக் கட்டி, இடைவாசல் நோக்கி, இனிய உள்ளத்திலிருக்கும் சிவத்துடன் கலந்த உயிா். காலமும் நிற்கும் - ஆயுள் நிலைத்து நிற்கும்.

(5)

573. வாய்திற வாதாா் மனத்திலோா் மாடுண்டு
வாய்திறப் பாரே வளியிட்டுப் பாய்ச்சுவா்
வாய்திற வாதாா் மதியிட்டு மூட்டுவா்
கோய்திற வாவிடிற் கோழையு மாமே.[1]

(ப. இ.) மேன்மை ஞானமாகிய வாய்வாளாமை என்று சொல்லப்படும் மோனநிலையுடையாா் வாய்திறவாதவராவா். அத்தகையாா் தூயவுள்ளத்துச் சிவபெருமான் என்னும் விலைவரம்பில்லா உலைவில் செம்மணி ஒன்றுண்டு. செம்மணி உவமையாகு பெயராகச் சிவனைக் குறிக்கும் வாய்திறத்தலாகிய உலகிடை உழல்வாா் உயிா்ப்பினை வெளியிட்டுக் கழிப்பா். பேச்சற்றாா்க்கு மூச்சுஅறா ஆகலின் சிவபெருமானை அறிவின் கண்ணமைத்து இன்பத்தை எழுப்புவா். செம்மணி அடங்கியுள்ள கோயாகிய மணிப்பேழையினைத் திறத்தல்வேண்டும். அப் பயிற்சியின் நின்று திறவாது ஒழியின், பிறவிப்பயன் எய்தாத கோழையராவா். மாடு - செம்மணியொப்பாம் சிவபெருமான். வளியிட்டுப் பாய்ச்சுவா் - மூச்சையடக்காது சிவபெருமானை மறப்பா். மதியிட்டு மூட்டுவா் - திருவடியுணா்வு கொண்டு சிவனை

நினைவர். கோய் - அணிகலச் செம்புமாம். இது நடுநாடி எனவும் கொள்ளப்படும். திறவாவிடில் - சிவனை அகத்தே உணராவிடில். கோழை - பிறவிபெறுங் குற்றத்தோன். வாள் - சொல்.

(அ. சி.) வாய்திறவாதார் - மோன நிலையில் உள்ளவர். மாடு - பெருமை. கோய் - பரணி; (பரணி மும்மூன் அடுப்புப்போல) மூன்று கண்கள் இரு கண்களுடன் ஞானக்கண்ணும் சேர்ந்தது. ஞானக்கண் திறந்ததற்கு அடையாளம் ஆனந்தக்கண்ணீர்.

(6)

574. வாழலு மாம்பல காலும் மனத்திடைப்
போழ்கின்ற வாயு புறம்படாப் பாய்ச்சுறில்
ஏழுசா லேகம் இரண்டு பெருவாய்தல்
பாழி பெரியதோர் பள்ளி அறையே.[2]

(ப. இ.) உள்ளத்தினின்றும் புறப்பட்டு ஆங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் உயிர்ப்பைப் புறம்போகலொட்டாது தடுத்தல்வேண்டும். அங்ஙனம்

---

1. என்னி. அப்பர், 5. 21 - 1.
" விள்ளத்தான் " 4. 76 - 7.
2. கால்கொடுத். " 4. 32 - 4.
" கருமுதற். 11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார், திருக்கழு. 4.

தடைசெய்யாவழி அவ் வுயிர்ப்பு மனத்தைப் புலன்களிற் செலுத்தித் துன்புறச்செய்யும். உயிர்ப்பினைத் தடுத்து உரங்கொண்ட நெஞ்சகத்தார் அவ் வுடம்பின்கண் பலவூழி வாழ்தலும் செய்வர். ஏழு சாளரங்களும் இரண்டு பெருவாயில்களுமுடைய இவ்வுடம்பு காமம் வெகுளி மயக்கங்களாகிய குப்பைமிகுந்த பாழியறையுமுடையது. அப் பாழியறையினை 'அன்புகொடு மெழுகி அருள்விளக்கேற்றித், துன்பவிருளைத் துரந்து முன்புற, மெய்யெனும் விதானம் விரித்து'ப் பள்ளியறை ஆக்குதல் வேண்டும். ஆக்கவே சிவபெருமான் எழுந்தருளி விளங்கி எங்குமிலாததோர் இன்பநம்பாலதாக ஆக்கியருள்வன். போழ்கின்ற வாயு - மனத்தைப் புலன்கடோறும் அலையச்செய்யும் உயிர்மூச்சு. புறம்படா - புறத்திற் செல்லாதபடி. பாய்ச்சுறில் - நடுநாடியிற் செலுத்தினால். பாழி - தூய நிலைக்களமாகிய உடல். பள்ளியறை - சிவனெழுந்தருளும் சிற்றம்பலம்; (ஆயிர இதழ்த் தாமரை).

(அ. சி.) மனத்தைப் புலன்களிற் செலுத்துகின்ற வாயு. சாலேகம் ஏழு - ஏழு வாயில்கள் (செவி2, கண்2, மூக்கு2, வாய்1 ஆக7). பெருவாய் இரண்டு - எருவாய் கருவாய் ஆகிய இரண்டு. பள்ளியறை - உயிரும் சிவமும் ஒன்றி நிற்கும் இடமாகிய உள்ளம்.

(7)

575. நிரம்பிய ஈரைந்தில் ஐந்திவை போனால்
இரங்கி விழித்திருந் தென்செய்வை பேதாய்
வரம்பினைக் கோலி வழிசெய்கு வார்க்குக்
குரங்கினைக் கோட்டை [1]பொதியலு மாமே.

(ப. இ.) ஆங்காரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு உடம்பகத்து நிறைந்திருக்கும் காற்றுக்கள் பத்து. அவை வருமாறு: 1. உயிர்க்காற்று, 2. மலக்காற்று, 3. தொழிற்காற்று, 4. ஒலிக்காற்று, 5. நிரவுகாற்று, 6. தும்மற்காற்று, 7. விழிக்காற்று, 8. கொட்டாவிக்காற்று, 9. இமைக்காற்று, 10. வீங்கற்காற்று. இவற்றுண்மையை வருமாறு நினைவுகூர்க:

"உயிர்மலம் தொழிலொலி நிரவுதும் மல்விழி
செயிர்கொட்ட டாவியிமை வீங்கற்கால் ஈரைந்து."

இவ் வீரைந்தில் உயிர்க்காற்று, மலக்காற்று, தொழிற்காற்று, ஒலிக்காற்று, நிரவுகாற்று என்னும் ஐந்தும் ஐயுயிர்ப்பு என அறையப்படும். உயிர்ப்புப்பயிற்சியின்றி இவை வீணாக வெளியிற் கழிந்தால் உய்யும் உணர்வில்லாத பேதாய் விழத்திருந்து என்செய்குவை. உயிர்ப்புப் பயிற்சியான் இவை வரம்பினுட்பட்டுத் திருவருள்வழியினைச் செய்வார்க்குக் குரங்காகிய மனத்தினை அடக்கிக் கோட்டையாகிய உடம்பகத்துப் பொதியவைத்தலும் உண்டாம். பொதியவைக்கவே திருவருளின்பம் நீங்காதோங்கும். பொதியல் - அடக்கல்.

(அ. சி.) ஈரைந்து - தசவாயு ஐந்து - பிராணன், அபானன்; வியானன், உதானன், சமானன். குரங்கு - மனம். கோட்டை - தேகம்.

(8)

---

1. (பாடம்) கொட்டை.

576. முன்னம் வந்தனர் எல்லாம் முடிந்தனர்
பின்னை வந்தவர்க் கென்ன பிரமாணம்
முன்னுறு கோடி உறுகதி பேசிடில்
என்ன மாயம் இடிகரை நிற்குமே.

(ப. இ.) தொன்றுதொட்டுப் பிறந்திறந் துழல்வாருள் முன்னம் பிறந்தவர் அனைவரும் இறந்தொழிந்து 'தோற்றமுண்டேல் மரணமுண்டு துயர மனைவாழ்கை' என்பதனை நிலைநாட்டினர். இவ் வறிவுரை யருண்மொழி திருவடிப் பேற்றைக் கனவினும் கருதாது நனவினும் கனவினும் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து மனைவாழ்க்கையிற் சிறந்து வாழ வேண்டுமென்னும் புல்லறிவாளர்க்கே புகன்றருளப்பட்டதாகும். நல்லறிவாளர் மனைவாழ்க்கைக்கண் நின்றே திருவடிப்பேறு பெறுவர். அவர்கள் மீண்டும் பிறக்க மறந்தும் வேண்டார். அவர்களை நோக்கின் மனை வாழ்க்கை புனையும் புணையாகும். பின்பிறந்து வந்தார்கள் இறவார் என்பதற்கு ஏதும் அளவையுண்டா? ஆவிபிரிந்தார் மேவியுறும் நிலை அளவில்லன. அந் நிலைகளையும் பேசிடில் அவையனைத்தும் நிலை பேறின்மையாக முடியும். இடிகரைபோன்ற வுடல் யாண்டும் நிலை பெறாது.

(அ. சி.) முன்னமே ...முடிந்தனர் - இதற்குமுன் பலபேர் இறந்தொழிந்தார்கள். பின் ...பிரமாணம் - பின்னால் வருபவர் இறக்கமாட்டார் என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. இடிகரை - அழியும் தேகம்.

(9)

577. அரித்த வுடலைஐம் பூதத்தில் வைத்துப்
பொருத்தஐம் பூதஞ்சத் தாதியிற் போந்து
தெரித்த மனாதிசத் தாதியிற் செல்லத்
தரித்தது தாரணை தற்பரத் தோடே.[1]

(ப. இ.) ஆற்றுவெள்ளம் கரையினை அரித்துப் பாழாக்குவது போன்று புலப்பொருள்வெள்ளம் உடம்பினை அரித்துப் பாழாக்குகின்றது. மெய்கள் ஒன்றினின்று ஒன்று தோன்றியதுபோல் முறையே ஒடுங்கும். அவ் வொடுங்குமுறை உணர்வினில் உணர உண்மை புலனாம். உண்மையாவது உலகம் நிலையாது; உடையானாகிய சிவன் நிலைப்பன். இவை புலனாகவே உலகப்பற்று அறும். உடலைப் பூதத்தில் ஒடுக்குதல் வேண்டும். பூதத்தை எண்ண முதலிய அகப்புறக்கலன்களில் ஒடுக்குதல் வேண்டும். சொல்லப்பட்ட மனாதிகளை மூலப்பகுதியில் ஒடுக்குதல் வேண்டும். ஆருயிரைப் பேருயிராகிய சிவத்தில் ஒடுக்குதல் வேண்டும். இம்முறையான் நினைவதே பொறைநிலையாகிய தாரணை எனப்படும். சத்தாதி - சுவை முதலிய பூதமுதல்கள். போந்து - ஒடுங்கி. சத்தாதி - குணம் முதலிய மாயைகள். தற்பரம் - தானே மேல்; சிவபெருமான்.

(அ. சி.) அரித்த உடல் - ஐம்புலன்களால் அவதிப்பட்ட உடல். தாரணை - மண்முதல் தத்துவங்களை ஒன்றினொன்று ஒடுக்கிச் சிவத்தைச் சிந்தித்தலேயாகும். அஃதாவது, பூதங்கள் ஐந்தைப் புலன்களில் ஒடுக்கி, புலன்களை அந்தக்கரணம் நான்கில் ஒடுக்கி, அந்தக்கரணங்களை மாயையில் ஒடுக்கி, மாயையை ஆன்மாவில் ஆன்மாவைச் சிவத்தில் ஒடுக்கல்.

(10)

---

1. தத்துவ. சிவஞானசித்தியார், 2. 3 - 22.

8. தியானம்

(நினைதல்)

578. வருமாதி யீரெட்டுள் வந்த தியானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவார் சிவத்தியானம் யோகத்தின் கூறே.

(ப. இ.) ஆருயிர் நீங்கா நினைவுடன் ஓங்கும் பண்பு தியானமாகும். இந் நினைவிற்போந்த பூதம் ஐந்து, புலன் ஐந்து, கரணம் நான்கு, மாயை ஒன்று, ஆருயிர் ஒன்று ஆகப் பதினாறு மெய்களையும் நினைவது ஆருயிர்த் தியானம். இறுப்பு மெய்யாகிய புந்தி யியல்பாகவே புலன்களைப் பற்று தலைவிட்டுக் கடந்து நிற்றல் வேண்டும். இந் நிலை அன்னை அத்தனாகிய சத்தி பரத்தி யான நினைவாகும். கருதப்படும் சிவகுருவை நினைதல் சிவத்தியானமாகும். இவ் விரண்டும் முறையே உருவத்தியானமும் அருவத்தியானமுமாகும். இவை அகத்தவமாகிய யோகத்தின் கூறாகும். உருவாய சத்திபரத்தியானம் - அம்மையப்பராம் அருளுருவ அன்புவழி பாடு. உன்னும் - நினைக்கும். குருவார் சிவத்தியானம் - நிறையருட் குருவாம் சிவனடி நினைக்கும் அறிவுவழிபாடு. யோகத்தின் அகத்தவத்தின். கூறு - இருவகை.

(அ. சி.) ஈரெட்டு - பூதங்கள் 5. புலன்கள் 5. அந்தக்கரணங்கள் 4. மாயை 1. சீவன் 1. ஆக 16. புந்தி புலன் போக - புலன்கள் எல்லாம் புந்தியில் ஒடுங்க.

(1)

579. கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணாக்கி நின்ற பழம்பொருள் ஒன்றுண்டு
அண்ணாக்கின் உள்ளே அகண்ட ஒளிகாட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.[1]

(ப. இ.) நோக்கு, நாக்கு, மூக்கு, காது (உடம்பு) என்னும் பூதங்கள் ஐந்தன் கூட்டத்தால் பண்ணாகிய ஓசையை எழுப்பிச் சொல்லாக்கிப் பொருளுணர்த்தும் பழம்பொருள் ஒன்றுண்டு. அப்பொருள் திருவருள். அதனை நினைந்தால் அண்ணாக்கின் உள்ளாக எல்லையின்றி எங்கும் பரந்த பொங்குபேரொளியினைக் காட்டும். அப்பயிற்சியான் நம்மை

வருத்திப் பிறப்பு இறப்புக்களினின்றும் நம்மை உய்வித்து அருளியதும் அப் பழம்பொருளே. ஞானக்கூட்டம் அறிகருவி (ஞானேந்திரியம்) கூடுமிடம். புண்ணாக்கி - வருத்தி.

(அ. சி.) பண்ணாக்கி - நாதத்தை ஒலிக்கச் செய்து.

(2)

580. ஒண்ணா நயனத்தில் உற்ற ஒளிதன்னைக்
கண்ணாரப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடில்
விண்ணாறு வந்து வெளிகண் டிடவோடிப்
பண்ணாமல் நின்றது பார்க்கலு மாமே.

---

1. கண்ணவன்காண். அப்பர், 6. 22 - 1.

(ப. இ.) புருவநடுவினை உற்றுப்பார்த்தலால் மெய்யுணர்வு ஒளி வெளிப்படும். அகக்கண்ணால் பார்த்துக் கலந்திடுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் வெளிப்படவே திருவருள் வெள்ளப்பெருக்குப் பள்ளமடையாப் பெருகும். அவ்வருள்வெளியினைக் கண்டு ஆர்வத்துடன் ஓடிச்சென்றால் ஆக்கப்பாடாகிய காரியநிலை எய்தாது என்றும் காரணமாய் முழுமுதலாய் நிற்கும் சிவபெருமானைக் காணுதலும் பேணுதலும் பேரின்பம் பூணுதலும் உண்டாம். பண்ணாமல் நின்றது - தானேயாம் தூய சிவம். பார்க்கலும் - உணர்த்த வுணர்ந்து வழிபடலும்.

(அ. சி.) ஒண்ணாம் நயனம் - ஞானக்கண். விண்ணாறு - ஆனந்தக் கண்ணீர்.

(3)

581. ஒருபொழு துன்னார் உடலோ டுயிரை
ஒருபொழு துன்னார் உயிருட் சிவனை
ஒருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை
ஒருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவே.

(ப. இ.) திருவருள் நாட்டத்தில் ஒருபொழுதேனும் உடலுயிர்ப் பண்பை நினையார். அதுபோல் உயிருக்கு உயிராய் உயிருள் விளங்கும் சிவனை நினையார். ஒரு பொழுதேனும் அச்சிவனுறை தவமார் உள்ளத்தை நினையார் அதுபோல் உச்சித்துளைமேல் தோன்றும் திருவருள் வெளிக்கண் காணப்படும். திங்களனைய தூய வெண்ணிறத் தாமரைப்பூ தோன்றும்; அதனையும் நினையார்.

(அ. சி.) சந்திரப்பூ - ஆஞ்ஞையிலுள்ள சந்திரன் போன்ற வெண்ணிற ஒளி.

(4)

582. மனத்து விளக்கினை மான்பட எற்றிச்

சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி

அனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட

மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே.

(ப. இ.) திருவருள் நினைவால் மனத்து விளக்கினை மயக்கமாகிய மான்பட ஏற்றுதல் வேண்டும். அதனால் வெகுளியைக் கண்டு விலகுமாறு செய்தல்வேண்டும். ஏனைக் கருவி கரணங்களை வழிப்படுத்தி நன்றாய் விளங்குமாறு தூண்டுதல் வேண்டும். தூண்டவே காமம் அகலும். மான் - மூலப்பகுதி; அறியாமை. இவற்றால் 'காமம் வெகுளி மயக்கங்கள்' நீங்கும். அப்பொழுது மனத்துவிளக்கு மாயாவிளக்காகும். மான் - மூலப்பகுதி (ஈண்டு அவித்தை). அனைத்துவிளக்கும் - அறிதற்காம் புலன் கலன்கள். (புலன் கருவி. கலன் - கரணம்.) மாயாவிளக்கு - அணையா விளக்கு.

(அ. சி.) மான் - அவிச்சை. திரி - அறிவு.

(5)

583. எண்ணா யிரத்தாண்டு யோகம் இருக்கினும்

கண்ணார் அமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை

உள்நாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கிற்

கண்ணாடி போலக் கலந்துநின் றானே.

---

1. இல்லக. அப்பர், 4. 11 - 8.

(ப. இ.) சிவனினைவின்றி அளவில் காலமாகிய எண்ணாயிரத்தாண்டு யோகம் இருந்தாலும் கண்ணுள் மணியும், அம் மணியுணர் அமிழ்தும் அனைய சிவபெருமானைக் கண்டறியவொண்ணாது. அகத்தே நாடி அருள் ஒளிபெற்று நோக்கினால் சிவபெருமானாகிய அழல்வண்ணன் நிழல்தரு பளிங்கொத்துக் கலந்து காட்டியும் கண்டும் இருந்தனன் என்பது புலனாகும். கண்ணாடியைப் பார்க்குங்கால் பார்க்கும் கண் தன்னையும் அக் கண்ணாடியையும் காணும். அதுபோல் ஆருயிர் பேருயிராகிய சிவபெருமானைக் காணும் வாயிலாகவே தன்னையும் காணும். 'கண்ணாடியைக் காணும் கண்ணே தனைக்காணும் பெண்ணார் தாள் காணவுயிர் பேசு' என்பதை நினைவுகூர்க. எண்ணாயிரத்தாண்டு யோகவுறுப்பு எட்டினையும் குறிக்கும் குறிப்புமாகும். கண்ணாடிபோல - கண்ணாடியில் தோன்றும் பாவைபோல (ஆடிப்பாவை - நிழலுரு) நெஞ்சத்தில் சிவனை நினைந்தால் சிவன் விளங்குவன். அவனை மறந்தால் ஆவியின் முனைப்பு விளங்கும்.

(6)

584. நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்

வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும்[1] அழிவில்லை

ஓட்டமும் இல்லை உணர்வில்லை தானில்லை

தேட்டமும் இல்லை சிவனவ னாமே.

(ப. இ.) நாட்டம் இரண்டினையும் புருவநடுவிற்கு நேராம் மூக்கு நுனியில் வைத்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் வைத்து உயிர்ப்படக்கி அசைவறநிற்கத் திருவருள்ஒளி அகத்தே காணப்படும். ஒளி காணப்படவே உடம்புக்கு எவ்வகை வாட்டமுமில்லை. மனையாகிய உடம்பிற்கும் அழிவு ஏற்படாது. உயிர்ப்புப் புறஞ்செல்வதாகிய ஓட்டமும் இல்லை. புறப் புலன்கள்மாட்டுச் செல்லும் உணர்வுமில்லை. தன்முனைப்பில்லை. எவ்வகை வேட்கையுமில்லை. அவனே சிவனாவன். நடுமூக்கு - புருவநடுவாம் மூக்கின் நுனி. ஓட்டம் - உயிர்மூச்சின் இயக்கம். உணர்வு - உலக நாட்டம். மனை - உடல்.

(அ. சி.) நடுமூக்கு - புருவமத்தி. தேட்டம் - ஆராய்ச்சி.

(7)

585. நயனம் இரண்டும் நாசிமேல் வைத்திட்டு

உயர்வெழா வாயுவை உள்ளே அடக்கித்

துயரற நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்

பயனிது காயம் பயமில்லை தானே.

(ப. இ.) நயனமாகிய நாட்டமிரண்டனையும் நடுமூக்கின்மேல் வைத்துச் சிவனை நாடுக. உயர்ந்தெழுந்து புறத்துப்போகும் உயிர்ப்பினை உள்ளே ஒடுக்குக. பிறப்புத்துன்பம் நீங்குமாறு சிவனை நீங்கா நினைவுடன் தூங்கவல்லார்க்கு அத் துன்பம் நீங்கும். அதுவே பெரும்பயன். உடம்பினுக்கும் அழிவில்லை. துயரறநாடி துயரறநின்ற நடுநாடி. தூங்கவல்லார்க்கு நிலைத்து நிற்கவல்லார்க்கு. பயமில்லை - கூற்றுவனுக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை.

(8)

---

1. உடம்பெனும். அப்பர், 4. 75 - 4.

" ஊனிலு. சம்பந்தர், 3. 22 - 3.

586. மணிகடல் யானை வார்குழல் மேகம்

அணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ்

தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்

பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கஒண் ணாதே[1].

(ப. இ.) அகத்தவத்தால் உள்ளெழும் தெள்ளிய பண்ணார் இன்னோசை பத்தென்ப. அவை: மணி, கடல், யானை, புல்லாங்குழல், மேகம், வண்டு, தும்பி, சங்கு, பேரிகை, யாழ் என்பன. இப் பத்தினையும் ஒத்த ஓசை அகத்தே பயிலப்பெறும். அகத்தவத்தால் சிவனைப் பணிந்தவர்க்கே இவ்வோசை உண்டாகும். இதுவே திருச்சிலம்போசை என்ப. ஏனையார்க்கு இவை காண்டல் இல்லை என்க. வளை - சங்கு. தணிந்து - ஒத்து. தும்பி - ஆண்வண்டு. நாதம் - ஓசை. பணிந்தவர் - இறைபணி நிற்பவர். அல்லது - அல்லாமல். பார்க்கவொண்ணாது - திருவடியுணர்வு கிட்டவொண்ணாது.

(9)

587. கடலொடு மேகம் களிறொடும் ஓசை

அடவெழும் வீணை அண்டரண் டத்துச்

சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கின் ஓசை

திடமறி யோகிக்கல் லாற்றெரி யாவே.

(ப. இ.) அண்டரண்டமாகிய அருட்பெரும்வெளியில் என்றும் பொன்றாது நின்று நிலவும் அறிவுப்பேரொளி சிவபெருமான். அவன் திருவருளால் அகத்தவம் கைவந்த யோகிகளுக்கே. கடல், யானை, புல்லாங்குழல், சங்கு இவையொத்த ஓசை உணர்வினில் உண்டாகும். அண்டரண்டத்து - பெருவெளியில். சுடர்மன்னு (மன்னுசுடர்) என்றும் நிலைபெற்றுள்ள சிவம். சுரிசங்கு - சுழிந்துள்ள சங்கு.

(10)

588. ஈசன் இயல்பும் இமையவர் ஈட்டமும்

பாசம் இறங்கப் பரிந்துயி ராய்நிற்கும்

ஓசை யதன்மணம் போல விடுவதோர்

ஓசையாம் ஈசன் உணரவல் லார்க்கே.

(ப. இ.) உலகவிரிவும் இயக்கமும் ஓசையால் ஆவன. உலகம் ஆணவமலத் தேய்வின்பொருட்டு ஆண்டவனால் முதற்காரணமாகிய மாயையினின்று படைக்கப்பட்டது. இவ்வுண்மை உணரவல்லார் ஆண்டவனை உணரவல்லாராவர். ஈசன் - சிவபெருமான். இமையவரூட்டமும் உயிரினங்களே.

(அ. சி.) பாசமிறங்க - பாசம் கெட.

(11)

589. நாத முடிவிலே நல்லாள் இருப்பது

நாத முடிவில்நல் யோகம் இருப்பது

நாத முடிவிலே நாட்டம் இருப்பது

நாத முடிவில்நஞ் சுண்ட கண்டேனே.

---

1. திருச்சிலம். திருவுந்தியார், 17.

" தம்பி. 12. சேரமான், 57.

(ப. இ.) ஓசை முடிந்த இடமே திருவருள் வெளிப்படும் இடம். அதுவே அகத்தவம். அத் தவப்பேறே திருவடியுணர்வு. ஆண்டுத் திருநீலகண்டச் சிவபெருமான் வெளிப்படுவன்.

(12)

590. உதிக்கின்ற ஆறினும் உள்ளங்கி ஐந்துந்

துதிக்கின்ற தேசுடைத் தூங்கிருள் நீங்கி

அதிக்கின்ற ஐவருள் நாதம் ஒடுங்கக்

கதிக்கொன்றை ஈசன் கழல்சேர லாமே.[1]

(ப. இ.) அகத்தே மூலமுதற்றோன்றும் ஆறுநிலைகளிலும் அது போல் அகத்தே காணப்படும் திங்கள் முதலிய ஐந்து விளக்கங்களிலும், புகழப்படுகின்ற பேரொளி உண்டாகும். அவற்றால் ஆணவ வல்லிருள் அகலும். புலன் எனப்படும் பூத முதலாகிய தன்மாத்திரை ஐந்தனுள் சிறந்தது ஓசை. அஃது ஒடுங்குதல் வேண்டும். ஒடுங்கவே திருவடிப்பேறாகிய கதியினையருளும் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான் திருவடியினைச் சேர்தல் உண்டாகும். புறவோசை யொடுங்கினவிடத்தே அகவோசை தோன்றும். ஆறினும்: 1. மூலம், 2. கொப்பூழ், 3. மேல்வயிறு, 4. நெஞ்சம், 5. மிடறு, 6. புருவநடு என்னும் ஆறு நிலைகளினும். உள்ளங்கி - அகஒளி. ஐந்து - திங்கள், ஞாயிறு, தீ, விளக்கு, பரவெளி என்னும் ஐந்து நிலைக்களங்களிலும் விளங்கும் ஒளி. அதிக்கின்ற ஐவருள் நாதம்: ஐவருள் அதிக்கின்றநாதம் - பூத முதலாகிய தன்மாத்திரையுள் மிக்கதாகிய ஓசை. கதி - திருவடிப்பேறு (அருளும்).

(13)

591. பள்ளி அறையிற் பகலே இருளில்லை

கொள்ளி அறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்

ஒள்ளி தறியிலோ ரோசனை நீளிது

வெள்ளி அறையில் விடிவில்லை தானே.

(ப. இ.) பள்ளியறையாகிய ஆயிரவிதழ்த் தாமரைக்கண் எப்பொழுதும் பேரொளிப் பெருவிளக்கு ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதனால் இருளில்லை. அத்திருவருள் விளக்கினைக் கண்டவர் யோகியரும் ஞானியரும்

ஆவர். ஞானத்தில் ஞானங் கைவந்தவரே நாயன்மார். இத்தகையோர் உடல்கள் ஏனையார் உடல்கள்போன்று சுடுகாட்டில் எரிக்கப்படுதலோ, இடுகாட்டில் புதைக்கப்படுதலோ, கல்லறையில் அடக்கப்படுதலோ இலவென்க. அக் குறிப்புத் திருத்தொண்டத் தொகையில் ஓதப்பெறும். நாயன்மார் யார்க்கும் யாண்டும் கற்குகை (சமாதி) இன்மையே தெள்ளிதின் விளக்கும். ஒண்மையுடைத்தாகிய இதனையறியின் வேண்டுமேல் அளவின்றி அகவையும் நூலாம். பேரொளி வண்ணமாம் பெருமானடியில் பேரின்பமுடிவு என்றும் இன்று. பகலே எப்பொழுதும் திருவருள் விளக்கம். இருளில்லை - அகவிருள் புறவிருள் இரண்டும் இல்லை. கொள்ளி அறை - சுடுகாடு. கொளுந்தாமல் - உடம்பு எரிபடாமல்; பூதங்கள் ஐந்தும் தத்தம் இனமாகிய உலகப் பூதங்களுடன் கலந்துவிடும். வெள்ளி - பேரொளிவண்ணம்.

(அ. சி.) பள்ளி அறை - உள்ளம். கொள்ளி அறை - சுடுகாடு.

(14)

---

1. ஓசையெலா. திருக்களிற்றுப்படியார், 33.

592 .கொண்ட விரதங் குறையாமற் றானொன்றித்
தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு
மண்டல மூன்றினும் ஒக்க வளர்ந்தபின்
பிண்டமும் ஊழி பிரியா திருக்குமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்புப்பயிற்சியாம் அகத்தவ நோன்பு குறைவுறாது கைக்கொண்டு அருளுடன் ஒன்றியபின், உயிர்ப்பு நடுநாடிவழியாக மேலேறிச் செல்லும். அது செல்லும் நிலையினரே அகத்தவ யோகியராவர். அவர்கட்கு ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகிய மூன்றும் ஒப்ப வளரும் வளரவே உயிரினுக்கு அழிவில்லை. உடம்பும் ஊழி ஊழியாக நுங்காது. ஒருபுடை யொப்பாக ஒளிமண்டலம் மூன்றும் முறையே வளியும், ஐயும், பித்தமும் ஒப்ப நிற்பிக்கும் குறிப்பாகும். வளி - வாதம். ஐ - சிலேத்துமம். மண்டலம் மூன்று - ஞாயிறு, திங்கள், தீ என்னும் ஒளி நிலைக்களங்கள் மூன்று. பிண்டமும் - உடலும். ஊழி - உலகப் பேரொடுக்க எல்லை.

(அ. சி.) தண்டுடன் - வீணாத்தண்டுடன். மண்டலம். மூன்று - சந்திர, சூரிய, அக்கினி.

(15)

593. அவ்வவர் மண்டல மாம்பரி சொன்றுண்டு
அவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவராம்
அவ்வவர் மண்டலம் அவ்வவர்க் கேவரில்
அவ்வவர் மண்டல மாயமற் றோர்க்கே.

(ப. இ.) புறத்தும் அகத்தும் காணப்படும் அவ் வொளிமண்டலங்கள் மூன்றினுக்கும் துச்சில்போன்று அவ்வவரே கட்டிக் காக்கும் உரிய தேவராவர். அவ் வொளிமண்டலங்கள் அத் தேவர்கட்கு உரிமையும் ஏனையார்க்குத் துணைக்கருவிக் கூட்டமுமாகும். அவ் வவர் மண்டலம் - ஞாயிறு திங்கள் தூ இவற்றின் நிலைக்களங்கள். ஆயம் - ஏனைய உலக வுயிர்கட்குச் சுற்றுத் துணைக்கருவிக் கூட்டம்.

(16)

594. இளைக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை உள்ளே
முளைக்கின்ற மண்டலம் மூன்றினும் ஒன்றித்
துளைப்பெரும் பாசத் துருவிடு மாகில்
இளைப்பின்றி மார்கழி ஏற்றம தாமே.

(ப. இ.) ஆணவவல்லிருள் முனைப்பதற்கிடமாகிய உடம்பகத்து நெஞ்சம் இளைக்கின்றது. தோன்றும் ஒளிமண்டலம் மூன்றினும் ஒற்றுமைப்பட்டு அன்பினால் துருவி ஆராய்வார்களானால் இளைப்பகலும். திருவருள் பெருவெளிக்கண் ஆராய்தல்வேண்டும். திங்களுள் மார்கழி ஏற்றமதாகும். எதனாலென்றால் மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரைத் திருநாளாகும். திருவாதிரைச் செம்மீன் சிவபெருமானுக்குச் சிறப்புரிமையுடையது. உலகத் தோற்றத் தொழில்கள் முற்றுற்று விடிந்ததும் உலகந் தோற்றலுறும் அதனாலென்க. அதுபோல அகத்தவம் உடையராயினார்க்கு அகத்தே புதிய நிகழ்ச்சிகள் உண்டாகும். மார்கழி - மா + கழி (ர்: எழுத்துப்பேறு.) மா - கருமை. கழிதல் - நீங்குதல். இதுவே தோற்றப்பெருநாளாகும். இருட்டறை - ஆணவவல்லிருள் வண்ணமாம் உடல். துளை - நடுநாடி பாசத் துருவிடுமாகில் (பாசத்துத் துருவிடுமாகில்) அன்பினால் தேடுவானாயின், மார்கழி எற்றமதாம் - மார்கழி என்று கூறப்படும் உலகத் தோற்றத் திருவாதிரைத் திருநாள் முதன்மையதாகும்.

(17)

595. முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே
சிக்கென மூடித் திரித்துப் பிடித்திட்டுத்
தக்க வலமிடம் நாழிகை சாதிக்க
வைக்கும் உயிர்நிலை வானவர் கோனே.

(ப. இ.) முக்குணமும் ஆருயிரை மூடியிருக்கும் மூடுதலினின்றும் அகல, உயிர்ப்பை மூலத்திடத்து முறைப்படச் சிக்கெனப்பிடித்தல் வேண்டும். பின்பு வலப்பால் இடப்பால் நாடிவழியாக மாறிமாறிப் பயிறல்வேண்டும். குறித்தநாழிகை வரை அகத்தே தடுத்தல்வேண்டும். அங்ஙனம் பயில உயிர்நிலையாகிய உடம்பைச் சிவபெருமான் நிலைப்பித்தருள்வன். முக்குண மூடற - அமைதி ஆட்சி அழுந்தல் என்னும் தொழிற்பண்பாம். மூன்றின் மறைப்பும் அகல. சிக்கென -

உறுதியாக. திரித்து - மாறிமாறிச் செலுத்தி. நாழிகை - குறித்த நாழிகைவரை. சாதிக்க - அகத்தவம் பயில. உயிர்நிலை - உடல். வானவர்கோன் - சிவபெருமான். வைக்கும் - நிலைப்பிக்கும்.

(18)

596. நடலித்த நாபிக்கு நால்விரன் மேலே

மடலித்த வாணிக் கிருவிரல் உள்ளே

கடலித் திருந்து கருதவல் லார்கள்

சடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே.

(ப. இ.) சூர்பெற்ற கொப்பூழுக்கு நான்குவிரல் மேலும், இதழ் விரிந்த வாணியாகிய ஓசைபிறக்கும் இடத்திற்கு இருவிரல் கீழுமாக அலையற்ற கடல்போல் அசைவற்றிருக்கப்பெற்றுச் சிவபெருமானைக் கருதுதல் வேண்டும். அப்பொழுது கருதுவார் சிவனையும் தம்மையும் அறிந்தாராவர். கடலித்து - கடலின்றன்மையாய். நடலித்த: (நடலமென்பதன் அடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம்) சூர்பெற்ற. மடலித்த - இதழ்பொருந்திய. வாணி - ஓசை தோன்றுமிடம்.

(அ. சி.) மடலித்த வாணி - அனாகதம். கடலித்து - அலையற்ற கடல் போல் இருந்து. சடலத் தலைவன் - சீவன்.

(19)

597. அறிவா யசத்தென்னு மாறா றகன்று

செறிவான மாயை சிதைத் தருளாலே

பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி

நெறியான அன்பர் நிலையறிந் தாரே.

(ப. இ.) திருவருளால் மெய்யுணர்வு கைவந்தார் முப்பத்தாறு மெய்களும் நிலையுள்ளனவல்ல என்னும் மெய்ம்மையை யுணர்வர். உணரவே மாயைப் பற்றினின்றும் விலகுவர். தம்மைவிட்டு நீங்காத

---

1. உணருரு. சிவஞானபோதம், 6.

பேரருளில் சாரும் தன்மையை அறிவர். இவர்களே முறையானுணர்ந்த முழுநிலை யன்பராகுவர். அறிவாய் - திருவருள் துணையால் திருவடியுணர்வாய். அசத்தென்னும் - நிலையில்லாததென்று சொல்லப்படும். ஆறாறு - அருஞ்சைவர்கள் கொள்ளும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும். அகன்று - அருளால் வேறென உணர்ந்து பற்றுநீங்கி. செறிவான - பிணித்திருக்கின்ற. அருள் - சிவபெருமானின் திருவருளாற்றல். பெற்றி - தன்மை.

(அ. சி.) அசத்தென்னும் ஆறாது - 36 தத்துவங்கள்.

(20)

9. சமாதி

(நொசிப்பு)

598. சமாதி யமாதியிற் றான்செல்லக் கூடும்
சமாதி யமாதியிற் றானெட்டுச் சித்தி
சமாதி யமாதியில் தங்கினோர்க் கன்றே
சமாதி யமாதி தலைப்படுந் தானே.

(ப. இ.) தூதகற்றல் நன்றாற்றல் ஆகிய இயமநியம முறைகளால் செயலறலாகிய சமாதியுண்டாகும். அதன் இயல்பினைக் கூறக் கேட்கில், அவற்றான் எட்டுச்சித்தியும் உண்டாகும். அந் நிலையின் நின்றவர்க்கே சமாதி முதலியன கைகூடும் என்க. சமாதி - நொசிப்பு.

(அ. சி.) சமாது இயமம் ஆதியில்தான் - இயமம் ஆதிசாதனையால் உண்டாகும் சமாதி.

(1)

599. விந்துவும் நாதமும் மேருவில் ஓங்கிடிற்
சந்திபி லான சமாதியிற் கூடிடும்
அந்த மிலாத அறிவின் அரும்பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே.

(ப. இ.) நடுநாடியாகிய மேருவின்கண் விந்துநாதங்கள் நிலைபெற்று விட்டால் திருவருள் வெளிப்படுதலாகிய சமாதி கைகூடிடும். முடிவு பேறில்லாத அறிவினையுடைய அரும்பொருளாகிய சிவபெருமானின் எல்லையில்லாத வனப்புப்பேரொளி வயங்கித் திகழும். விந்து - உடலுர அமிழ்து. நாதம் - உயிர்ப்போசை. ஓங்கிடில் - நிலைத்திடில். சந்திபிலான - திருவருள் வெளிப்படுதலான. சமாதி - திருவடியுணர்வில் ஒடுக்கம்; நொசிப்பு.

(அ. சி.) மேரு - புருவமத்தி.

(2)

600. மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அங்குண்டு
மன்மனம் எங்கில்லை வாயுவும் அங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந் திருப்பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலய மாமே.

(ப. இ.) மனம் அருவுடற்கண் நின்று புறத்துப் பொறியிற் பொருந்தலும் அகத்திற் கரணத்திற் பொருந்தலும் புரியும். அதனால் அது பொருந்துமனம் எனப்பட்டது. அத்தகைய மனம் எங்குண்டு அங்கெல்லாம் உயிர்ப்புப் புடைபெயர்ச்சியும் உண்டு. மனத்தின் அசைவு இல்லாத இடத்து உயிர்ப்பின் அசைவும் இல்லை. சிவபெருமான் திருவடியைப்பற்றுமனம் அசைவின்றி நிலைபெற்ற மனமாகும். அந் நினைவுடன் மகிழ்ந்திருப்பார்க்குச் சிவபெருமானும் அம் மனம் ஒடுங்கும் இடமாகத் தன் திருவடியை அருள்வன். அருவுடல் - நுண்ணுடல். வாயும் - உயிர்மூச்சும். மன்மனத்துள்ளே - சிவனை மறவாமனம். மனோலயம் - மனமொடுங்குமிடம் (திருவடி).

(அ. சி.) மன்மனம் - மன்னும் மனம்; தூலசூக்கும சரீரங்கள் இரண்டினும் பொருந்தும் மனம்.

(3)

601. விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங்
கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பர்கள்
சென்டு வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை
கொண்டு குதிரை குசைசெறுத் தாரே.

(ப. இ.) மலையும் விரிந்தஅலரும் சேர்ந்துள்ள பெரிய கூபம் போலும் திருவருள் விளக்கத்தும், எல்லையில்லாத. பெருவெளியும் கண்டு அவையே மெய்யுணர்வாகக் கருதியிருப்பார்க்கு உயிர்ப்புப் புறப்பட்டுச்சென்று புருவநடுவின் உச்சியில் நிற்கும். ஆங்குக் கடிவாளத்தை இழுத்துக் கட்டுவதுபோல் அங்கேயே நிற்கச்செய்வன். விண்டு - மலை. அலர் - விரிவான. கூபம் - கிணறு; வற்றாத் திருவருள்ஊற்று. விஞ்சு - மிகுதியாகிய. அத்து - அழகு. வெளி பேரருள்வெளி. செழுங்கிரி - புருவநடுமுனை; ஆக்கினையினுச்சி. குசைச்செறுத்தார் - கடிவாளத்தை இழுத்துக் கட்டினார்.

(4)

602. மூல நாடி முகட்டல குச்சியுள்
நாலு வாசல் நடுவுள் இருப்பிர்காள்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனாவிலும் இல்லையே.[1]

(ப. இ.) மூலாதாரத்திலுள்ள நடுநாடியில் முக்கட்டு உண்டாம். விரிவான புருவநடுவின் உச்சியில் கண் நாக்கு மூக்குச் செவி என்னும் நான்கு வாயில்களும் ஒன்றுகூடும். அவற்றின் நடுவுள் திருவருள் நினைவுடன் இருப்பீர்களாயின் உச்சித்துளை வாயிலை வெளியுறக் காண்பீர்கள். அம் மேலைவாசலை வெளியுறக் கண்டவன் கனவிலும் காலன் வருவான் என்னும் நினைவு உண்டாகாது. சிவவொளிமுன் ஆணவவல்லிருள் மூளாமை இதற்கொப்பாகும். முக்கட்டு -

படைப்போன் காப்போன் துடைப்போன் ஆகிய மூவரின் சுடர்உருவி. இவற்றை முறையே பிரமக்கிராந்தி, விட்டுனுக்கிராந்தி, உருத்திரக்கிராந்தி என்ப. இப்படிப் பாடங்கொள்வாரும் உண்டு. மேலைவாசல் - உச்சித்துளை வழி எனலுமாம்.

---

1. துஞ்சும். அப்பர், 5. 93 - 8.

(அ. சி.) முகட்டலகுச்சி - புருவமத்தி. நாலுவாசல் - கண், மூக்கு, செவி, வாய் நான்கு வாசல்களும் கூடும் இடம். மேலைவாசல் - நாற்சந்திக்கு மேலுள்ள வாசல்.

(5)

603. மண்டலம் ஐந்து வரைகளும் ஈராறு
கொண்டிட நிற்குங் குடிகளும் ஆறெண்மர்
கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக
உண்டு நிலாவிடும் ஓடும் பதத்தையே.

(ப. இ.) மண்டலம் ஐந்து, வரைகள் பன்னிரண்டு இவற்றை இடமாகக்கொண்டு நிற்கும் தெய்வங்கள் குடிகள் எனப்படும். அவர்களும் அறுவரும் எண்மரும் ஆவர். இவற்றைக் கண்டிட நிற்கும் கருத்துள்ளாகத் திருவடியின்பம் உண்டு நிலாவும். பதநிலைகளை விலக்கிவிடும். மண்டலம் ஐந்து - நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என மண்டலங்கள் ஐந்து. இவற்றிற்கு முறையே மூலம், கொப்பூழ், மேல்வயிறு, நெஞ்சம், மிடறு என்பன நிலைக்களங்கள். வரைகள் மூலமுதற் கூறப்படும், பன்னிரண்டு இடங்கள். ஆறு - நிலைக்களத் தெய்வங்கள் அறுவர்: பிள்ளையார், அயன், அரி, அரன், ஆண்டவன், அன்னையத்தன். அன்னையத்தன் - சதாசிவன். எண்மர்: மண்டலத்தெய்வங்கள். ஐவர்: ஞாயிறு, திங்கள், ஆற்றல்கள், மண்டலத்தெய்வங்கள் அயன், அரி, அரன், ஆண்டவன், அன்னையத்தன்.

(அ. சி.) வளைகள் - இடங்கள். குடிகள் - அதிதேவதைகள்.

(6)

604. பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத்
தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேரும் படிவைத்து
நாட்டத்தை மூட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத்
தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே.

(ப. இ.) உடம்பகத்துப் பூட்டப்பெற்றதொத்து அடக்கப்பட்ட உயிர்ப்பை மேற்செல்லவொட்டாது கொப்பூழின்கண் அடக்கிவைத்தல் வேண்டும். எண்ணத்தை அதன்கண்ணே செலுத்திக்கொண்டிருப்பார்க்குத் தோட்டத்து மாம்பழம்போல் (2922) இனிக்கும் திருவருளுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தலுமாகும். தேட்டற்ற - மேற்செல்லுதலற்ற. அந்நிலம் - அந்தப்

பேருறக்க இடமாகிய கொப்பூழ் (துரியத்தானம்). (மாம்பழம்: இனிமைபற்றி வந்த உவம ஆகுபெயர்.) நாட்டத்தை - நாடுதலை. மூட்டு - புறஞ்செல்லவொட்டாது அகமுகப்படுத்தி. நயனத்திருப்பார்க்கு - இடையறாது எண்ணியிருப்பார்க்கு. தோட்டத்து - திருவருள் வெளியில். தூங்கல் - உண்டுறைதல்.

(அ. சி.) பொறிப்பட்ட - அடக்கப்பட்ட. மாம்பழம் - சிவக்கனி

(7)

605. உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வானோர்

கருவரை பற்றிக் கடைந்தமு துண்டார்[1]

---

1. வெற்புறுத்த. அப்பர், 6. 26 - 2.

" பொங்கி. அப்பர், 5. 33 - 6.

துண்ணென். சிலப்பதிகாரம், 12. வேட்டுவவரி.

அருவரை யேறி அமுதுண்ண மாட்டார்

திருவரை யாமனந் தாழ்ந்தற்ற வாறே.

(ப. இ.) ஆருயிர்களுக்கு திருவருள் நாட்டத்தால் உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் தம் உண்மைநிலையினை அறியும் தன்மையொன்றுண்டாம். வானோர் இவ் வுண்மையுராது அமிழ்துண்டால் நூண்டநாள் வாழலாமென்று பெரிய மலைபற்றிக் கடல்கடைந்தனர்; அமுதுண்டனர்; பயனின்றி மாண்டனர். உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் நடுநாடிவழியாக அருவரையாம் உச்சித்துளை ஏறித் திருவடியமிழ்துண்ணமாட்டாதார் அத்தேவர்கள். அத் திருவடியமிழ்துண்பார்க்கு எல்லையில்லா அருட்பெருமையுடைய உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் மனம் அடங்கிற்றென்க. உரு - ஆவியின் உண்மைநிலை (தற்சொரூபம்). கருவரை - நடுநாடி எனலுமாம்.

(அ. சி.) கருவரை - கருங்கல்லால் ஆகிய வரை. அருவரை - வீணாத்தண்டு. திருவரையா மனம் - அளவிடப்படாத பெருமையுள்ள மனம்.

(8)

606. நம்பனை யாதியை நான்மறை யோதியைச்[1]

செம்பொனின் உள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை

அன்பினை யாக்கி யருத்தி ஒடுக்கிப்போய்க்

கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே.

(ப. இ.) ஆருயிர்கள் அனைத்தும் நம்புதற்கிடமாகிய நம்பனை, ஆதியாகிய நடப்பாற்றலையுடைய சோதியை, நான்மறைகளையும் உள்ளிருந்தெழுப்பி ஓதுவிக்கும் ஓதியை, செம்பொன்னகத்துத் திகழும் வனப்பாற்றலாகிய திருவருட்சோதியை, சார்தற்பொருட்டு அவன் திருவடிக்குப் பேரன்பூணுதல் வேண்டும். வேட்கைகளை யொடுக்கிப்போதல் வேண்டும். அங்ஙனம் செல்வார் நடுநாடிவழி ஏறித் திருவடிக்கண் கலந்திருப்பார். வீணாத்தண்டு - நடுநாடி. கூட்டமிட்டார் - கலந்திருந்தார்.

(அ. சி.) கொம்பேறி - வீணாத்தண்டு ஏறி.

(9)

607. மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது
காலொத் திசையிற் கலக்கின்ற சந்தினில்
மேலைப் பிறையினில் நெற்றிநேர் நின்ற
கோலத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே.

(ப. இ.) மூலத்துக்கு மேலாக முக்கோணமும் நாற்கோணமும் உள்ளன. உயிர்ப்புக்கள் ஒத்துப்பொருந்தினால் கூடுகின்ற பொருத்தில் திங்கள்மண்டிலத்தினின்றும் காணப்படும் அழகிய திருக்கோலங்கள் வெவ்வேறாகும். மூலத்து - வருவாய்க்கு. முச்சதுரத்தது - முக்கோணமும் நாற்கோணமும் உள்ளன. கால் - உயிர்மூச்சு. ஒத்து இசையில் - உயிர் மூச்சுக்கள் பொருந்திச்சேரில் சந்தினில் - பொருத்தில். மேலைப் பிறை - மேலேயுள்ள திங்கள் மண்டிலம். நெற்றிநேர்நின்ற - புருவநடுவில் வெளிப்பட்டுநின்ற கோலத்தின் கோலங்கள் - அழகிய அருள்வடிவத் தோற்றங்கள்.

(10)

---

1. சொற்பிரிவி. சம்பந்தர் 3. 78 - 2.
" ஒழுகலரி. " 68 - 12.

608. கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை எல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்றுத்
தற்பர மாகத் தகுந்தண் சமாதியே.

(ப. இ.) ஒருவர் வீண் எண்ணங்களாகிய கற்பனையற்று மூலத்தழல் வழியே சென்றால் திருவுள்ள நோக்கத்தால் எல்லாவற்றையும் படைத்தருளிய சிவபெருமானைக் காணலாம். அப் பேரொளிப் பொற்பினைக் கூடும் திருவடியுணர்வு கைகூடும். கூடவே, சிவபெருமானாக வீற்றிருக்கும் திருவடிப்பேறு உண்டாகும். சிற்பன் - உள்ளத்திருக்

குறிப்பால் உலகைப் படைத்தருளும் முழுமுதல். தற்பரமாக - ஆவிகள் முழுமுதற் சிவமாயிருக்க. தகுந்தண் சமாதி - பிரிவிலாத் திருவருள் நிட்டையாகும்.

(அ. சி.) கற்பனை - வீண் சிந்தனைகள். கனல் - மூல அக்கினி. புணர்மதி - சிவத்தோடு கலக்கும் அறிவு.

(11)

609. தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும்

வலைப்பட் டிருந்திடும் மாதுநல் லாளுங்

குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோபம்[1] அகலுந்

துலைப்பட டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே.

(ப. இ.) தலைப்பட்டிருந்திட - திருவருள்வழி நின்றிட வலைப் பட்டிருந்திடும் மாதுநல்லாளும் - வலைபோல உயிர்மூச்சை நடுநாடியிற் செலுத்தாது தடுத்து நிற்கும் குண்டலிசத்தி. குலைப்பட்டிருந்திடும் - மறைத்தலை நீங்கிநிற்கும். கோபம் - முனமருவு மறைப்பாற்றலின் சினம். அகலும் - திருவருளாய் விளங்கும். துலைப்பட்டிருந்திடும் - தராசுமுனை போன்று நேர் நிற்கும். இவையனைத்தும் திருவருள் வழிநிற்கும் ஒரு பெரும் செந்நெறிச்செல்வர்க்கே யுண்டாம்.

(அ. சி.) தத்துவம் - மெய்ப்பொருளான சிவம். தூங்கவல்லார் - யோகம் செய்பவர்.

(12)

610. சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனும்

ஆதியும் உள்நின்ற சூவனு மாகுமால்[2]

ஆதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனும்

ஆதி அடிபணிந் தன்புறு வாரே.

(ப. இ.) இயற்கைப் பேரொளிப்பிழம்பாய் நிற்கும் முழுமுதற் சிவபெருமானும், ஆதியும் - பிரிவிலாத் திருவருளும், உள்நின்ற - இருவர் நடுவாக நின்ற (சிவயசிவ). சூவனும் - ஆவியும். ஆகுமால் - தானே தானாச் செய்தமையால் சிவமாகும். ஆதிப் ....வாரே - படைப்போனும் காப்போனும் முழுமுதற் சிவபெருமான் திருவடியைப் பணிந்து இடையறா அன்புசெய்வர்.

(13)

---

1. இனையபல. சிவப்பிரகாசம், 30.

2. தன்னுணர. சிவஞானபோதம். 12. 3 - 1.

611. சமாதிசெய் வார்க்குத் தகும்பல யோகஞ்

சமாதிகள் வேண்டாம் இறையுட னேகிற்

சமாதிதா னில்லை தானவ னாகிற்

சாமதியில் எட்டெட்டுச் சித்தியும் எய்துமே.[1]

(ப. இ.) சமாதி - நிட்டை. பலயோகம் - பலதழுவல்: மந்திரத் தழுவல், பத்தித்தழுவல், ஞானத்தழுவல், கருமத்தழுவல் முதலியன. இறையுடன் ஏகில் - திருவடி நிறைவில் அடங்கில். தானவனாகில் - ஆவியும் முழுமுதற் சிவனருளால் சிவமாக்கப்பெற்ற நிலையில். சமாதியில் - நிட்டையின்றியே. எட்டெட்டுச்சித்தியும் - உவமையிலாக் கலைஞானம் அறுபத்துநான்கும். எய்தும் - திருவருளால் தாமே வந்து பொருந்தும்.

(அ. சி.) சமாதியில் எட்டும் எட்டுச் சித்தி - அணிமா முதலிய எட்டுச் சித்திகள்.

(14)

---

10. அட்டாங்கயோகப் பேறு

இயமம்

(தூ தகற்றல்)

612. போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி

யாதுகந் தாரம ராபதிக் கேசெல்வர்

ஏதுகந் தானிவன் என்றருள் செய்திடு

மாதுகந் தாடிடு மால்விடை யோனே.[2]

(ப. இ.) அம்மை உவப்ப ஐந்தொழிற் பெருங்கூத்தியற்றும் சிவபெருமான் ஆவியின் விழைவினை அறிந்து விரும்பியவாறு முடித்தருளுவன். அமராபதி - (அமர் + ஆ + பதி) அமரரை ஆளும் நிலையாம்.

(அ. சி.) அமராபதிக்கே செல்வர் - இயமம் முதலிய எட்டு யோகங்களில் சித்தி பெற்றவர் அமராபதியாகிய இந்திர உலகினை எய்துவர்.

(1)

நியமம்

(நன்றாற்றல்3)

613. பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்

கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு

முற்றெழுந் தாங்கே முனிவர் எதிர்வரத்

தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேரலு மாமே.[4]

---

1. ஞாலமதில். சிவஞானசித்தியார், 8: 2 - 2.

2. ஓங்கொளியாய். சிவப்பிரகாசம், 2.

3. ஆதி. அப்பர், 5: 94 - 6.

4. இந்திரன். ஆரூரர், 7: 100 - 9.

. இ.) சிவபெருமான் திருவடியிணையினை அவன் திருவருளாலே பற்றிப் பேரன்புபூண்டு கற்றதனால் ஆய பயன் அதனைத் தொழுலென்றே தொழுது, பொருள்சேர் புகழ் புகன்று இடையறாது எண்ணிக்கொண் டிருப்பார்க்குச் சிவமுனிவர்கள் ஒன்றுகூடி எழுந்து எதிர்வரத் தெளிவினையுடைய சிவவுலகம் எய்தலும் ஆகும். பரன்புகழ் - நந்திநாமம் நமசிவய என்னும் சந்தத்தமிழ். முற்றெழுந்....ரெதிர்வர - சிவமுனிவரனைவரும் எழுந்து எதிர்கொண்டேற்க. முற்று (உம்) - அனைவரும். தெற்றும் - தெளிவினை அளித்தருளும். சிவபதம் - சிவன் திருவடி.

(2)

ஆதனம்

(இருக்கை)

614. வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்

திருந்தம ராபதிச் செல்வன் இவனெனத்

தருந்தண் முழவங் குழலும் இயம்ப

இருந்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

(ப. இ.) அகத்தவத்திற்கு வேண்டும் எட்டுறுப்பினுள் ஒன்றாகிய இருக்கைப்பேறு பெற்றார் வருந்தித் தவஞ்செய்துள்ளாரை யொப்பர். வானவர்கோவையும் ஆளும் அமராபதிச் செல்வருமாவர். அந் நிலையினை யாவரும் எடுத்தியம்பிப் புகழ்வர். மிக்க இனிமைதரும் முழவமாகிய தண்ணுமையும், புல்லாங்குழலும் பொருந்தியிசைப்பச் சிவபெருமான் திருவருள் விருந்தின்பத்தினைப் பொருந்தி அருந்திக் கழிமகிழ்வெய்துவர். அருளால் முயன்று இருக்கைத் தவம்செய்தபேற்றால் வானவர் கோவையும் ஆளும் ஆசான் மெய்வேந்தன் இவனென்று புகழ வாழ்வர். தண்முழவம் - தண்ணுமை; மத்தளம். குழல் - புல்லாங்குழல். ஆசான்மெய் - சுத்தவித்தை.

(அ. சி.) விருந்தின்பம் - புதிய இன்பம்.

(3)

பிராணாயாமம்

(வளி நிலை)

615. செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
எம்பொற் றலைவன் இவனா மெனச்சொல்ல
இன்பக் கலவி இருக்கலு மாமே.

(ப. இ.) அகத்தவப்பயிற்சியின் உறுப்பாம் உயிர்ப்பு (வளிநிலை) முறை கைவந்தவர் செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துவர். எய்துங் காலத்துக் கும்புகும்பாகக்கூடிய அமரர்கூட்டம் வந்து எதிர்கொள்ளும். அவர்கள் எம் பொற்றலைவன் இவன் என்று புகழ்ந்தேத்திப் புகல்வர். சிவபெருமானுடன் இன்பக் கலப்பில் இருக்கலுமாம். செம்பொற் சிவகதி 'சிவனெனும் நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்' உலகம் எம் பொற்றலைவன் - எம் செல்வம்போலும் சிறந்த தலைவன்.

(அ. சி.) கும்பத்து அமரர் - பூரணகும்பங்களை ஏந்திய அமரர்.

(4)

பிரத்தியாகாரம்

(தொகை நிலை)

616. சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள்
ஆரிவன் என்ன அரனாம் இவனென்ன
ஏருறு தேவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொள்ளக்
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே.[1]

(ப. இ.) தொகைநிலையாகிய பிரத்தியாகாரவழி நிற்பார், சிவபெருமானின் திருவுருவினை எய்துவர். எய்திச் சிவவுலகம் புகுவர். புகுங்கால் எண்புலக்காவலர் இவன் யார் என்பர். மற்றுமுள்ள தேவர்கள் உண்மையுரைத்து உவப்புடன் எதிர்கொண்டு வழிபடுவர். மழைபோலும் கருத்த கண்டனை அருளால் மெய்ம்மையாக உணர்வினில் கண்ட ஒண்மைய ரிவராவர். அரனாம் - சிவபெருமான் ஆட்கொண்டருளித் தன் உருவைத் தான் கொடுத்தலால் அரன் திருவுருவாய் விளங்கினர் ஆவர். மெய்கண்டவாறு - நேரே கண்டமுறையாம்.

(அ. சி.) தேவர்கள் ஆர் இவர் என்ன - பிரத்தியாகாரப் பலத்தால் சிவசாரூபம் பெற்றுச் செல்லும் இவர் யார் என்று தேவர்கள் கேட்க.

(5)

தாரணை

(பொறை நிலை)

617. நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்

சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை

இல்வழி யாளர் இமையவர் எண்டிசைப்

பல்வழி எய்தினும் பார்வழி யாமே.

(ப. இ.) பொறைநிலையாகிய தாரணைவழிச் செல்வர் நல்வழி நாடினவராவர். நமன்வழி மாற்றினவராவர். ஆருயிர்கட்கும் வேறுறு தேவர்கட்கும் வேண்டுவகொடுக்கும் அயன் அரி நிலையினருமாவர். ஏனையிமையவர்கள் பல வேறிடங்களில் உறையினும் பிறப்பு இறப்புகட்கு உட்புகுந்து பார்வழி வருபவரே யாவர். நல்வழிநாடி : நல்வழிநாட, எச்சத் திரிபு. சுருங்காப் பெருங்கொடை வழியில் ஆளர் - குறையாத பெரும் செல்வம் அருளுதலை முறைமையாகப்பெற்ற ஆசான்மெய்க்கண் வீற்றிருக்கும் அயன் அரி என்னும் ஆட்சியாளர். பல்வழி - பல இடங்கள். பார்வழியாகும் - நிலத்தில் நடப்பதாகும்.

(அ. சி.) சொல்வழி - நூல்கள் கூறும் தாரணை மார்க்கம். சுருங்...ஆளர் - பிரம விட்டுணுக்கள்.

(6)

---

1. சகமார்க்கம். சிவஞானசித்தியார், 8: 2 - 11.

" அங்க. 12. திருமலைச் சிறப்பு, 16.

" சம்பு. " " 19.

தியானம்

(நினைதல்)

618. தூங்கவல் லார்க்கும் துணையேழ் புவனமும்

வாங்கவல் லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிட்டுத்

தேங்கவல் லார்க்கும் திளைக்கும் அமுதமுந்

தாங்கவல் லார்க்கட்கும் தன்னிட[1] மாமே.

(ப. இ.) நினைவுநிலையாகிய தியானவழியே சிவபெருமான் திருவடியிணையினைத் தவத்தால் நினைந்து அவன்றன் அருளாணைபெற்றுப் படைத்தல், காத்தல், துடைத்தல், அடைத்தல் ஆகிய நிலையினராவார்? அயன், அரி, அரன், ஆயிரங்கண்ணன் என்பவர். அடைத்தல் - அமிழ் தடைத்தல். இந் நால்வரும் முறையே ஏழ்புவனம்

படைக்கவல்லார், பாற்கடல் தூங்கவல்லார், துடைத்து அசையாது நிற்கவல்லார், அடைத்து அமுதம் தாங்கவல்லாராவர். இவர்கள் நிலைகளும் கடவுள் நினைவின் வன்மையால் கிடைத்தன. தூங்கல் பாற்கடலில் துயிலுதல். வாங்கவல்லார் - மீண்டும் படைக்கவல்லார். தேங்கவல்லார் - அசையாது நிற்கவல்லார். முனிவன் (உருத்திரன்); அரன். தன்னிடம் - எண்ணிய கைகூட இடையறாது நினைக்குமிடம்.

(அ. சி.) தூங்கவல்லார் - விட்டுணு. துணை....வல்லார் - பிரமா. வலிசெய்...வல்லார் - உருத்திரன். அமுதம்...வல்லார் - இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கள்.

(7)

சமாதி

(நொசிப்பு)

619. காரிய மான உபாதியைத் தான்கடந்

தாரிய காரணம் ஏழுந்தன்[2] பாலுற

வாரிய கார‌ண மாயத் தவத்திடைத்

தாரியல் தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே.

(ப. இ.) நொசிப்புநிலையாகிய சமாதியினைத் தலைப்பட்டார். மூலமலத்தின் காரியமாகிய எழுவகைத் துன்பங்களையும் நீங்கியவராவர். வினைமுதற்காரணம் ஏழும் தன்பால் எய்தியவராவர். நூண்டகாரணத் துன்ப நிலைகளைக் கெடுத்தவராவர். தவப்பேற்றால் தற்பரமாகிய சிவபெருமானைச் சார்தல் சமாதி என்ப. காரியமான உபாதி (ஏழு) மூலமலத்தின் காரியமாகிய துன்பம் ஏழு, அவை: மயக்கம், மதம், அவா, கவலை, உட்சூடு, வாட்டம், வியப்பு என்பன. காரண உபாதி - அத் துன்பத்தைப் போக்கும் வினைமுதற் காரணநிலை ஏழு - திருவருளாற்றல் ஏழு. அவை: திருவருளாற்றல், தொழிலாற்றல், அன்னை, ஆள்வி, துடைப்போள், காப்போள், படைப்போள் என்ப. வாரிய - நூண்ட காரணமாய - துன்பவாயிலாகிய ஏழும் கெட உபாதி என்பது காரணம் என்பதனோடும், ஏழென்பது காரியம் என்பதனோடும் இயைந்து நின்றன.

---

1. முழுத்தழன். அப்பர், 4: 113 - 5.

2. சத்தியாய். சிவஞானசித்தியார், 2: 4 - 3.

" கருணை. தாயுமானவர், 16. பன்மாலை, 2.

(அ. சி.) காரியமான உபாதி ஏழு - சீவனுடைய உபாதி 7. ஆரிய காரண (உபாதி) ஏழு - ஈசனுடைய உபாதி 7. தார் - ஒழுங்கு. தார் - இயல் - தற்பரம் எனப் பிரிக்க.

(8)

---

11. அட்டமாசித்தி

(எண் பெரும்பேறு)

பரகாயப்பிரவேசம்[1]

620. பணிந்தெண் திசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தெண் திசையுந் தொழுதெம் பிரானை
அணிந்தெண் திசையினும் அட்டமா சித்தி
தணிந்தெண் திசைசென்று தாபித்த வாறே.

(ப. இ.) சிவபெருமான் திருவடியிணையினைப் பணிந்து எண்பெரும் பேறும் பெற்றவர்கள் அட்டமாசித்தியராவர். அவர்கள் சிவபெருமான் ஒருவனையே முழுமுதலாகக்கொள்ளும் பழுதில் விழுமியோராவர். அவர்கள் எண்புலன்களிலும் சென்று எண்பெரும் பேற்றினை நிலை நாட்டியவராவர். சிவபெருமானை யாண்டும் பணிந்து தொழுதல் கூறுவார் எண்திசையும் என்றார். அணிந்தெண்...தாபித்தவாறே - தொழுத பேற்றால் எண்வகைச்சித்தியும் கைவரப்பெற்று எட்டுப்புலன்களிலும் நிலைநிறுத்தியவாறாம்.

(1)

621. பரிசறி வானவர் பண்பன் அடியெனத்
துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன்
அரிய தெனக்கில்லை அட்டமா சித்தி
பெரிதருள் செய்து பிறப்பறுத் தானே.[2]

(ப. இ.) வானவர் உள்ளிட்ட அனைத்துயிர்களின் தன்மைகளையும் இருந்தாங்கு அறிபவன் சிவபெருமான். அவன் திருவடியைத் திருமுறை வழியாகத் தொழுதேன். திருச்சிற்றம்பலமென்னும் செந்நெறி மன்றம் கண்டேன். காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் முக்குற்றமும் அகன்றன. அட்டமாசித்தியும் கைவந்தன. மேலும் பேசவொண்ணாப் பேரருளும் பெற்றேன். பிறப்பும் இறப்பும் அறுத்தருளி ஆட்கொண்டனன். பரிசறிவானவர் பண்பன் - எல்லார் தன்மைகளையும் இருந்தாங்கு இருந்து அறிந்தருளும் மேலோர் முதல்வன். துரிசற - காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றம் நீங்க. தூவெளி - தூயபரவெளி; திருச்சிற்றம்பலம். பிறப்பறுத்தான் - இறவாத இன்ப அன்பு தந்தருளிப் பிறப்பினை நீக்கினான்.

(அ. சி.) அடி என - திருவடிகளே பொருள் என.

(2)

1. வேற்றுடல் நுழைவு.

2. செயற்கரிய. திருக்குறள், 26.

22. குரவன் அருளிற் குறிவழி மூலன்

பரையின் மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்துத்

தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேரப்

பெரிய சிவகதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே.

(ப. இ.) சிவகுருவானவர் செவியறிவுறுத்திய வழியே, மூலத்திடத்து இயங்கும் திருவருளாற்றல் துணைகொண்டு உயிர்ப்பு நடுநாடியிற் செல்லும் துன்பினையுணர்க. அதனைத் தெரியவுணர்த்தும் சாம்பவி, கேசரி, முத்திரை மேற்கொண்டு சிவநிலையும், எண்சித்தியும் ஒருங்கெய்துவ துண்மை குரவன் - ஆசான். குறிவழி - குரவன் அறிவுறுத்தியநெறி. மூலப்பரையின் - மூலத்திடத்தியக்கும் திருவருளாற்றலால். சங்கட்டம் பார்த்து - (உயிர்மூச்சு நடுநாடியிற் செல்லும்) வருத்தத்தையறிந்து. சாம்பவிகேசரி சேர - சாம்பவி கையடையாளப் பயிற்சியுடன் கேசரிக் கையடையாளப் பயிற்சி பொருந்த (கையடையாளம் - முத்திரை). சாம்பவி - சம்புவின் தொடர்பு எய்துதற்குரிய கையடையாளம். இது நெஞ்சச் சக்கரத்திலிருக்கும் சிவத்தினிடம் எண்ணத்தையும் உயிர் மூச்சையும் ஒடுக்கி அடங்கியிருக்கச்செய்யும் மாண்புடையது. நெஞ்சச் சக்கரம் - அநாகதம். கேசரி - வெளியெலாம் அடங்கியிருக்கும் புருவ நடுவில் எண்ணத்தையும் உயிர்மூச்சையும் ஒடுங்கியிருக்கச்செய்யும் வன்மையுடையது. புருவநடு - ஆக்கினை.

(அ. சி.) சாம்பவி, கேசரி - இருவகைத் தூக்கைகள்; முத்திரைகள் என்றுங் கூறுப.

(3)

623. காயாதி பூதங் கலைகால மாயையில்[1]

ஆயா தகல அறிவொன் றனாதியே

ஓயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினால்

வீயாப் பரகாயம் மேவலு மாமே.

(ப. இ.) காயமுதலாகச் சொல்லப்படும் பூதம் கலை காலம் மாயை முதலியவற்றின்கண் நுணுகிப் பற்றுக்கொள்ளாது அகலச் சிவபெருமானிடத்து அறிவொன்றும், தொன்மை முதலாக என்றும் ஒரு படித்தாகிய சிவபெருமான் திருவடியைக் கூடினால் திருவருள் வெளியிற்சேர்தல் எளிது. அறிவு ஒன்று - (ஒன்று அறிவு) ஒருபடித்தாய அறிவு. பரகாயம் - திருவருள் உடல். மேவல் - பொருந்தல்.

(அ. சி.) காயாதி - காயம் ஆதி. அறிவொன்று - ஒருமுகப்பட்ட சித்தம். ஓயா - முடிவு இல்லாத. வீயா - இறவாத.

(4)

624. இருபதி னாயிரத் தெண்ணூறு பேதம்
மருவிய கன்ம மாமந்த யோகந்
தருமிவை காய உழைப்பாகுந் தானே
அருமிரு நான்காய் அடங்குமா சித்திக்கே.

(ப. இ.) வேண்டி வினைதழுவல் கன்மயோகம் எனப்படும். அஃது இருபதினாயிரத்தெண்ணூறு வேறுபாடுகளைக் கொண்டது. இவ்

---

1. கலையாதி. சிவஞானபோதம், 3. 7 - 1.

வியோகம் உடம்பினால் செய்யப்படும் அருமைமிக்க வுழைப்பினால் நிறைவுறும். இவையனைத்தும் எண்வகை யோகத்துள் அடங்கும். கன்மயோகம் - வேண்டி வினைதழுவல்.

(அ. சி.) இருபதி....யோகம் - பலதிறப்பட்ட கன்மயோகங்கள். காய உழைப்பு - தேகத்திற்கு வருத்தம். அரு....அடங்கும் - எட்டு யோகங்களுள் அடங்கும்.

(5)

625. மதிதனில் ஈராறாய் மன்னுங் கலையின்
உதய மதுநா லொழியவோ ரெட்டுப்
பதியும்ஈ ராறாண்டு பற்றறப் பார்க்கில்
திதமான ஈராறு சித்திக ளாமே.[1]

(ப. இ.) திங்கட்கலையாகிய இடப்பால் மூக்கின்வழியும், இனம் பற்றி ஞாயிற்றின்கலையாகிய வலப்பால் மூக்கின்வழியும் விடுத்தலாகிய உயிர்ப்புப் பன்னிரண்டு விரலளவு வெளியிற்செல்லும். சென்ற அவ்வுயிர்ப்பில் நால்விரல் அளவு வெளியின்கண்ணேயே வீணாகச் சென்று விடும். எஞ்சிய எட்டுவிரலளவே அகத்துத் தங்கும். அங்ஙனமின்றி அப் பன்னிரண்டு விரலளவு உயிர்ப்பும் அகத்தே தங்கமுயன்று அவை முற்றாகத் தங்கினால் உறுதிப்பாடான எண்சித்திகள் எய்தும். பற்றற: அறப்பற்ற - முற்றுந்தங்க. ஈராறு: இரண்டு + ஆறு = எட்டு; உம்மைத் தொகை. இனம் பற்றி வலப்பாற் (பிங்கல) கலையும் கொள்க. உதயம் - வெளிப்படுதல். திதமான - அழியாமல் நிலையாக இருக்கக்கூடிய.

(அ. சி.) மதிதனில் - இடகலை. மன்னுங்கலை - பன்னிரண்டங்குலமாய்ப் பொருந்தும் பிராணகலை. நால் ஒழிய - 12 அங்குலத்தில் 4 அங்குலம் ஒழிய. ஈராறு - இரண்டும் ஆறும்; எட்டு.

(6)

626. நாடும் பிணியாகு நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால்
நாடுங் கலைகல்வி நாள்மேதை கூர்ஞானம்
பாடொன்றி னால்வாயாச் சித்திபே தத்தின்
நாடுந் துரங்கேட்டல் நாண்முடி வீராறே.

(ப. இ.) 'எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்' என்பதனால் நம்முடைய இன சனங்கள் கூடினால்' எண்ணத்தக்க நோய்போன்ற பிறப்பினுக்குக் கட்டுத்துணையாகும். நிலைநிற்கும் கலையுணர்வுகளும், அவ் வுணர்வினைத்தரும் கல்விகளும், அவற்றால் வரும் தெளிவுணர்வும், தெளிவால் பெறப்படும் நுண்ணுணர்வும், ஆகிய பெருமையினால் வாய்ப்பனவல்ல சித்தி வேறுபாடுகள், அவை. 'உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை' என்னும் பொறையினாலும் சிவகுரு அறிவுறுக்கும் செவியறிவுறுத்தலானும் சேர்வன. இத்தகைய யோகப் பயிற்சியின் பேரெல்லை பன்னிரண்டு ஆண்டாகும். மேதை - மறைவிலா அறிவு. கூர்ஞானம் - நிறையறிவு. வாயா - கிட்டா. கேட்டல் - செவியறிவுறுத்தப் பெறுதல்.

(அ. சி.) நஞ்சனம் - உறவினர். வாயா - கிட்டா. துரம் - பொறுத்தல். நாண் முடிவு ஈராறு - யோகாப்பியாச காலம் 12 வருடங்கள்.

(7)

---

1. ஆகா. திருக்குறள், 478.

627. ஏழா னதிற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடுஞ்
சூழான ஓரெட்டில் தோன்றா நரைதிரை
தாழான ஒன்பதிற் றான்பர காயமே.

(ப. இ.) அகத்தவமாம் யோகப்பயிற்சி ஏழு ஆண்டுகள் செய்யின் பெருங்காற்றினும் விரைவாகத் தங்காது அளவிலாக்கல் தொலைவு நடத்தல் கூடும். எட்டாண்டுப் பயிற்சியில் நரைதிரைகள் தோன்றா. ஒன்பதாண்டுப் பயிற்சியில் 'ஊண் உடல் வேறு செய்தான்' என்பதற்கிணங்கத் தூமாயை உடம்பாகும்.

(அ. சி.) ஏழானதில் - ஏழு ஆண்டில். எட்டில் - எட்டு ஆண்டில். ஒன்பதில் - ஒன்பது ஆண்டில்.

628. ஈரைந்திற் பூரித்துத் தியான உருத்திரன்[1]

[2]ஏர்வொன்று பன்னொன்றில் ஈராறாம் எண்சித்தி

சீரொன்று மேலேழ் கீழேழ் புவிச்சென்று

[3]ஏரொன்று வியாபியாய் நிற்றல்ஈ ராறே.

(ப. இ.) பத்தாண்டுப் பயிற்சியில் திருமுறைச் சிவதீக்கை வாயிலாகத் திருநெறி நுழைவினரால் வழிபடப்பெறும் திருநீலகண்டப் பெருமானுக்கு ஒப்பாவர். பன்....சித்தி பதினோராண்டுப் பயிற்சியில் எண்பேறு பெறுவர். சீரொன்று...ராறே - பன்னிரண்டு ஆண்டுப் பயிற்சியில் சிறப்புப் பொருந்திய மேல் ஏழுலகும் கீழ் ஏழுலகும் ஆண்டான் மீநிறைவில் ஆவி வீழ் நிறைவாகும். மீநிறைவு - வியாபகம். வீழ்நிறைவு - வியாப்பியம். மிடைநிறைவு - வியாத்தி. எண் பேறு (எண் சித்தி) - 1. அணிமா. 2. மகிமா, 3. இலகிமா, 4. பிராத்தி, 5. பிராகாமியம், 6. ஈசத்துவம், 7. வசித்துவம், 8. கரிமா.

1. அணுவினும் மீதுண்மை வடிவுற்று நிற்றல் அணிமா என்னும் செல்வம்.

2. மேருவினும் மிகப்பெரிய வடிவுற்றுநிற்றல் மகிமா என்னும் செல்வம்.

3. சேறு முதலியவற்றில் இயங்கினும் அழுந்துதலின்றிக் காற்றினும் கடுநடைத்தாய் மெல்லிய வடிவுற்று நிற்றல் இலகிமா என்னும் செல்வம் (இம் மூன்றும் உடம்பால் எய்துவன).

4. மனத்தான் விழையப்பட்டன அனைத்தும் விழைந்தவாறே பெறுதல் பிராத்தி என்னும் செல்வம்.

5. எண்ணமாத்திரையான் ஆயிரம் மகளிரைப் படைத்து அவரனைவரோடும் ஆயிரம் வடிவாய் நின்று விளையாடல் பிராகாமியம் என்னும் செல்வம்.

---

1. ஆய. 12. உருத்திரபசுபதி, 4.

(பாடம்.) 2. நேரொன்று.

3. ஓரொன்று.

6. பிரமன் முதலியோர்மாட்டும் தன் ஆணைசெலுத்தி அவரால் பூசிக்கப்படுதல் ஈசத்துவம் என்னும் செல்வம்.

7. உலகமுழுவதையும் தன்வயமாக்குதல் வசித்துவமென்னும் செல்வம்.

8. புலன்களை நுகர்ந்தும் அவற்றில் தொடக்குண்ணாமை கரிமா என்னும் செல்வம் (இவ் வைந்தும் மனத்தால் எய்துவன). இவற்றை முறையே, 1. நுண்மை, 2. பருமை, 3. மென்மை, 4. விரும்பிய தெய்தல், 5. நிறைவுண்மை, 6. ஆட்சியனாதல், 7. கவர்ச்சி, 8. விண்டன்மை என்ப. கரி - சான்று. மா - செல்வம்.

(9)

629. தானே அணுவுஞ் சகத்துத்தன் [1]நொய்ம்மையும்

மானாக் [2]கனமும் பரகாயத் தேகமுந்

தானாவ தும்பர காயஞ்சேர் தன்மையும்

ஆனாத வுண்மையும் [3]வியாபியு மாம்எட்டே.

(ப. இ.) இத் திருப்பாட்டு மேற்குறித்த எண் பெரும்பேறுகளையும் முறையே ஓதுகின்றன.

(அ. சி.) அணு - அணிமா (1). சகம் - மகிமா (2). நோன்மை - கரிமா (3). ககனம் - லகிமா (4). பரகாயத்தேகம் - பிராப்தி (5). தானாவது - பிராகாமியம் (6). ஆனாத உண்மை - ஈசத்துவம் (7). வியாப்பியம் - வசித்துவம் (8). இவை அட்டசித்திகளாகும்.

(10)

630. தாங்கிய தன்மையுந் தானணுப் பல்லுயிர்

வாங்கிய காலத்து மற்றோர் குறையில்லை

யாங்கே எழுந்தோம் அவற்றுள் எழுந்துமிக்

கோங்கிய வரமுத்தி முந்திய வாறே.

(ப. இ.) ஆவி யோகப்பயிற்சியால் அணுவாக நின்று பல வுயிர்களொடும் செறிந்து அவைகளைத் தாங்கியகாலத்தும் அவற்றை அழித்த காலத்தும் அதற்கோர் மாறுதலில்லை. எல்லா இடங்களிலும் உயிர்களிலும் கலந்து தோன்றினும் ஒப்புயர்வில்லா வீடுபேற்றுக்கு முன்னேறும் வழியாம். செறிவு - வியாபகம். முந்தியவாறே என்பதற்கு முன்னிருந்த படியே என்றுமாம் (நிருவிகாரம்).

(11)

631. முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும்

வந்தது நாழிகை வான்முத லாயிடச்

சிந்தை செயச்செய மண்முதல் தேர்ந்தறிந்

துந்தியுள் நின்று வுதித்தெழு மாறே.[4]

(ப. இ.) ஒருநாழிகைக்கு விநாடி அறுபது. ஒருநாளுக்கு நாழிகை அறுபது. ஒரு பகலுக்கு நாழிகை முப்பது. அம் முப்பது நாழிகையையும்

(பாடம்). 1. நோன்மையும், 2. ககனமும். 3. வியாப்பியு.

4. சிந்திப்பார். அப்பர், 5. 97, 1 - 30.

வெளி, வளி, ஒளி, நீர், நிலம் என்னும் ஐம்பெரும் பூதங்களுக்கும் முறையே பகுக்கப்படின் காலைமுதல் அவ்வாறு நாழிகைகளாகும். ஆறு நாழிகைக்கும் விநாடி முந்நூற்று அறுபதாகும் எனவே ஒவ்வொரு பூதங்கட்கும் முந்நூற்றறுபதுவிநாடி உரிய காலமாகும். அக் காலம் அவ்வப்பூதப்பெயரான் வழங்கப்படும். எடுத்துக்காட்டாகக் காலை ஆறு நாழிகையும் வெளியாகிய வான்காலம் எனப்படும். அப்படியே மற்றவற்றையும் கூறிக் காண்க. இது தோற்றமுறை. எண்ணி மண் முதலாகத் தேர்ந்தறியின் அஃது ஒடுக்கமுறையாகும். இம் முறையாகவே இரவு முப்பது நாழிகையையும் அமைத்துக்கொள்க. நாளுக்கும் நாழிகைக்கும் ஒவ்வொன்றாக ஓதியுய்ய அப்பரடிகள் அருளிய 'சித்தத்தொகைத் திருக்குறுக்குறுந்தொகை'த் திருப்பாட்டு முப்பதும் காண்க. இஃதும் அகரவரிசையின் அமைந்துளது.

(அ. சி.) காலம் - விநாடி. 60 விநாடி - ஒரு நாழிகை. 360 காலம் - 360 விநாடி; ஆறு நாழிகை. ஒரு பகலுக்கு 30 நாழிகை, அதனை 5 பங்கு ஆக்க. ஒவ்வொரு பங்கையும் முறையே வான் முதலாகக் கொள்க. வான் - வளி, தீ, நீர், நிலம் 'வான் முதலாயிட' என்றார். இது தோற்ற முறை. நிலம் முதலாகக் கொள்ளின் ஒடுக்கமுறை என்க. இதனை, "மண்முதற் றேர்ந்தறிவார்" என்றார். இவ்வாறே இரவையும் 5 பங்கு ஆக்கிக்கொள்க.

(12)

632. சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே
முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனர் சிவமுத்தர்
சுத்தம் பெறலாம் ஐந்தில் தொடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்தில் திருநடத் தோரே.

(ப. இ.) எண்ணமாகிய சித்தம் புலன்களாகிய சுவையொளி ஊறு ஓசை நாற்றங்களிற் பற்றாமல் மடங்கிச் சிவத்தின்பாற் பற்றுமேல் அது சிவமயமாகும். இங்ஙனம் அமைவதற்கு எண்மையும் திண்மையும் உண்மையும் ஆயவழி செம்பொருளின் இம்பரிடைக்காணும் உம்பரும் உணராத் திருவுருவ வழிபாடேயாம். அத் திருவுருவ வழிபாட்டினுள்ளும் அம்பலவாணர் வழிபாடே ஐம்புல நுகர்வுக்குப் பெரிதுமொத்த திருக் குறிப்போடு பொருந்திய திருவுருவமாகும். அது வலது திருக்கையில் காண்பது உடுக்கையாகிய துடி. இது படைத்தல், வான்நிலை காதுப்பொறி. வலப்பால் அமைவுத் திருக்கை காத்தல், வளிநிலை, தோல்பொறி. இடப்பால் திருக்கையில் அங்கி துடைத்தல், தீநிலை; நோக்குப்பொறி. ஊன்றிய வலப்பால் திருவடி மறைத்தல், மண்நிலை; மூக்குப்பொறி. தூக்கிய திருவடி அருளல், நீர்நிலை; நாக்குப்பொறி. இம் முறையான் ஐம்பொறியளவினும் 'கண்டு கேட்டு உண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே உள' (குறள் - 1101) என்பது போன்று நுகர்வுண்டாகும். அவ் வுண்மை வரும் சேக்கிழாரடிகளின் வாய்மொழியான் உணர்க.

திருவுருவும் - படிமை; விக்கிரகம்.

"உணர்வி னோர்பெற வரும்சிவ

போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்கண்

அணையும் ஐம்பொறி யளவினும்

எளிவர அருளினை எனப்போற்றி

இணையில் வண்பெருங் கருணையே

யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்

புணரும் இன்னிசை பாடின

ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி."

- 12. சம்பந்தர், 161.

அங்ஙனம் செம்பு பொன்னாவது போன்று மேனிலை எய்திய உள்ளத்தர் திருவருளால் திருவடிப்பேறு தெரிந்து பொருந்திய மோனத்தராவர். மோனம் - மேன்மைஞானம். அவரே சிவப்பேற்றினராவர். இங்ஙனம் பேறுபெற்றார் ஐம்மலத்தொடக்கற்ற செம்பொருட்டுணிவினராவர். சித்தமாகிய எண்ணம் திருநடம்புரியும் செம்பொருளில் சேர்ந்தோராவர். சித்தம்பரமாகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் திருநடங்கண்ட திருவினராவர். என்றலும் ஒன்று. சுத்தம் என்பதற்கு மலமிலாத் தூய்மை எனவோ தூநிலைப்பாடு எனவோ கூறலும் ஒன்று. சுத்தம் - மாசின்மை (தூயநிலை). ஐந்து - ஐம்மலம்; எண்பேறுள் மனத்தாலெய்துவன ஐந்துமாம். தொடக்கு - பிணிப்பு.

(அ. சி.) திரிந்து - புலன் வழியினின்றும் திரிந்து. முத்தம் - முத்தி. சித்தம்பரம் - சிதம்பரம், சிதாகாயம்.

(13)

633. ஒத்தஇவ் வொன்பது வாயுவும் ஒத்தன

ஒத்தஇவ் ஒன்பதின் மிக்க தனஞ்சயன்

ஒத்தஇவ் வொன்பதில் ஒக்க இருந்திட

ஒத்த வுடலும் உயிரும் இருந்தவே.

(ப. இ.) ஒன்பதிலொக்க இருந்திட - பத்து நாடிகளுள் நடுநாடி ஒழித்து ஒன்பது நாடிகளிலும் ஒன்பது காற்றுக்களும் முறையே கூடியிருக்க. நரம்பு என்றாலும் நாடி என்றாலும் ஒன்று. பத்து நாடியும் முறையே காண்க: இடப்பால் நரம்பு, வலப்பால் நரம்பு, நடுநரம்பு, உள்நாக்கு நரம்பு, வலக்கண் நரம்பு, இடக்கண் நரம்பு, வலச்செவி நரம்பு, இடச்செவி நரம்பு, கருவாய் நரம்பு, எருவாய் நரம்பு என்பன. இவற்றை முறையே: இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, சிகுவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குகு என்ப. இவற்றுள் வீங்கற் காற்றாகிய தனஞ்சயன்

நடுநரம்பி (சுழுமுனை)ல் தங்குவது. ஒத்த உடலும் உயிரும் - (தம்முள்) ஒத்துவாழும் உடலும் உயிரும் நெடுநாள் நூங்காது ஓங்கிவாழும்.

(அ. சி.) ஒன்பது வாயு - தனஞ்சயன் ஒழிந்த ஒன்பது வாயு.

(14)

634. இருக்குந் தனஞ்சயன் ஒன்பது காலில்

இருக்கும் இருநூற் றிருபத்து நான்கில்

இருக்கு முடலி லிருந்தில வாகில்

இருக்கும் உடலது வீங்கி வெடித்ததே.

(ப. இ.) வீங்கற்காற்று ஏனைக்காற்று. ஒன்பதும்போல் இருக்கும். இருக்கு.....வெடித்ததே - இருநூற்று இருபத்துநான்கு உலகங்களிலும் வாழும் உயிர்களின் உடலில் வீங்கற்காற்று பாங்குறநிற்கும். இக் காற்று வெளிப்பட்டுவிட்டால் உடல்வீங்கி வெடித்திடும்.

(அ. சி.) கால் - வாயு. இருநூற்றிருபத்து நான்கு - புவனங்களின் தொகை.

(15)

635. வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்

வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்

வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாம்

வீங்கும் வியாதிகள் கண்ணில் மருவியே.

(ப. இ.) வீங்கற்காற்றின் திரிபால் இதில் குறித்த பல நோய்கள் உண்டாகும்.

(16)

636. கண்ணில் வியாதி யுரோகந் தனஞ்சயன்

கண்ணிலிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன்

கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்தில னாதலாற்

கண்ணினிற் சோதி கலந்ததும் இல்லையே.

(ப. இ.) வீங்கற்காற்றின் திரிபால் பலநோய்கள் கண்ணிலுண்டாம். விழிக்காற்றின் திரிபால் கண்நோய்கள் பலவும் உண்டாம்; கண்ணொளியும் விளங்காது.

(17)

637. நாடியின் ஓசை நயனம் இருதயந்

தூடி யளவுஞ் சுடர்விடு சோதியைத்

தேவருள் ஈசன் திருமால் பிரமனும்

ஓவற நின்றங் குணர்ந்திருந் தாரே.

(ப. இ.) நடுநாடியிற் கேட்கப்படும் ஓசையினைக் கண்ணொளியாய் நெஞ்சத்துடிப்பாய் உணரலாம். இவ் வோசையினை ஆண்டான் அரி அயன் முதலியோரும் இடையறாது உணர்ந்திருந்தனர். இவர்கள் தூமாயையிலுள்ளவர். துடி என்பது முதல் நீண்டு தூடி என்றாயிற்று.

(அ. சி.) தூடி - துடி; எட்டு விநாடி.

(18)

638. ஒன்பது வாசல் உடையதோர் பிண்டத்துள்

ஒன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிடம்

ஒன்பது நாடி ஒடுங்கவல் லார்கட்கு

ஒன்பது காட்சி யிலைபல வாமே.[1]

(ப. இ.) ஒன்பது தொளைகளையுடைய இப் பிண்டமாகிய உடம்பகத்து வீங்கற்காற்று ஒழிந்த ஏனை ஒன்பது காற்றும் புகும் ஒன்பது நாடிகளையும் ஒடுக்கவல்ல யோகப்பயிற்சியுடையார் வல்லாராவர். அவர்கள் இந் நாடிகள் சேரும் நாற்சந்தியிடத்தை அருளால் காண்பர். அவர்கள் அகத்தே கேட்கப்படுவன பல்வேறு ஓசைகளாகும். ஒன்பது வாசல் - செவி முதலிய ஒன்பது தொளைகள். பிண்டம் - உடல். ஒன்பது

---

1. அருந்தின்பத். சிவஞானசித்தியார், அளவை - 7.

காட்சி - வாயில்கள் ஒன்பதானும் பெறும் உணர்வுகள். இலை பலவாமே - அவ் வுணர்வுகள் அத்துணையின்றி அளவிறந்து தோன்றும்.

(அ. சி.) ஒன்பது ...இடம் - நாற்சந்தி.

(19)

639. ஓங்கிய அங்கிக்கீழ் ஒண்சுழு னைச்செல்ல

வாங்கி இரவி மதிவழி ஓடிடத்

தாங்கி உலகங்கள் ஏழுந் தரித்திட

ஆங்கது சொன்னோம் அருவழி யோர்க்கே.

(ப. இ.) இம் மந்திரம் திரிபுக்கரணியைக் கூறுகின்றது. ஓங்கி....யோர்க்கே - மூலத்தீயின் கீழ்ச்செல்லுமாறு நடுநாடியைச் செலுத்தி வலப்பால் நரம்பின்வழி வரும் உயிர்மூச்சினை இடப்பால் நரம்பின்வழி யோடச்செய்யின், அங்ஙனம் செய்யும் அகத்தவ அறிஞர் உலகேழுஞ் செறிந்த ஒண்மையராவர்.

(20)

640. தலைப்பட்ட வாறண்ணல் தையலை நாடி

வலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போல்

துலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செய்தால்

விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே.

(ப. இ.) அகத்தவத்தோர் சிறந்த சிவபெருமான் திருவருள் துணையால் கட்டுற்ற பிணைமான்போல் தராசு நுனிபோல் உயிர் மூச்சைச் சமனுற வைப்பின் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட்டோராவர். இதற்கு ஒப்பு விலைக்குக் கொடுக்கவும் உண்ணவும் அமைத்த வித்தாகும். உண்ணல் - தமக்குப் பயன்படுதல். கொடுத்தல் - பிறர்க்குப் பயன்படல்.

(21)

641. ஓடிச்சென் றங்கே ஒருபொருள் கண்டவர்

நாடியி னுள்ளாக நாதம் எழுப்புவர்

தேடிச்சென் றங்கே தேனை முகந்துண்டு

பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டுமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணையால் அகத்தவப்பயிற்சியால் உணர்வினுள் ஓடிச்சென்று ஒப்பில்லா ஒரு பெரும்பொருளைக் காணுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் கண்டவர் தம் நாடியினகத்து அகவொலியை எழுப்புவர். அவர் நெற்றிப்புருவ நடுவின்கட் காணப்படும் தேனமிழ்தினைத் தேடிச்சென்று முகந்து உண்பர். பாடியாகிய உடம்பகத்து அறுபகையும், செறுபுலன் ஐந்தும் நீங்காது நின்றுகொண்டு பெருந்துன்பத்தினை ஓவாது புரிகின்றன. அவற்றை ஆண்டவன் மாட்டுக்கொள்ளும் 'அகனமர்ந்த அன்பி'னால் வெல்லுதல் வேண்டும். அவ்வன்பினர் அப் பகைவரை வென்றடக்குவர். நாடியின் - நடுநாடியின் வாயிலாக. தேன் நெற்றிப்புருவ மதியமிழ்து. பாடி - பகைவர் தங்குமிடம் (உடம்பு). பகைவர் அறுபகையும் ஐம்புலனும். கட்டும் - அடக்கும்.

(அ. சி.) ஒரு பொருள் - குண்டலினி. பகைவர் - ஐந்து இந்திரியங்கள்.

(22)

642. கட்டிட்ட தாமரை ஞாளத்தில் ஒன்பது

மட்டிட்ட கன்னியர் [1]மாதுடன் சேர்ந்தனர்

[2]தட்டிட்டு நின்று தளங்களி னூடுபோய்ப்

பொட்டிட்டு நின்று பூரண மானதே.

(ப. இ.) கட்டமைந்த தாமரை நாளத்தையொத்த நடுநாடி வழியாகச் செல்லும் உயிர்ப்புடன் உணர்வுசெல்லும். சென்றக்கால் ஒன்பதென்னும் அளவையினைக்கொண்ட திருவருளாற்றலுடன் கூடுவர். அவ்வாற்றல்களுடன் மேலேறிப் புருவ நடுவின்கட் செல்லுதல் வேண்டும். செல்லவே ஆங்குள்ள நிறைந்த தேனமிழ்து நுகர்ந்து இன்புறலாம். இதுவோர் நிறைவுமாகும். ஞாளம் - நாளம்; தண்டு. கன்னியர் - ஒன்பது திருவருளாற்றல்: சிவை, பண்ணவி, திருவருளறிவாற்றல், தொழிலாற்றல், அன்னை, ஆள்வி, துடைப்போள், காப்போள், படைப்போள். சிவை - சத்தி. பண்ணவி - விந்துசத்தி. அன்னை - மனோன்மனி. தளங்களினூடு - மூலநிலை முதலிய ஆறு நிலைகளின்வழி. பொட்டு - நெற்றிப் புருவநடு.

(அ. சி.) ஒன்பது கன்னியர் - ஒன்பது சத்திகள். தளம் - ஆதாரம்.

(23)

643. பூரண சத்தி எழுமூன் றறையாக

ஏரணி கன்னியர் எழுநூற்றைந் தாக்கினர்

நாரணன் நான்முக னாதிய ஐவர்க்குங்

காரண மாகிக் கலந்து விரிந்ததே.

(ப. இ.) முழுநிறை ஆற்றல் நிலைக்களத்தை இருபத்தோர் அறையாக்கினர். அவற்றுள் தங்குங்கன்னியர் அவற்றை எழுநூற்றைந் தாக்கினர். இக் கன்னியர் நாரணன் முதலாகச் சொல்லப்பெறும் ஐந்தொழிற் கடவுளருடனும் கலந்து அவர்களை இயக்கி எங்கும் விரிந்து நின்றனர். எழுமூன்று அறையாக - இருபத்தொரு வகுப்பாக. ஐவர்க்கும் - அன்னை அத்தன் (சதாசிவன்), ஆண்டான், அரன், அரி, அயன் ஆகிய ஐங்கடவுளர்க்கும். காரணமாகி தோற்றத் துணையாகி. கலந்து - ஒன்றாய்ப் பின்னி. விரிந்தது - உடனாய் இயக்கிற்று.

(24)

644. விரிந்து குவிந்து [3]விளைந்தஇம் மங்கை

கரந்துள் எழுந்து கரந்தங் கிருக்கிற்

பரந்து குவிந்தது பார்முதற் பூதம்

இரைந்தெழு வாயு விடத்தினில் [4]ஒடுங்கே.

(ப. இ.) திருவருளாற்றல் உலகுயிர்கட்குத் தாரகம் எனப்படும் மூநிறைவாய் இருப்பள். இந் நிலை உலகினை இயக்கும் நிலையாகும். இந் நிலையினும் அத் திருவருள் சிவனிடத்து வூழ்நிறைவாய் நிற்பள். அதனால் 'விரிந்தும் குவிந்தும் விளைந்த இம் மங்கை' எனப்படுவள். அவ்

1. சிவஞ்சத்தி. சிவஞானசித்தியார், 2: 4 - 2.

" அருந்தின்பத். " அளவை, 7.

(பாடம்.) 2. கட்டிட்டு நின்று களங்கனி யூடுபோய்.

3. விரிந்தானைக். அப்பர், 6: 86 - 6. 4. ஓங்கே.

வருள் மீண்டும் வெளிப்பட்டால் உலகந்தோன்றும். அவ் வருள் சிவத்தின்கண் ஒடுங்கும். அருள் ஒடுங்கினால் பூதங்களும் ஒடுங்கும். விரிந்து - (திருவருளாற்றல்) உலகு உயிர்கட்கு மீநிறைவாய். குவிந்து - உடையானிடத்து வீழ்நிறைவாய். மீநிறைவு - வியாபகம். வீழ்நிறைவு - வியாப்பியம். (வீழ்தல் - ஒத்தல், சமம்.) கரந்து....ஒடுங்கே - திருவருளாற்றல் சிவத்தில் ஒடுங்கி மீண்டும் எழுந்து வெளிப்பட்டால் பார் முதலிய பூதங்கள் வெளிப்படும். அவ் வாற்றல் சிவத்தில் ஒடுங்கினால் பூதங்கள் ஒடுங்கும். இரைந்தெழு வாயு - ஓசையுடன் மேலெழும் உயிர்ப்பு, ஒடுங்கே - ஒடுங்குமே. உயிர்ப்பு - பிராணவாயு.

(25)

645. இடையொடு பிங்கலை என்னும் இரண்டும்
அடைபடு வாயுவும் ஆறியே நிற்குந்
தடையவை [1]யாறெழுந் தண்சுட ருள்ளே
மிடைவளர் மின்கொடி தன்னில் ஒடுங்கே.

(ப. இ.) இடப்பால் வலப்பால் மூக்குகளிரண்டாலும் உள்ளுறை உயிர்ப்பும், ஆறியே நிற்கும் - அடங்கியே நிற்கும். தடையவை ஆறு - குற்றமாகத் தடுக்கும் தீப்புண் ஆறு: செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண்பிறந்த மானம், மாணாவுவகை. எழும்...வொடுங்கே - புருவ நடுவில் தோன்றும் குளிர்ந்த நிலாமண்டலத்தின் ஒளியுள்ளே அடங்கி வளர்கின்ற மின்னற்கொடியாம் ஆற்றலில் ஒடுங்கும். மிடை - அடக்கம்.

(26)

646. ஒடுங்கி ஒருங்கி உணர்ந்தங் கிருக்கில்
மடங்கி அடங்கிடும் வாயு வதனுள்
மடங்கி அடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே.

(ப. இ.) ஒடுங்கி - அடங்கி, ஒருங்கி - ஒருதன்மைப்பட்டு. உணர்ந்து - அழுந்தியறிந்து. அங்கு - திருவருளாற்றலில். இருக்கின் - உறைத்து நின்றால். மடங்கி.....அதனுள். உயிர்ப்பும் அதனுள் அடங்கித் தங்கிடும்.

மடங்கி....றானே. உயிர்ப்படக்கத்தால் புறத்துப்புலன் செல்லாது அகத் தடங்கும். உயிரினுள்ளே திருக்கூத்துக்கொண்டருளும் கூத்தப் பெருமானை நாடுகின்றவனாவேன்.

(27)

647. நாடியின் உள்ளே நாதத் தொனியுடன்
தேடி யுடன்சென்றத் திருவினைக் கைக்கொண்டு
பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டிட்டு
மாடி ஒருகை மணிவிளக் கானதே.

(ப. இ.) நடுநாடியினுள்ளே அருளொலியுடன் ஆராய்ந்து ஒருங்கு சென்று அவ் வருளை மேற்கொண்டு, பாடியு....கானதே - உடம்பினுள் பகையாய் நின்ற மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐவரையும் அருளால் அடக்க அவ் வுடம்பு அளவில் பெருமையினையுடைய சிறந்த தூண்டாவிளக்கு ஆயது.

(அ. சி.) மாடி - பெருமையினையுடைய.

(28)

(பாடம்) 1. யாரேழுந்.

648. அணிமாதி சித்திக ளானவை கூறில்

அணுவில் அணுவின் பெருமையில் நேர்மை

இணுகாத வேகாா் பரகாய மேவல்

அணுவத் தனையெங்குந் தானாத லென்றெட்டே.

(ப. இ.) இத் திருப்பாட்டு எண்பேறுகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது. அணுவில் அணுவின் நேர்மை - நுண்மை. பெருமையின் நேர்மை - பருமை. நேர்மை - விண்தன்மை. இணுகாத நேர்மை - மென்மை. வேகாா் நேர்மை - விரும்பியதெய்தல். பரகாயமேவல் - நிறைவுண்மை. எங்குமாம் நேர்மை - ஆட்சியனாதல். தனையொக்கும் தானாதல் - கவர்ச்சி.

(அ. சி.) அணுவில் அணுவின் நேர்மை - அணுவுக்கணுவாதல். பெருமையின் நேர்மை - பெரிதில் பெரிதாதல். வேகாா் - வேகாத.

(29)

649. எட்டா கியசித்தி யோரெட்டி யோகத்தாற்

கிட்டாப் பிராணனே செய்தாற் கிடைத்திடு

மொட்டா நடுநாடி மூலத்த னல்பானு

விட்டான் மதியுண்ண வும்வரு மேலதே.

(ப. இ.) எண்வகை யோகத்தால் - எண்பேறு பெற்று உயிர்ப்பை அடக்கிக்கொண்டால், கிடைத்திடு....விட்டால் - கிடைத்தற்கரிய மாண்பினையுடைய நடுநாடி வழியாக மூலத்தூயைச் சூரியமண்டலமாகிய நெஞ்சத்தாமரையின்மேற் செலுத்தினால், மதி...மேலதே - புருவ நடுவாகிய திங்கள் மண்டிலத்தமிழ்துண்ணும் மேண்மையுண்டாம்.

(அ. சி.) கிட்டா - அடக்கமுடியாத.

(30)

650. சித்திக ளெட்டன்றிச் சேரெட்டி யோகத்தாற்

புத்திக ளானவை எல்லாம் புலப்படுஞ்

சித்திகள் எண்சித்தி தானாந் திரிபுரை

சத்தி அருள்தரத் தானுள வாகுமே.

(ப. இ.) அகத்தவமாம் எண்வகை யோகத்தால் சித்தியாம் எண்வகைப் பேறுகள் பெறுவதுமட்டும் அல்லாமல் பலவகை அறிவுகளும் புலப்படும். சித்திகள் எண்சித்தி - எண்பேறுகளும் இட வேறுபாட்டால் ஒவ்வொன்றும் எவ்வெட்டாக அறுபத்துநான்காம்: "பேய்களுக்கு இவ்வெட்டும் நிலவுலகத்தை வியாபித்துக் கூறியவாறேயுள்ளன. அரக்கருலகத்துள்ளார்க்கு நீருலகத்தையும் வியாபித்து இருமடங்கும், இயக்கருலகத்துள்ளார்க்குத் தீயுலகத்தையும் வியாபித்து மும்மடங்கும், காந்தருவ வுலகத்துள்ளார்க்கு வாயுவுலகத்தையும் வியாபித்து நான் மடங்கும், இந்திரவுலகத்துள்ளார்க்கு ஆகாயவுலகத்தையும் வியாபித்து ஐந்து மடங்கும், சோமலோகத்துள்ளார்க்கு மனத்தினையும் வியாபித்து ஆறுமடங்கும், பிரசாபதியுலகத்துள்ளார்க்கு ஆங்காரத்தையும் வியாபித்து ஏழுமடங்கும், பிரமலோகத்துள்ளார்க்குப் புத்தியையும் வியாபித்து எட்டுமடங்கும் ஏற்றமா யுள்ளனவாகலான், எண்வகைச்

செல்வமும் இங்ஙனம் ஒரோவொன்று எவ்வெட்டாய். விரியான் அறுபத்துநான்காம் எனக்கொள்க" சிவஞானபோதம், 2 - 2. சிவஞான முனிவரனார் பேருரை. எழுத்திலக்கண முதலாக நிலை (அவத்தை)யிற் செலுத்துதல் ஈறாகக் கூறப்பட்ட அறுபத்துநாலு சித்திகளும் எனக் கூறுவாரும் உளர். தானாந்திரிபுரைசத்தி - தானாகவே யிருக்கின்ற முப்புரச்செல்வி. நெய்வோரும் தைப்போரும் நோந்த பலதரல்போல், ஐயனருள் சித்தர்க்கும் ஆரமரர் - கையசுரர், பேயர் முதலோர்க்கும் பெட்ப படைத்தளிக்கும், ஆயதனால் வேண்டுவவாம் அங்கு.

(31)

அணிமா

(நுண்மை)

651. எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால்
இட்டம துள்ளே இறுக்கல் பரகாட்சி
எட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே.

(ப. இ.) எழல்பரம் - அன்பறிவாற்றல்கள் மூன்றும் இயல்பாகவே விளங்கும் முழுமுதற்சிவம். (அன்பறிவாற்றல் - இச்சாஞானக்கிரியை). கைகூட - இடையறா நினைப்பால் மிக்குவிளங்க. பட்டவர் சித்தர் - கைகூடிய அத்தகையவரே மேலான சித்தராவர். பரலோகம் - சிவவுலகம். இட்டம்....பரகாட்சி - விரும்பப்படும் பொருளாகிய சிவத்தினுள் ஒடுங்குதல் சிவக்காட்சி. இறுக்கல் - ஒடுங்குதல், எட்டு வரப்பும் - எண்பேறுகளும், இடந்தானின் றெட்டும்: நின்ற இடந்தான் எட்டும் - இருக்கும் இடத்தே எளிதாக வந்து எய்தும்.

(32)

652. மந்தர மேறு மதிபானு வைமாற்றிக்

கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்குத்

தந்தின்றி நற்காய மியலோகஞ் சார்வாகும்

அந்த வுலகம் அணிமாதி யாமே.

(ப. இ.) மந்தரம் - புருவநடு; மேரு ஏறும் மதி பானுவை மாற்ற - மேலே ஏறுகின்ற திங்கள் ஞாயிறாகிய இடப்பால் வலப்பால் உயிர்ப்பை மேலது கீழது கீழது மேலதாய் மாற்றிவைக்க. குழியில் - அமிழ்த ஊற்றினால். கந்தாய் - அடித்த முளைபோல் அசைவற்றிருக்க. தந்து: தந்தது என்பதன் திரிபு. இன்றி - தந்தபடியேயல்லாமல். நற்காயம் - யோகப்பயிற்சியால் சிறந்து விளங்கும் உடல். இவை நுண்மையாகிய அணிமா என்னும் சித்தியால் கிடைக்கும்.

(அ. சி.) கந்து - அடித்த முளை. குழி....ர்க்கு - அமுத ஊற்றினாலே குற்றம் அற்று இருக்க வல்லார்க்கு.

(33)

653. முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டில்

அணிந்த அணிமாகை தானாம் இவனுந்

தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தானொய்ய தாகி

மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் ணாதே.

(ப. இ.) (பானுவில் விடுதல்: அமுதத்தை இணைவிழைவுச் சூட்டால் வெளிப்படுத்தல்.) முயங்கில் - அகத்தவமாம் யோகத்தில் பொருந்தியிருந்தால். அணிந்த - புகழ்ந்து கூறப்பட்ட. அணிமா - நுண்மை. கைதானாம் - தானாக எளிதாகக் கைகூடும். தணிந்த - மெலிந்த. நொய்யதாகி - மெலிவாகி. மெலிந்தங்கிருந்திடும் - இலேசாயங்கிருப்பன். இந்நிலை ஓராண்டில் கைகூடும்.

(அ. சி.) முடிந்திட்டு வைத்து - அமுதத்தைப் பானுவில் விடாமல் அடக்கிவைத்து.

(34)

இலகிமா

(மென்மை)

654. ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன்

போகின்ற தத்துவம் எங்கும் புகலதாய்ச்

சாகின்ற காலங்கள் தன்வழி நின்றிடின்

மாய்கின்ற தையாண்டின் மாலகு வாகுமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணையுடன் முதல்நிலையாகிய மூலாதாரத்தினின்றும் மேலேறும் எல்லா நிலைகளிலும், அத் திருவருளாற்றலே துணையாக. சாய்கின்ற....வாகுமே - ஐந்தாண்டுப்பயிற்சியில் மிக்க மென்மையாகிய இலகிமா கைகூடும்.

(அ. சி.) போகின்ற தத்துவம் - மூலாதாரத்தினின்றும் தான் போகும் தத்துவங்கள். புகலதாய் - அச் சத்தியே ஆதாரமாக.

(35)

655. மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின்

தானொளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும்

பாலொளி யாகிப் பரந்தெங்கு நின்றது

மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே.

(ப. இ.) மாலகுவாகிய - பெருமையுள்ள மென்மை வடிவினனான. மாயனை - முழுமுதற் சிவனை. தானொளியாகி - இயற்கைப் பேரொளியாய். மேலொளி - பரவெளியிலமர்ந்த. மெய்ப்பொருள் - முழு முதற்சிவம். அச்சிவம் ஆண்டுக் காணப்படும்.

(அ. சி.) மாலகு - லகிமா.

(36)

மகிமா

(பருமை)

656. மெய்ப்பொருள் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன்

தற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக்

கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின்

மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே.

(ப. இ.) மெய்ப்பொருளாகிய முப்பொருளை முறையுறச்சொல்லியருளிய திருவருளுடன் சிவபெருமான் கூடிட ஓராண்டினுள் மகிமா நிலையினர்க்கு அழிவில் திருவடியுணர்வை அறிவுறுத்தியருளிய அந்நிலை கைகூடும். தற்பொருள் - தன்பொருள்: முழுமுதற்சிவமாகிய மெய்ப் பொருள். மைப்பொருளாகும் மகிமா - மறைந்த பொருளான மகிமா.

(37)

657. ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின்

போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையாம்

மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றன

தானின்ற காலங்கள் தன்வழி யாகுமே.

(ப. இ.) ஆகின்ற கால் - வாழ்நாட்குத் துணையாகின்ற உயிர்ப்பாகிய பிராணவாயு. ஒளியாவது - உள்ளடங்கியதால் அஃது ஒளிவண்ணமாகும். கண்டபின் - அகத்தும் புறத்தும் ஒப்பக்கண்டபின். போகின்ற....இல்லையாம் - கழிந்து போதற்குரிய வாழ்நாட்காலமாகிய (அகவை) ஆயுட்காலம் நூங்குவதில்லை. மேல்நின்ற காலங்கள் - மேன்மையுள்ளதாய் விளங்கும் காலமெய். (மெய் தத்துவம்.) வெளியுறநின்றபின் - தான் செய்யும் துணைத்தொழிலைவிட்டு அமைந்தபின். தானின்ற காலங்கள் - கழிதற்கென வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்நாட்கள் தன் வழியாகும் - அந் நாட்கள் அகத்தவமுடையார் நினைத்தவண்ணம் ஆம்.

(38)

658. தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமும்

தன்வழி யாகத் தழைத்திடும் வையகம்

தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெலாம்

தன்வழி தன்னரு ளாகிநின் றானே.[1]

(ப. இ.) தன்வழியாக - ஆவியின் வயமாக. ஞானமும் தழைத்திடும் திருவடியுணர்வு திகழ்ந்துவிளங்கும். வையகம.் ...றானே - திருவருள் வழியின் ஆவி நிற்கும். அத்தகைய ஆவியின்வழி உலகம் செல்லும். உலகத்துப் பொருள்கள் அனைத்தும் அவன்வழியே செல்லும்.

(அ. சி.) தன் வழியாக - தன் வசமாக.

(39)

பிராத்தி

(விரும்பியதெய்தல்)

659. நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன்

கண்டன பூதப் படையவை யெல்லாங்

கொண்டவை யோராண்டு கூட இருந்திடில்

விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாமே.

(ப. இ.) மாயகாரியமெய்களை இயக்கும் மறைப்பாற்றலுடன் நின்றனவாய், கண்டன...தாமே - காணப்படும் பூதகூட்டங்களெல்லாம் பொறைநிலையுடன் கூடவிருந்தால் ஓராண்டுப்பயிற்சியுள் எண்ணியன திண்ணமாகக் கைகூடும். பொறைநிலை - தாரணை. பூததாரணை - பூதங்

1. பண்புடையார்ப். திருக்குறள், 996.

களின் ஆற்றலை யோகப்பயிற்சியால் வெல்லுதல். படை - கூட்டம் விண்டதுவே - வெளிப்பட்டதேயாம்.

(அ. சி.) கூட இருந்திடில் - பூத தாரணையோடுகூட இருந்தால்.

(40)

கரிமா

(விண்தன்மை)

660. ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின்

பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா

[1]மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது

போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே.

(ப. இ.) ஆகின்ற மின்னொளி - அகத்தவமாகிய யோகப் பயிற்சியிற் காணப்படும் மின்னல்போலும் ஒளி. பாகின்ற....காணலாம் இருந்த இடத்திலிருந்தே உலகப்பரப்பு முழுவதும் ஒருங்கு காணலாம். புருவ நடுவுக்குமேற் காணப்படும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரைப்பரப்பு முழுவதும் ஒருங்கு காணலாம் என்பதும் ஒன்று. மேகின்ற....நின்றது - நாழிகை நாள் முதலவாகக் காரியப்படுத்தப் பொருந்துகின்ற காலமெய் வெளிப்பட்டுத் தனித்துநின்றது. மேகின்ற: மேவுகின்ற என்பதன் திரிபு. போகின்ற...மில்லையே - கழியவேண்டிய வாழ்நாட்கள் கழிவனவுமில்லை.

(அ. சி.) பூவின் பரப்பு - சக்கிர அறைகள்.

(41)

661. போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை

சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை

தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி

யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே.

(ப. இ.) உயிர்ப்புப் புறம் போவதும் அகம் புகுவதும் என்னும் நிலையில்லை. சாவ....தானில்லை - இறப்பும் பிறப்பும் இல்லை. தாமத...வார்க்கே - முக்குணத்துள் ஒன்றாகிய அழுந்தல் என்னும் கடைக்குணமில்லை. எனவே முக்குணத் துன்பமும் இல்லை. நடுநாடியிலுள்ள உட்டொளை உயிர்ப்பு நிறைந்திருப்பதால் ஒளியாவதும் இல்லை. உண்மையறியும் பண்பினர்க்கு தாமதம் அழுந்தல், இனக்கோளால் ஏனை அமைதி (சாத்விகம்) ஆட்சி (இராசதம்) இவற்றின் துன்பங்கள் இல. தமர் - தொளை.

(42)

662. அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே அமரில்

பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங்

குறிந்தவை யோராண்டு கூட இருக்கில்

விரிந்தது பரகாய மேவலு மாமே.

(ப. இ.) பராசத்தி - வனப்பாற்றலாகிய திருவருள். பறிந்தது...யெல்லாம் - பூதக்கூட்டங்களின் தொடக்கனைத்தும் அகன்றது. இவ்

(பாடம்) 1. மேனின்ற.

வோராண்டுப் பயிற்சியால் எங்கும் செறிதலும் எவ் வுடற்கண் புகுதலும் எய்தும். உடற்கண் புகுதல் - கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்.

(அ. சி.) அறிந்த பராசத்தி - யோகத்தாற் கண்ட சிற்சத்தி குறிந்தவை - குறித்தவை.

(43)

பிராகாமியம்

(நிறைவுண்மை)

663. ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர்

மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர்

கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்க்கு

மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாநின்றே.[1]

(ப. இ.) ஆனவிளக்கொளி - எப்பொருளையும் விளக்கும் முழுமுதற் சிவத்தின் இயற்கையொளி. கானவிளக்கொளி - புருவநடுவிலுள்ள உயிர்க்கு உயிராய் உதவும் சிவவொளி. மேலை விளக்கொளி - வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகத்துறையும் சிவவொளி. இவ்வொளிகளைக் காணும் பயிற்சியுடையார்க்குத் திருவடிப்பேறு. எளிதாநின்று இன்பந்தரும். இவரே மூல விளக்கொளி முன்னேயுடையவர்.

(அ. சி.) மூல விளக்கொளி - சீவனுடைய இயற்கை ஒளி. கான விளக்கொளி - ஆஞ்ஞையிலுள்ள ஒளி.

(44)

ஈசத்துவம்

(ஆட்சியனாதல்)

664. நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன்

கண்டன பூதப் படையவை எல்லாங்

கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடிற்

பண்டையவ் வீசன் தத்துவ மாகுமே.

(ப. இ.) நுண்மை ஐம்பூதங்களையும் இயைந்தியக்கும் தெய்வங்கள் முறையே அயன், அரி, அரன், ஆண்டான், அன்னை அத்தன் என்ப. இவர்கள் முறையே நாற்றமுதல் ஐந்திற்குமாம். அன்னை அத்தன் - சதாசிவம். இவ் வுண்மை உணர்ந்து அவ்வப் பூதங்களின் தன்மையை அவ்வவ் விடங்களில் அமைத்துக்கொண்டிருந்தால், பண்டைய...மாகுமே - தொன்மை ஆண்டான்முறையில் ஆட்சியனாம்.

(45)

665. ஆகின்ற சந்திரன் தன்னொளி யாயவன்

ஆகின்ற சந்திரன் தட்பமு மாயிடும்

ஆகின்ற சந்திரன் தன்கலை கூடிடில்

ஆகின்ற சந்திரன் தானவ னாமே.

(ப. இ.) திங்கள் மண்டிலச் சிறப்புணர்ந்தவன் நிலவொளியாய், நிலவின் குளிர்ச்சியாய், நிலவின் கலைவளர்ச்சியாய், நிலவாய் விளங்குவன்.

---

1. இல்லக. அப்பர், 4: 11 - 8.

666. தானே படைத்திட வல்லவ னாயிடும்

தானே யளித்திட வல்லவ னாயிடும்

தானேசங் காரத் தலைவனு மாயிடும்

தானே யிவனெனுந் தன்மைய னாமே.

(ப. இ.) படைத்தல் காத்தல் துடைத்தல்களாகிய உடம்பின்கண் செய்யப்படும் முத்தொழில்களையும் எளிதாக இயற்றும் வலிமையுடையவன் ஆவன். முழுமுதற் சிவனே இவன் என மொழியவும்படுவன்.

(47)

667. தண்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள்

பன்மைய தாகப் பரந்தஐம் பூதத்தை

வண்மைய தாக மறித்திடில் ஓராண்டின்

மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே.

(ப. இ.) குளிர்ச்சியாக விளங்கும் திங்கள் கலையினுள், மாறுபட்ட பல தன்மைகள் பொருந்திய பரந்து திரியும் ஐம்பூதங்களைத் திருவருள் துணையால் வளப்பம்பொருந்திய நன்னெறிக்கு வாயிலாக மாற்றிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் கொண்டால் ஓராண்டுப்பயிற்சியில் எப்பொருட்கும் சார்பாம் இயற்கை மென்மைத்தன்மை வாய்க்கும்: வாய்ந்த பெரும் பேற்றால், மெய்ப்பொருளாம் முழுமுதற் சிவத்தைக் கண்டு வழிபடுதல் கூடும்.

(48)

வசித்துவம்

(கவர்ச்சி)

668. மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனின்

நற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங்

கைப்பொரு ளாகக் கலந்து உயிர்க்கெலாந்

தற்பொரு ளாகிய தன்மைய னாகுமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணையால் உண்மைப்பொருளாக விளைந்தது எதுவென்றால், அருட்பொலிவாம் கவர்ச்சி என்று சொல்லக்கூடிய வசித்துவமாம். அதுவே தூய நற்பொருள். கைப்பொரு...னாகுமே - எல்லாவுயிர்க்கும் இயைந்தியக்கும் பொருளாகக் கலந்த முழுமுதற் சிவமாம் தன்மையனாகிய பெரும்பொருளே தற்பொருள். தற்பொருள் - தானே முழுமுதல்; சிவபெருமான்.

(அ. சி.) கைப்....எல்லாம் - காணப்படும் உயிர் வருக்கங்களுக்கு எல்லாம்.

(49)

669. தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன்

மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின்

பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட

நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணை மேலிட்டபருவத்தில் மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானை அவன் அருட்கண்ணால் கண்டவிடத்து. பொன்மை..போயிட - உடம்பு முழுவதும் பொன்வண்ணமாகத் திருவடிப் பேறாகிய நன்மை மேலிட நற்கொடிபோலும் அருள் வீழ்ச்சியுண்டாகும். நன்மை - திருவடிப்பேறு. நற்கொடி - திருவருள்.

(அ. சி.) தழைத்த பகல் - சிறப்புற்ற அந்நாள்.

(50)

670. நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுடன்

அக்கொடி யாகம் அறிந்திடில் ஓராண்டு

பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்வருங்

கற்கொடி யாகிய காமுக னாமே.

(ப. இ.) திருவருளாற்றலை ஓராண்டுப்பயிற்சியில் தன்னுள்ளத்தே இடையறா நினைப்பாம் தியானத்தால் பெற்றவர், பொற்கொடி ....னாமே - அத் திருவருளால் இயக்கப்பெறும் இருநூற்று இருபத்து நான்கெனும் உலகங்களெல்லாம் எளிதாகப் போய்வருவர். அப்படிப் போய்வந்தாலும் அம் மாயைக்கண் தொடக்குறார். கற்கொடி - கல்லின்கொடிபோன்ற உரனுடைய உள்ளம். காமுகன் - அவ் வுரனுடை யுள்ளத்தை அருளால் விரும்புபவன்.

(51)

671. காமரு தத்துவ மானது வந்தபின்

பூமரு கந்தம் புவனம தாயிடும்

மாமரு [1]வுன்னிடை மெய்த்திடு மானனாய்[2]

நாமரு வும்ஒளி நாயக மானதே.

(ப. இ.) அழகிய உண்மைப் பொருளானது கைகூடியபின், மாமரு.....மெய்த்திடும் - நினைத்த இடம் செல்லத்தக்க பேரருள் ஆற்றல் தானே வந்து பொருந்தும். மானனாய்....மானதே - திருவருளால் சிவமாம் பெருவாழ்வு பெற்றோய் நாம் அடைதற்குரிய உணர்வொளிப் பெரும் பிழம்பு அச் சிவபெருமானேயாம். மான் - பெரியோன். மா - பெருமை.

(52)

672. நாயக மாகிய நல்லொளி கண்டபின்

தாயக மாகத் தழைத்தங் கிருந்திடும்

போயக மான புவனங்கள் கண்டபின்

பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே.[3]

(ப. இ.) நமக்கு என்றும் மாறாத்தலைவனாம். சிவபெருமான் திருவருள் உணர்ந்தபின், தாயக...திடும் - இவ் வுயிர்கள் அவ் வருள்வெளியாம் திருச்சிற்றம்பலமே நிலைத்த உறைவிடமாகக் கொண்டு வாழும். போயக....கண்டபின் - சென்று விரிந்துகிடக்கும் உலகங்களைக் கண்ட பின், பேயக....காணுமே - தன்வழிச் செலுத்தும் பேய்போன்ற திருவரு

(பாடம்) 1. வுன்னிடை. மெய்திடு.

2. தன்னை. சிவஞானபோதம், 12 : 4 - 3.

3. ஞாலமதின். சிவஞானசித்தியார், 8 : 2 - 22.

ளாற்றலின் பேரொளி விளங்கும். பேயகம் - புகழ்ந்து பேசப்படும் இடம் என்று கூறுவாருமுளர். அப் பொருளுக்குப் பேசகம் என்பது சகரத்துக்கு யகரம் போலியாக வந்ததாகும்.

(அ. சி.) தாயகம் - சொந்த இடம். போயகமான - அகலமான. பேயகம் - பேசகம்; புகழ்ந்து பேசும் இடம்.

(53)

673. பேரொளி யாகிய பெரியஅவ் [1]வேட்டையும்

பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன்

தாரொளி யாகத் தரணி முழுதுமாம்

ஓரொளி யாகிய காலொளி காணுமே.

(ப. இ.) மிக்க ஒளியாகிய நெஞ்சத்தாமரையை அகவொடுக்கத்தால் பார்க்கும் சுடரொளியாகக் கண்டவன் தாரொளி...காணுமே - உலக முழுவதும் நேரொளியாகவும், ஒருங்குகாணும் ஒளியாகவும் உயிர்ப் பொளியால் காணுவன்.

(அ. சி.) பெரிய அவ் ஏடு - பெரிய இதழுள்ள தாமரை, தார் ஒளி - நேர்மையான ஒளி. கால் ஒளி - பிராணவாயுவின் ஒளி.

(54)

674. காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகைசொல்லிற்

காலது அக்கொடி நாயகி தன்னுடன்

காலது ஐஞ்ஞூற் றொருபத்து மூன்றையுங்

காலது வேண்டிக் கொண்டஇவ் வாறே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பினுடன் ஆவி இயைந்து இயக்கும் வகையினைச் சொல்லின், ஆலது...தன்னுடன் - எங்கும் நிறைந்த திருவருளாற்றல் நிறைவினுள், காலது....மூன்றையும் - எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளில் பெருத்த நாடிகளாகிய ஐஞ்ஞூற்றுப் பதின்மூன்றையும் காலது... வாறே - விரவி இயங்கும் உயிர்ப்பினைத் திருவருள் தன் ஆற்றலில் அடக்கித் தன்வழிச் செலுத்தும்.

(அ. சி.) காலது 513 - பிராணவாயு வியாபிக்கும் நாடிகளின் தொகை. பெண் - சத்தி.

(55)

675. ஆறது வாகும் அமிர்தத் தலையினுள்

ஆறது ஆயிர முந்நூற்றொ டைந்துள

ஆறது வாயிர மாகு மருவழி

ஆறது வாக வளர்ப்ப திரண்டே.

(ப. இ.) (அலை அதுவாகும் அமிர்தத்து ஆறினுள்) அலைவீசுகின்ற அமிழ்த ஆற்றிலே (அது முதற்பொருள் ஈறு). ஆறது...டைந்துள-; ஆறது...மருவழி - (ஆயிரம் - அளவின்மை) எழுபத்தீராயிரம் நாடிகளாகும் நுண்ணிய செம்மையான வழிகளை. ஆறது...திரண்டே - நன்னெறிக்குய்யும் செவ்வி வழியாக நிலைப்பிப்பது இறைவனும் இறைவியுமாகிய அத்தனும் அன்னையும் செய்யும் ஆரருள் என்க.

---

1. வெட்டையும்.

(அ. சி.) ஆறதுவாகும் அமிர்தத் தலையினுள் - அமுத ஆறு பெருகும் தலையினுள். ஆறது...அருவழி - அமுதம் பெருகும் வழிகள் 1305. வளர்ப்பதிரண்டே - விருத்தியாக்குவது சத்தியும் சிவமும்.

(56)

676. இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி

இரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லில்

இரண்டது ஆயிரம் ஐம்பதோ டொன்றாய்த்

திரண்டது காலம் எடுத்ததும் அஞ்சே.

(ப. இ.) நெருப்பு மண்டிலம் பகலோன் மண்டிலம் என்னும் இரண்டிற்கும் மேலதாய் விளங்கும் சதாசிவநாயகி என்னும் வேந்துத் தலைவி. இரண்...சொல்லில் - இடதுமூச்சு வலதுமூச்சு என்னும் உயிர்ப்பு நிறைந்து நிற்கும் நாடிகளை ஆய்ந்து சொல்லுங்கால். இரண்...டொன்றாய் - இரண்டான்வரும் உயிர்ப்பு முதன்மையான ஆயிரத்து ஐம்பத்தொன்றாம் நாடிகளில், திரண்டது - நிறைந்து செறிந்தது. கால்...அஞ்சே - கால அளவையைக் கொள்ளத்தக்கது ஐம்பூதத் தொடர் பால் ஐவகைப்பட்ட (677) உயிர்ப்பென்னும் பிராணவாயுவேயாம்.

(57)

677. அஞ்சுடன் அஞ்சு முகமுள நாயகி

அஞ்சுடன் அஞ்சது வாயுத மாவது

அஞ்சது வன்றி இரண்டது வாயிரம்

அஞ்சது காலம் எடுத்துளும் ஒன்றே.

(ப. இ.) புலம்பத்தாகலின் திருவருளாற்றலுக்கும் முகம் பத்தாயிற்று; அத்தகைய பத்துத் திருமுகங்களையுடைய அம்மை முதல்வியாவள். புலம் - திசை. அஞ்சுதலுடன் கூடிய திருமுகம் ஐந்தென்றலும் ஆம். அஞ்சுடன் அஞ்சது - பத்துக் காற்றுக்கள். ஆயுதமாவது - அப்பத்துக் காற்றுக்களும் படைக்கருவிகளாகும். அஞ்சது வன்றி - தும்மல், விழி, கொட்டாவி, இமை, வீங்கற்காற்றுக்கள் ஐந்தும் நீங்கிய உயிர்வளி, மலக்காற்று, தொழிற்காற்று, ஒலிக்காற்று, நிரவுகாற்று ஆகிய உயிர்ப்பு, ஐந்தனுள், இரண்டது - இடப்பால் வலப்பால் உயிர்ப்பு இரண்டு; ஆயிர...மொன்றே - ஐயாயிர ஆண்டுகள் பயின்று நடுநாடியின்கண் அடக்கியுள்ள உயிர்ப்பு ஒன்றேயாம்.

(58)

678. ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி

ஒன்றது கால்கொண் டூர்வகை சொல்லிடில்

ஒன்றது வென்றிகொள் ஆயிரம் ஆயிரம்

ஒன்றது காலம் எடுத்துளு முன்னே.[1]

(ப. இ.) திருவருளாற்றல் நடுநாடி உயிர்ப்பினைக்கொண்டு செலுத்தும் வகையினைச் சொன்னால், ஊர்வகை - உடனாய்நின்று நடத்தும் முறை ஒன்றது...முன்னே - அளவிடப்படாத காலங்களுக்குமுன் நடத்தும் என்பதைக் கருதுவாயாக. ஊர்வகை: ஆருயிர்களுடன் பேருயிர் உடனாய் நின்று செலுத்தும் புணர்ப்புப் பண்பு மூன்றனுள் ஒன்றாகும். இதுவே 'இவர் தந்தூர்தல்'.

(59)

---

1. அவர்தந்தார். திருக்குறள், 1182.

679. முன்னெழும் அக்கலை நாயகி தன்னுடன்

முன்னுறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின்

முன்னுறும் ஐம்பத் தொன்றுடன் அஞ்சுமாய்

முன்னுறு வாயு முடிவகை யாமே.

(ப. இ.) திருவருள் ஆற்றலுடன் மேலோங்கும் உயிர்ப்பு ஐம்பத்தாறு என்னும் கால அளவையைக்கொண்டு முடியும் என்க.

(60)

680. ஆய்வரும் அத்தனி நாயகி தன்னுடன்

ஆய்வரு வாயு அளப்பது சொல்லிடில்

ஆய்வரும் ஐஞ்ஞூற்று முப்பதொ டொன்பதும்

ஆய்வரு வாயு வளப்புள் ளிருந்ததே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பின் அளவினைக் கூறுங்கால் அஃது ஐஞ்ஞூற்று முப்பத்தொன்பதாகும். இவை ஒப்பில்லாத திருவருள் முதல்வி தன்னுடன் வரும்.

(61)

681. இருநிதி யாகிய எந்தை யிடத்து

இருநிதி வாயு இயங்கு நெறியில்

இருநூற்று முப்பத்து மூன்றுடன் அஞ்சாய்

இருநிதி வாயு இயங்கும் எழுத்தே.[1]

(ப. இ.) சங்கம் என்னும் எண்ணும் தாமரை என்னும் எண்ணும் கொண்டுள்ள செல்வங்களினும் மிக்குள்ளதாகிய உயிர்ப்பு, 'செல்வன் கழலேத்தும் செல்வமே' மிக்க சிவபெருமான் ஆணையின்வழிச் செல்வது. அவ் வுயிர்ப்பு இயங்கும் சிறந்த நாடிகள் இருநூற்று முப்பத்துமூன்று. அவ் வுயிர்ப்பினை இயக்கும் எழுத்து ஐந்து. எழுத்து ஐந்தும் முறையே நாதம், விந்து, அகர உகர மகரங்கள். நாதத்தை முதல் ஒலி எனவும், விந்துவை ஒலிமுதல் எனவும் கூறுவர். இவற்றை ஒலிவடிவம் வரிவடிவம் எனக் கூறுதலுமாம்.

(62)

682. எழுகின்ற சோதியுள் நாயகி தன்பால்

எழுகின்ற வாயு இடமது சொல்லில்

எழுநூற் றிருபத்தொன் பானது நாலாய்

எழுந்துடன் அங்கி இருந்ததிவ் வாறே.

(ப. இ.) திருவருளாற்றலால் தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பின்நாடிகள் எழுநூற்றிருபத்தொன்பது. அது பலவாறாய் விரிந்து மேற்பட்டு ஒளி மண்டிலங்களுடன் ஒன்றியிருந்தது. நாலாய் - பலவாறாய்.

(63)

683. ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடும்

ஏழது கால்கொண் டிரட்டி இறக்கிட

எட்டது கால்கொண் டிடவகை யொத்தபின்

ஒன்பது மாநிலம் ஒத்தது வாயுவே.

1. சங்கநிதி, அப்பர், 6. 95 - 10.

(ப. இ.) மூலமுதற் சொல்லப்படும் ஆறு நிலைகளில் முறைப்படி உயிர்ப்பினை அமைத்தால் உணர்வின்பமாகிய அகச்சுவை தோன்றும். ஏழது... இறக்கிட - உயிர்ப்பினை ஓர் அளவுக்குட்படுத்தி உள்ளிழுத்து இழுத்ததற்கு இரண்டுமடங்கு உள்ளடக்கினால்; எட்டது...யேற்றபின் - அமிழ்த மண்டிலத்தைப் பொருந்தும்படியாக மேற்செலுத்தின், ஒன்பது...வாயுவே - ஒன்பான் ஆற்றல்களாகிய நவசத்திகளும் நின்றியக்கும் நிலைக்களத்தைப் பொருந்தும் உயிர்ப்பு என்க. மேலும் 675 முதல் இது முடிய வுள்ளனவும் இவை போல்வனவும் ஆசான் வாயிலாக ஆசறத்தெரிதல் அனைவர்க்கும் அமையும் நன்றென்ப.

(64)

684. சந்திரன் சூரியன் தற்பரன் தாணுவிற்
சந்திரன் தானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச்
சந்தியி லேகண்டு தானாஞ் சகமுகத்
துந்திச் சமாதி யுடையொளி யோகியே.

(ப. இ.) தானாம் சகமுகத்து - ஒற்றுமைநயத்தான் தானாகவே கருதும் உடலின்கண்ணும், அதற்கு வேண்டும் ஊண் உறையுள் முதலியவற்றிற்கு நிலைக்களனாம் உலகின் கண்ணும், உந்தி - (உள்ள பற்றை) நூக்கி மேல்நோக்கி. சமாதி....யோகியே - இறைநிறைவில் அடங்கி அதனால் விளங்கும் திருவருள் ஒளியுடையார் யோகியராவர்.

(அ. சி.) சந்திரன் சூரியன் - சந்திர கலை; சூரிய கலை. தாணுவின் சந்திரன் - பரம ஆகாயத்திலுள்ள பரமசிவத்துக்குரிய சந்திரன். சந்தியிலே கண்டு - சந்திக்கும்போது தரிசித்து.

(65)

685. அணங்கற்ற மாதல் அருஞ்சன நூவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞான மிகுத்தல்
சிணுங்குற்ற வாயர் சித்திதாங் கேட்டல்.
நுணங்கற் றிருத்தல்[1]கால் வேகத்து நுந்தலே.

(ப. இ.) இறைவன் நற்றாள் தொழுதற்காம் கல்வியும் அதனால் எய்தும் திருவடியுணர்வாம் பெரிய ஞானம் மிகுதிப்படுதலும், சிணுங்குற்...கேட்டல் - அருமறை பேசும் வாயினர்தம் சித்தியினைக் கேட்டலும், நுணங்...நுந்தலே - அசைவற்றிருத்தலும் உயிர்ப்பினை விரைந்து மேலேற்றுதலினாலாம் பயன்.

(அ. சி.) அணங்கற்றமாதல் - ஆசை ஒழிதல். சிணுங்குற்ற வாயர் -சித்தர்.

(66)

686. மரணஞ் சரைவிடல்[2] வண்பர காயம்

இரணஞ்சேர் பூமி இறந்தோர்க் களித்தல்

அரணன் திருவுற வாதனமூ வேழாங்

கரனுறு கேள்வி கணக்கறிந் தோனே.

(ப. இ.) இறப்பினையும் முதுமையினையும் ஒழித்தல், தன்னுடம்பைத் தானே நூத்து ஆவிநூத்த வேறோர் உடம்பினுள் புகுதல், இரணம்..

---

1. (பாடம்) நிரோதல். 2. சிறைவிடல்.

களித்தல் - பொன்வண்ணமான விண்ணுலகத்தை ஆவி நூத்தோர்க்கு அருளுடனளித்தல் ஏற்படும். அரணன் திருவுருவாதல் - புகலிடமாம் சிவபெருமானின் திருவுருப்பெறுதல். மூவேழாங்...தோனே - வெண்மை செம்மை கருமை என்னும் முப் பண்புகளும் ஞாயிற்றின் ஏழுநிறத்துடன் உறழ இருபத்தொரு நிறமாகும்; அவ் வகையான இருபத்தொரு நிறங்களினும் விரவி மறைந்து நின்றியக்கும் சிவபெருமானை அடைதற்காம் மெய்யுணர்வுக் கேள்வியுடையவர் செந்நெறி வழக்குணர்ந்தவராவர். கரன் - உயிர்தொறும் மறைந்து நிற்கும் கள்வன்; கரப்போன்.

(அ. சி.) சிறை - சரீரம். இரணம் சேர் பூமி - செல்வம் பொருந்திய நாடு. அரணன் - பரமசிவன். மூவேழாங்கரன் - சூரியன்; சிவன்.

(67)

687. ஓதம் ஒலிக்கும் உலகை வலம்வந்து

பாதங்கள் நோவ நடந்தும் பயனில்லை[1]

காதலில் அண்ணலைக் காண இனியவர்

நாதன் இருந்த நகரறி வாரே.

(ப. இ.) அலையொலிக்கும் கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகமெலாம் சூழ்ந்து கால்நோவ வலம்வந்தாலும் நிறைந்த பயனில்லை. காதலி... வாரே - பேரன்பாகிய காதலினால் முழுமுதற் சிவபெருமானைக் காணத்தக்க இனிய மெய்யடியா ரகமுகநாட்டம் செய்வோராவர். அத்தகையோர், ஆருயிர்த்தலைவனாம் சிவபெருமான் அமர்ந்து விளங்கும் அகத்திருக் கோவிலை உணர்வர். நகர் - திருக்கோவில்.

(68)

688. மூலமுதல் வேதா மாலரன் முன்னிற்கக்

கோலிய ஐம்முகன் கூறப் பரவிந்து

சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம்

பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே.

(ப. இ.) ஆறுநிலைகளுக்கும் ஓங்கார முதல்வராம் ஆனைமுகன் (பிள்ளையார்,) அயன், அரி, அரன், ஆண்டான், ஐம்முகன் என ஆறு கடவுளர் சொல்லப்படுவர். ஆண்டான் - மகேசன். ஐம்முகன் - அருளோன்; சதாசிவன். பரவிந்து...பாதமே - நிறைந்த திருவருள், தொழிலும் அறிவும் ஒளியும் ஓசையும் முடிவிடத்தில் நின்று இயக்கும். அதுவே அருளாற்றல். அதுவே பரை; அதுவே பரன் திருவடி. பரவிந்து - அருளொளி. பரநாதம் - அருளோசை.

(69)

689. ஆதார யோகத் ததிதே வொடுஞ்சென்று

மூதான தற்பரை மேவும் பரனொடு

மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி

ஓதா அசிந்தமீ தானந்த யோகமே.

(ப. இ.) நிலைக்களம் ஆறினையும் காணும் மனவொருக்கமாகிய யோகத்தினால் அதனைத் தூண்டித் தொழிற்படுத்துந் தெய்வங்களாகிய

---

1. கானநாடு. அப்பர், 5 : 99 - 6.

ஆனைமுகன், அயன், அரி; அரன், ஆண்டான், ஐம்முகன் என்னும் இவர்கள் துணையுடன் சென்று; மூதான்...செல்ல - மேலான இடத்தில் விளங்கும் திருவருளாற்றல் ஒருகூறாய்ப் பொருந்தியிருக்கும் சிவத்துடன் பதினாறு கலைகள் பொருந்திய திங்கள் மண்டிலத்தையடைய; மீதொளி...யோகமே - மாற்றம் மனம் கழியநின்ற பரவெளி மேலிடத்து ஒடுக்கம் உண்டாம் என்க. யோகம் - ஒடுக்கம்.

(70)

690. மதியமும் ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித்

துதிசெய் பவரவர் தொல்வா னவர்கள்

விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்

பதியது காட்டும் பரமன்நின் றானே.

(ப. இ.) இடமூச்சு வலமூச்சுக்களை முறைப்படி ஒடுக்கிச் செய்கின்ற அகத்தவத்தோரைத் தொன்மையான வானவர் வணங்குவர். மெய்யடி...றானே - அவரே மெய்யடியாராவர். அவர்க்குத் திருவடி காட்டும் முழுமுதற்சிவனும் முன் நின்றான் என்க.

(அ. சி.) மதியமும் ஞாயிறும் - இடகலை பிங்கலை.

(71)

691. கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானாவர்

மட்டவிழ் தாமரை யுள்ளே மணஞ்செய்து

பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு

நட்டிடு வார்க்கு நமனில்லை தானே.[1]

(ப. இ.) உயிர்ப்பினை ஒடுக்குந் திறலினர்க்கு எங்கும்ஆம் உணர்ச்சி எய்தும். அதனால், அவர் எங்குந் தாமாவார். மட்டவிழ்... செய்து - மணம் கமழ்கின்ற பரவெளியில் தோன்றும் ஆயிரவிதழ்த் தாமரையின்கண். அன்னை அத்தனாகிய சத்திசிவங்களைக் கலந்துறச் செய்து; பொட்டெழ..தானே - உச்சித்தொளைவழி திறக்கும்படியாக உயிர்ப்பினால் மோதி ஐம்பொறிகள் புறஞ்செலாமல் அகத்தே புலன் கொள்ளுமாறு தண்டாகிய நடுநாடியிற் செலுத்தி நின்றிடுவார்க்குக் கூற்றுத் துன்பம் எய்தாது.

(அ. சி.) கட்டவல்லார்கள் - பிராணவாயுவைக் கட்டவல்லவர்கள். மட்...குத்தி - சகசிர அறைக்குள்ளே பிரமரந்திர வழி திறக்கும்படி மோதி. பொறி எழ - பொறிகள் விடயங்களில் செல்லாமல். நட்டிடுவார் - நின்றிடுவார்.

(72)

---

1. ஊனி. சம்பந்தர், 3: 22 - 3.

" நாலு. 12. பெருமிழலைக்குறும்பர், 10.

12. கலை நிலை

692. காதல் வழிசெய்த கண்ணுதல் அண்ணலைக்

காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிற்

காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதரும்

காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே.

(ப. இ.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் தன் திருவடியை எளிதிற்கூட அமைத்தருளிய அன்பு நெறிப்படி அவனை அக்கண்ணால் நோக்கும் மெய்யடியார்களுக்கு நெற்றியமிழ்தமாகிய கங்கை பெருகும். அவ் வழியாக ஆட்கொள்ளுதலுமாம்.

(அ. சி.) காதல்வழி - அன்புநெறி. கங்கை வழிதரும் - அமுதம் பெருகும்.

(1)

693. காக்கலு மாகுங் கரணங்கள் நான்கையுங்

காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங்

காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங்

காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே.

(ப. இ.) அகக்கலன் நான்கையும், அமிழ்தகலை பதினாறையும், உயிர்ப்பினையும் திருவருள் துணையால் அடக்கவல்லார் திருவடியுணர்வில் கருத்தூன்றி நிற்பர்.

(அ. சி.) கலை பதினாறு - அமுதகலை 16.

(2)

694. நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு

சிலைபெற நின்றது தூபமும் ஒத்துக்

கலைவழி நின்ற கலப்பை அறியில்

மலைவற வாகும் வழியிது வாமே.

(ப. இ.) நடுநாடிவழியாகச் செல்லும் உயிர்ப்பு ஒடுங்கிநின்றது. அது தூண்போன்று அசையாமலும் ஒளிபோன்று விளக்கமாயும் அமைய அமுத கலையிடத்து அம்மையும் அப்பனும் (சத்திசிவம்) இயைந்தியக்கும் எழிலை உணர்ந்தால், மருளானது தெருளாக மாறும். இதுவே தாள் தலைக்கூடும் வழியாகும்.

(அ. சி.) கலை...கலப்பை - அமுத கலையினிடத்துச் சிவம் சத்தி நின்ற கலப்பை. மலைவு - மயக்கம்.

(3)

695. புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிரானை

மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியுஞ்

சடையொன்றி நின்றஅச் சங்கர நாதன்

விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே.

(ப. இ.) எங்கும் செறிந்துறையும் உயிர்த்தலைவனாம் சிவபெருமானை, புருவநடுவில் ஊறும் அமிழ்தம் பொங்கிவழியும் வழி, வாய்ப்பாகக்

கிடைத்தவிடத்தும், அனைத்தையும் தாங்கும் அருட்சடையோடு விளங்கும் பேரின்பத்தலைவன் அறத்தின் வடிவாம் ஆனேற்றின்மீது வீற்றிருந்தருள்வன். அவ் விறைவனை அகம் புறம் ஒத்து வழிபடுதல் வேண்டும். சடை - திருவாதிரைநாள்; தாங்குமிடம். புடை - செறிவு.

(4)

696. இருக்கின்ற காலங்கள் ஏதும் அறியார்

பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி

ஒருக்கின்ற வாயு வொளிபெற நிற்கத்

தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே.

(ப. இ.) மக்கள் தம் வாழ்நாட்களுள் இதுகாறும் சென்ற நாட்கள் போக எஞ்சி இருக்கின்ற நாட்கள் இவ்வளவு என்றும் அறியார்; மூச்சுப் பயிற்சியினால் வாழ்நாட்களை மிகுதிப்படுத்துதற்குரிய வழியின் பெருமையைப் பார்த்து, வாழ்நாளை அழிக்கும் புறத்துச்செல்லும் உயிர்ப்பினை அடக்கினால் செருக்ககன்ற நன்னெறியில் செல்லும் தொண்டனாவன். ஒருக்குதல் - அழித்தல். சாதகன் - தொண்டன்.

(அ. சி.) இருக்கின்ற காலம் - இனி வாழுங்காலம்.

(5)

697. சாதக மானஅத் தன்மையை நோக்கியே

மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும்

போதக மாகப் புகலுறப் பாய்ச்சினால்

வேதகமாக விளைந்து கிடக்குமே.[1]

(ப. இ.) தொண்டுநெறியான அத் தன்மையை நோக்கிப் பெருந்தவமாகிய அகவழிபாடு செய்திடுக. பரவெளியில் காணப்படும் ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையின்கண் உயிர்ப்பினைச் செலுத்துக. செலுத்தினால் செம்பு முதலியன குளிகையினால் பொன்னாவதுபோல் ஆவியும் சிவனாக விளங்கும். வேதகம் - செம்பு பொன்னாதல்.

(அ. சி.) போதகமாக - சகசிர அறையில்.

(6)

698. கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று

நடந்தது தானேஉள் நாடியுள் நோக்கிப்

படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத்

தொடர்ந்தது தானேஅச் சோதியுள் நின்றே.

(ப. இ.) மேலாம் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பயனும் விளங்கிக் கிடந்தன. நடந்தது....நோக்கி - உயிர்ப்பு நடுநாடியை நோக்கி நடந்தது. படர்ந்தது....மாக - பரவெளியில் விளங்கும் ஆயிர இதழ்த்தாமரையைச் சார ஆவி இடையறாது நினைந்தது. தொடர்ந்தது... நின்றே - பேரொளி அறிவுப் பிழம்பாம் சிவமுதல் உயிர்க்குயிராய் நின்று தொடர்ந்தது என்க.

(7)

---

1. செம்பிரத. சிவஞானசித்தியார், 11 : 2 - 3.

699. தானே எழுந்தஅத் தத்துவ நாயகி

ஊனே வழிசெய்தெம் உள்ளே யிருந்திடும்

வானோர் உலகூன்ற அம்மை மதித்திடத்

தேனே பருகிச் சிவாலய மாகுமே.[1]

(ப. இ.) தானே முழுமுதலாகத் தோன்றிய முதல்வி மெய்யாகிய தத்துவங்களைத் தூண்டித் தொழிற்படுத்தும். ஊனே....யிருந்திடும் - அம் முதல்வி அடியேன் நெஞ்சத்து விளங்க அந் நெஞ்சினை அடியேனைக் கொண்டு தூய்மைசெய்து ஆண்டு விளங்கி வீற்றிருப்பள். வானோர் மதித்திட - விண்ணும் மண்ணும் ஒருங்கூன்ற அம்மை திருவடியின்பத்தைக் கடைந்துதர. மதித்திட என்பது மத்தித்திட என்பதன் இடைக்குறை. மத்தித்தல் - கடைதல். தேனே...மாகுமே - சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முந்திப்பொழியும் முதல்வன் திருவடியின்பம் நிறைந்த சிவன் திருக்கோவிலாகும்.

(8)

700. திகழும் படியே செறிதரு வாயு

அழியும் படியை அறிகில ராரும்

அழியும் படியை அறிந்தபின் நந்தி

திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாமே.

(ப. இ.) பரந்து செல்லும் உயிர்ப்பினை (பிராணவாயு) அடங்கும்படி செய்யுமுறையினை யாரும் அறிகிலர். அறிந்தபின் சிவபெருமான் அவ்வுயிர்ப்பின் மேலதாய்த் திகழ்ந்து விளங்குவன்.

(9)

701. சோதனை[2] **தன்னில் துரிசறக் காணலாம்**

நாதனும் நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள்

சாதன மாகுங் குருவழிப் பட்டு

மாதன மாக மதித்துக்கொள் ளூரே.

(ப. இ.) ஆவிகளின் உண்மைநிலையினை ஆண்டவன் அளத்தல் இருளறற் பொருட்டேயாம். சிவபெருமான் அமிழ்தவண்ணன். அவன் மறைப்பாற்றலாகிய ஆதியின்கண் வீழாது குருவாய் வெளிப்படுவன். அக் குருவின் வழிப்பட்டு ஒழுகினால் திருவடிப் பெரும்பேறு எய்துவர். அறிந்து கொள்வீராக. சோதனை - அளத்தல். மாதனம் - திருவடிப்பேறு.

(10)

702. ஈராறு கால்கொண் டெழுந்த புரவியைப்

பேராமற் கட்டிப் பெரிதுண்ண வல்லிரேல்

நூறா யிரமும் நிலமாயி ரத்தாண்டும்

பேராது காயம் பிரான்நந்தி ஆணையே.

---

1. நெஞ்சினைத். அப்பர், 4 : 23 - 9.

" காயமே. " " 76 - 4.

2. பொன்னிமையப். 12. திருக்குறிப்புத்தொண்டர், 115.

(ப. இ.) இயல்பாக உயிர்ப்புப் பதினாறுமாத்திரை ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அவற்றுள் நான்கு அகமும், முந் நான்கு புறமுமாய் இருக்கும். இப் பன்னிரண்டும் அகமாய் அடங்கிவிட்டால் அஃது உயிர்ப்பின் (பிராணாயாமம்) பெறுபேறாகும். அப் பேறுபெற்றார் அளவில்லாத காலம் நீருள் மூழ்கி யிருந்தாலும் நிலத்தினுள் புதையுண்டிருந்தாலும் உடம்பழியாது வாழ்வர். இது முழுமுதற் சிவனார் அருளாணையாகும்.

(11)

703. ஓசையில் ஏழும் ஒளியின்கண் ஐந்தும்

நாசியின் மூன்றும் நாவில் இரண்டுந்

தேசியும் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாள்

மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே.

(ப. இ.) இயல்பாகவே கட்டற்ற முழுமுதற் சிவம் மீண்டும் உலகைப் படைக்க வுன்னினன். அப்பொழுது தன் அருள்வெளியில் தங்கியுள்ள மாயையும் திருவருள் ஆற்றலும் வெளிப்போந்து தொழிற்படுவவாயின. இம் முறைகளை அவனே வகுத்து வைத்தனன். நாவில் இரண்டு - பேச்சுஞ் சுவையும்.

(அ. சி.) ஓசையில் 7 - சத்தம், பரிசம், உருவம், இரசம், கந்தம், சரித்தல், சேர்த்தல், ஒளியில் 5 - இரசம், உருவம், கந்தம், வெம்மை, தகித்தல். நாசியில் 3 - கந்தம், இடைகலை, பிங்கலை. தேசி - பிராணவாயு. தேனு - சந்தி.

(12)

13. காயசித்தி உபாயம்

704. உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

(ப. இ.) நம் உடம்பு திருவடியுணர்வு பெறுதற்பொருட்டே தரப்பட்டது. அவ் வுடம்பை மெய்யுணர்வு வழியில் பழக்கி அத் திருவடியுணர்வினைப் பெறுதல் வேண்டும். அதனை வீணே அழியவிட்டால் உயிர் பயனடையாது. அது பாற்கலத்தைப் பாலைப் பருகுவதன்முன் அழியவிடுவதை ஒக்கும். அவ் வுடம்பை வளர்க்கும் வழிவகை திருவைந்தெழுத்தெண்ணல். அதனை இடையறாது கணித்துக் கொண்டிருப்பதே உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம். அதனாலேயே உயிர் வளர்ச்சியுண்டாம். உயிர்வளர்ச்சி - மெய்யுணர்வு. உபாயம் - வழிவகை. உடம்பார் உயிரார் அவற்றின் சிறப்புநோக்கி உயர்திணை வாய்பாட்டால் கூறப்பட்டன. இஃது அஃறிணை உயர்திணையில் வந்த திணைவழுவமைதி.

(1)

705. உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்

உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்

உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்று

உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

(ப. இ.) பாற்கலத்தைப் பால்நோக்கிப் பேணுவதுபோல் உடம்பினுள் சிவபெருமான் உயிர்க்குயிராய்க் கோவில் கொண்டருளினன் என்னும் உண்மையுணர்ந்து அதனை அவனுடைமை என்று பேணுகின்றேன். இவ் வுண்மையுணராதகாலத்து அதனை இழுக்குடையதென்று எண்ணினேன்.

(2)

706. சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்தி கழியுங்

கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்து

உழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க்கு

அழற்றித் தவிர்ந்துடல் அஞ்சன மாமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பினை உள்ளிழுத்து வெளிவிடும் முறைமைச் செயலால் சுடச்சுடரும் பொன்போல் அருள்ஒளி மிகும். அதனால் மலம் கழலும். மலங்கழல நெஞ்சத் தாமரை பொலிவுறும். எழுபத்தீராயிர நாடிகளிலும் சுழன்றுவரும்

வழியை அறிபவர்க்கு உடல் துன்பம் தருவதைவிட்டுத் திருவடி இன்பத்தைத்தரும் மந்திர மைப்போல் ஆகும். சுழற்றி - சுழித்து. சுத்தி - புடம். உழற்றி - சுழன்றுவரச் செய்து. அஞ்சனம் - மந்திரமை.

(அ. சி.) சுழற்றிக் கொடுக்க - பூரித்து இரேசிக்க. அஞ்சனம் - மறைபொருளாகிய சிவத்தைக் காட்டும் மை.

(3)

707. அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில்

வஞ்சக வாத மறுமத் தியானத்திற்

செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறும்

நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே.[1]

(ப. இ.) மூச்சுப் பழக்கத்தால் நுண்மை காட்டும் மைப்போல் உடல் தூய்மையுறும். காலைப்பயிலும் மூச்சுப்பழக்கத்தால் பித்தம் நீங்கும். நடுப்பகலிற் பயில்வதால் வாதம் நீங்கும். மாலையிற் பயில்வதால் ஐ (கோழை, கபம்) அறும். இம் மூன்றின் வேறுபாட்டால் உடற்கண் நிகழும் நஞ்சாம் நோய் அணுகாது அறும். அதனால் உடற்கண் நரை திரை தோன்றா.

(அ. சி.) ஐ - கபம். நஞ்சு அற - விசம் நீங்க.

(4)

708. மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள

ஏன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம்

[2]**நான்றவிம் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட்**

டூன்றி யிருக்க உடம்பழி யாதே.

(ப. இ.) உச்சுவாசம் - மூச்சை உள்ளிழுத்தல். நிச்சுவாசம் - மூச்சை ஒடுக்குதல். இந் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பால் உணர்த்தும். எழுத்துக்கள் இரண்டு. அவற்றை உவமையில் காட்டும் பாம்பின் நிலை இரண்டு. எழுத்து உகரமும் அகரமும் பாம்பின் நிலை சிறிது தலைநிமிர்தலும்,

---

1. மிகினும். திருக்குறள், 941. (பாடல்) 2. நான்றவிழ்.

மண்டலித்திருத்தலுமாம். இவற்றைத் தமிழ் வரிவடிவ அமைவே காட்டுவதாகவும், இவற்றை மறைமொழியாக வுணர்த்துவார் பாம்பு இரண்டு எட்டு என்றனர். தமிழ் இரண்டு: 2. எட்டு: 8. இயல்பாகவே உள்ளமைய வேண்டிய மூச்சுப் பன்னிரண்டங்குலம் என்ப. இடப்பால் வலப்பால் வழிச்செல்லும் மூச்சை அடக்கின் உடலழியாது.

(அ. சி.) மூன்று மடங்கு - இரேசகம், பூரகம், கும்பகம், பாம்பிரண்டெட்டு - உகார அகர வடிவான. உச்சுவாசம் - நிச்சுவாசம். இயந்திரம் - பிராணவாயு. முட்டை யிரண்டு - இடகலை பிங்கலை.

(5)

709. நூறும் அறுபதும் ஆறும் வலம்வர

நூறும் அறுபதும் ஆறும் இடம்வர

நூறும் அறுபதும் ஆறும் எதிரிட

நூறும் அறுபதும் ஆறும் புகுவரே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பு நூற்றறுபது மாத்திரை இடமூக்கு வலமூக்கு வழியாக உள்ளிழுக்க. ஆறு - ஆறுநிலைகள்; (ஆறாதாரம்) - இவற்றின் வழியாக உயிர்ப்பு உள்ளமைதல். நூறும்...எதிரிட - நடுநாடி வழியாக உயிர்ப்பு மேனோக்கிச் செல்ல. எதிரிட - மேனோக்கிச் செல்ல. நூறும்...புகுவரே - வரையறுக்கப்பட்ட நூறாண்டினையும் மாறும்படி நூண்டநாள் எய்துவர்.

(6)

710. சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான்

மத்தியா னத்திலே வாத்தியங் கேட்கலாம்

தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படும்

சத்தியஞ் சொன்னோஞ் சதாநந்தி ஆணையே.

(ப. இ.) திருவருளாற்றல் உறைந்திருக்கும் உடம்பாகிய கோயிலில் உயிர்ப்பினை வலமூக்கின் வழி நிறுத்தினால்; மத்தி...கேட்கலாம் புருவ நடுவில் பரவெளி ஒலி (நாதம்)யினைக் கேட்கலாம். மத்தியத்தானம்; மத்தியானமென்றாயிற்று. வாத்தியம் - நாதம். தித்தித்...வெளிப்படும் - தித்தித்தா என இசைக்கப்பெறும் தாளத்துக்கேற்பத் திருக்கூத்தியற்றும் சிவனும் வெளிப்படுவன்; சத்தியம்....ஆணையே - ஆண்டவன் அருளாணைவழி உண்மை கூறினோம் என்க.

(அ. சி.) சத்தியார் கோவில் - தேகம்.

(7)

711. திறத்திறம் விந்து திகழு மகார

முறப்பெற வேநினைந் தோதுஞ் சகார

மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத

மறப்பெற யோகிக் கறநெறி யாமே.

(ப. இ.) விந்துவாகிய தூமாயையினின்று தோன்றும் அகரமும் அதனுடன் பொருந்தும் சகாரமும் (அச: அசபை) மெய்ப்பொருள் நினைந்து ஓதலும்; மறிப்பது...யாமே - மீண்டும் மீண்டும் இடையறாது அவ் வொலியை மறப்பின்றி நினையின் அகத்தவத்தோர்க்கு அறமுறையாகும்.

(8)

712. உந்திச் சுழியி னுடனோர் பிராணனைச்

சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினால்

முந்தி முகட்டின் நிறுத்தி அபானனைச்

சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே.

(ப. இ.) கொப்பூழின்கண் தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பினைச் 'சிவ சிவ' என நினைந்து உச்சித்தொளையில் நிறுத்திக் கீழ்நோக்கிச் செல்லுங் காற்றைச் செல்லவொட்டாது மேல்நோக்கிச் செலுத்தின், அங்ஙனம் செலுத்துபவன் சிவனாம்தன்மை எய்துவன். முகடு - உச்சித்தொளை. சிவமந்திரம் என்பதனை, முன்மொழி (ஓம்) அல்லது அம்சம் எனவும் கூறுவர். அம்சம் என்பது ஆவியின் மறை என்ப. இம் மறையுணர்ச்சி காணும் வகை: உயிர்ப்பு உள்ளிருந்து வெளிவருங்கால் அம் என்னும் ஓசை உண்டாகும். வெளியிலிருந்து உள்வருங்கால் சம் என்னும் ஓசை கேட்கும். மறை - மந்திரம்.

(9)

713. மாறா மலக்குதந் தன்மே லிருவிரற்

கூறா இலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மின்

ஆறா உடம்பிடை அண்ணலும் அங்குளன்

கூறா உபதேசங் கொண்டது காணுமே.

(ப. இ.) நீங்கா மலம்பொருந்திய எருவாய்க்குமேல் இருவிரலும் குறிக்குக் கீழும் உள்ள இடத்தை உன்னிப் பார்மின்; ஒழியாத உடம்பினுள் முழுமுதல் தலைவனும் அங்கு வெளிப்படுவன். ஊமை எழுத்து அல்லது பேசா எழுத்தினைக்கொண்டு காண்மின். குதம் - எருவாய். இலிங்கம் - குறி. ஆறா - ஒழியாத. கூறா - பேசா.

(10)

714. நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ்

சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு

ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்

பாலனு மாவர் பராநந்தி ஆணையே.[1]

(ப. இ.) திருவருளையே புகலிடமாகக் கைக்கொண்டிருப்பார்க்கு உலகறிய நரை திரை மாறிடும். அருளாகிய தாய்வழி நிற்கும் பொருட் சேய் ஆவர். பாலன் - முருகன்; இவர் சூர்மா கொன்றனர். ஆவிப் பாலர் அருள் துணையால் இருண்மாகொல்வர்.

(11)

715. அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோ ரழிவில்லை

பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்

உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள

கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே.[2]

---

1. பொரும்பல. ஆரூரர், 7: 16 - 9.

2. அற்றால். திருக்குறள், 643.

" இழிவறிந். " 944.

(ப. இ.) விதை (பூசம்) வாயிலாம் உடனுறைவு (புணர்ச்சி) குறையில் உயிர்ப்புமிகும். அதனால் உடம்புக்கு அழிவில்லை. உணவு அளவிற் சிறிது குறைத்துண்ணின் உயிர்ப்பு மிகுதியாகத் தங்கும். அதனால் சிவ இன்பம் மிகும். பொதுவாக மக்கட்கு உள்ளே போகும் உயிர்ப்பு பத்து விரல். வெளியே போகும் உயிர்ப்பு பன்னிரண்டு விரல். இம் முறை, முறையே நடக்கும்போது இருபத்துநான்கு விரல், ஓடும் போது நாற்பத்திரண்டு விரல், உண்ணும்போது பதினெட்டு விரல், உறங்கும்போது ஐம்பது விரல், உடனுறைவின்போது அறுபது விரல், உயிர்ப்பு வெளிச்செல்லும். விரல் - அங்குலம்.

(அ. சி.) அண்டம் - பூசம். பிண்டம் - தேகம்.

(12)

716. பிண்டத்துள் உற்ற பிழக்கடை வாசலை

அண்டத்துள் உற்று அடுத்தடுத் தேகிடில்

வண்டிச் சிக்கு மலர்க்குழல் மாதரார்

கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே.

(ப. இ.) மூலத்திடத்துள்ள குண்டலியாற்றலை எழுப்பி நடுநாடி வழியாக அடுத்தடுத்துச் செலுத்தினால் உடம்பு பொன்னியலும் மேனியாகும். அம் மேனியினைப்போல் தம் மேனியும் ஆகவேண்டும் என்னும் எண்ணம் வண்டுகள் விரும்பும் மலர்மாலையைச் சூடிய கூந்தலையுடைய பெண்களுக்குக் கண்டதும் உண்டாகும். பிழக்கடை - புழக்கடை.

(அ. சி.) பிழக்கடை - குதம், குய்யம் இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள வாயில். அண்டத்துள் உற்று - அண்டத்து உள்ளிருந்து வெளிப்படும் வெள்ளியை வூணாத்தண்டுள் விட்டு.

(13)

717. சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சூறி

சுழலும் இரதத்துள் அங்கியுள் ஈசன்

கழல்கொள் திருவடி காண்குறில்ஆங்கே

நிழலுளுந் தெற்றுளும் நிற்றலு மாமே.

(ப. இ.) யாவரும் மனமருளும்படி தொன்றுதொட்டே சூற்றத்துடன் வரும் கூற்றுவனைத் தன்னையடைந்தார் பொருட்டுச் சிவபெருமான் சூறியருளுவன். அச் சிவன் நெற்றிநடுவிற் காணப்படும் முக்கோணமாயுள்ள தூயினுள் விளங்குவன். முக்கோணம் தேர்போல் காணப்படுதலால் இரதம் என்று குறிக்கப்பட்டது. கழல்...மாமே - சிவபெருமான் திருவடித்துணைகொண்டு நோக்கினால் அங்கு நிழல்செய்கின்ற அழகிய மண்டபத்துள் என்றும் சிவன் விளங்குவன்.

(14)

718. நான்கண்ட வன்னியும் நாலு கலையேழுந்

தான்கண்ட [1]வாயுவும் சரூர முழுதொடும்

ஊன்கண்டு கொண்ட உணர்வு மருந்தாக

மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற வாறே.

(பாடம்) 1. வாயுச் சரூர.

(ப. இ.) நெற்றிநடுவில் முக்கோண வடிவிற்றாய்ச் சிவபெருமான் வூற்றிருப்பது அவனருளால் அடியேனால் காணப்பட்டதாகும். மேலும் கலை நான்கும் உயிர்ப்பு ஏழும் காணப்பெற்றேன். அதனால் திருவடியுணர்வே உய்யுமருந்தாக உடம்பகத்துக் கண்டுகொண்டேன். மான் கன்றனைய ஆவி உடம்பகத்து நின்று வளருகின்றது.

(அ. சி.) நான் கண்ட வன்னி - சிவன். நாலு கலை - ஓமரூபி, அகந்தை, நாதை, அநாதை ஏழு - வாயு ஏழு; பஞ்சப் பிராணனோடு இடகலை பிங்கலை. மான்கன்று - சூவன்.

(15)

719. ஆகுஞ் சனவேத சத்தியை அன்புற

நூகொள்ளின் நெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப்

பாகு படுத்திப் பலகோடி களத்தினால்

ஊழ்கொண்ட மந்திரந் தன்னால் ஒடுங்கே.

(ப. இ.) ஆவிகளை நன்னெறிப்படுத்த உடனாயுறைந்து நடத்துவிக்கும் மறைப்பாற்றலினிடத்து அவ்வாற்றல் வனப்பாற்றலாக மாறும் படி அவ் ஆவிகள் அன்புசெய்தால், நெல்வித்து ஒன்று ஆயிரக்கணக்காகப் பல்குவதுபோன்று மூட்டும் மூட்டும் வினைக்கூடாகப் பெருகி வரும் உடம்புகளின் எல்லை முடிவு எய்தும். திருவைந்தெழுத்தின் முதலெழுத்தாகிய பேசா எழுத்தின்கண் ஆவி ஒடுங்குதல் முறையாம். பேசா எழுத்து - சிகரம். இதனையே அசபை என்பர்.

(அ. சி.) சனவேதசத்தி - திரோதாயி. நெல்...மையை - ஒரு நெல்லினின்றும் பல நெல் உற்பத்தியாதல் ஒப்ப. ஊழ்கொண்ட மந்திரம் - அசபா மந்திரம்.

(16)

---

14. கால சக்கரம்

720. மதிவட்ட மாக வரையைந்து நாடி

இதுவிட்டிங் கூரா றமர்ந்த அதனாற்

பதிவட்டத் துள்நின்று பாலிக்குமாறு

மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே.

(ப. இ.) பன்னிருவிரல் பெருவெளியாகிய மதி எல்லையாகப் புருவ நடுவிலுள்ள மேருவின்கண் ஐந்துநாடிகள் கூடுமிடத்தினின்று நூங்கி நெஞ்சின்கண் பன்னிரண்டு விரல் உயிர்ப்புடன் கூடியிருந்ததனால், சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருவெளியில் தோன்றும் மாறா இன்பத்தேனைப் பருகினேன்; பருக உலகப் பழக்கம். நூங்கிற்று; நூங்கச் சிவனடிக்கீழ் மறைந்தேன்.

(அ. சி.) மதிவட்டம் - சகசிர அறை. வரை - புருவமத்தி. பதி வட்டம் - சிவம் இருக்கும் இடம். மது - அமுதம்.

(1)

721. உற்றறி வைந்தும் உணர்ந்தறி வாறேழுங்

கற்றறி வெட்டுங் கலந்தறி வொன்பதும்

பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை

அற்ற தறியா தழிகின்ற வாறே.[1]

(ப. இ.) தம்கண் உற்றவற்றைத் தனித்தனியுணரும் ஐம்புலவுணர்வின் உண்மையறிந்தவர் நற்குணப் பெருக்கம் ஏழும் நன்கறிவர்; மெய்யுணர்வின் முதல் எட்டையும் பொருந்துவர்; சிவனிலை ஒன்பதையும் சேர்வர். முனைத்துச்

செலுத்தும் காற்றுக்கள் பத்தினையும் அடக்குவர். பலகாலங்கள் ஒடுங்கியிருப்பர். அக் காலங்கள் சென்றமையும் அறியார்: ஐந்து : நாற்றம், சுவை, ஒளி, நற்காற்று, வெளி. நற்குணம் ஏழு : ஆட்சி, ஆண்மை, அரும்புகழ், அழியாத் திரு, திருவடியுணர்வு, பற்றின்மை, பரனடிப்பற்று. மெய்யுணர்வுமுதல் எட்டு: "உம்மையின் வாசனைபற்றி முன்னொடுபின் மலைவின்றிப் பொருந்துமாற்றாற் பொருள்களை ஆராய்ச்சிசெய்து உய்த்துணரும் ஞானம் ஒன்று, தன்னைப்பற்றி வருவன, பிற வுயிர்களைப் பற்றி வருவன, தெய்வத்தைப் பற்றி வருவன என்னும் வாயில்களான்வரும் மூவகைத்துக்கத்தான் மடிவுவந்துழி நிகழ்வனவாகிய ஞானம் மூன்று, நட்டோர் கூறும் வாயுறை மொழியான் வரும் ஞானம் ஒன்று, மெய்ப்பொருள் நூல்களைத் தானே ஓதி உணர்தலானும், ஆசிரியனை வழிபட்டு ஓதியுணர்தலானும் வரும் ஞானம் இரண்டு. தான முதலிய நல்வினைகளான் வரும் ஞானம் ஒன்று." சிவனிலை ஒன்பது: அறிவு, ஆற்றல், ஓசை, ஒளி, அருளோன், ஆண்டான், அழிப்போன், அளிப்போன், அமைப்போன், அறிவு - சிவம், ஆற்றல் - சத்தி. ஓசை - நாதம். ஒளி - விந்து. உயிர்ப்பு: பத்து (300 பக்கம் காண்க).

(அ. சி.) ஐந்தும் உணர்ந்தறிவார் - புலன்வழிச் செல்லாதார்.

(2)

722. அழிகின்ற ஆண்டவை ஐயைந்து மூன்று
மொழிகின்ற முப்பத்து மூன்றென்ப தாகுங்
கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்பது
எழுகின்ற ஈரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே.

(ப. இ.) இத் திருப்பாட்டில் உலகோர் கூறும் உடற்குஉறும் கண்டங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றின் ஆண்டுக்கணக்கு இருபத்தைந்து முதல் இருபத்தெட்டு, முப்பது முதல் முப்பத்து மூன்று, அறுபது முதல் அறுபத்திரண்டு, நூறு என்ப. மேலும் பலவுள. அவற்றைக் கோள்நூற்களுட் காணலாம்.

(அ. சி.) அழிகின்ற ஆண்டு - கண்டங்கள். ஐயைந்து மூன்று - 28 - வது வயது; ஒரு கண்டம். முப்பத்து மூன்று - 33 வது வயது ஒரு கண்டம். அறுபத்திரண்டு - 62 - வது வயது ஒரு கண்டம். ஈரைம்பது - 100 - வது வயது ஒரு கண்டம்.

(3)

---

1. சிவஞ்சத்தி. சிவஞானசித்தியார், 2. 4 - 2.

723. திருந்து தினமத் தினத்தி னொடுநின்று
இருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று

பொருந்திய நாளொடு புக்கறிந் தோங்கி

வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே.

(ப. இ.) ஆகாநாள்கள்: பிறந்த கிழமை, நாள்மீன் (நட்சத்திரம்), பிறந்தநாள் மீனிலிருந்து ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, எட்டாம்நாள் மீன்கள்.

(அ. சி.) நாள் - மீன்; நட்சத்திரம்.

(4)

724. மனைபுகு வீரும் மகத்திடை நாடி

எனவிரு பத்தஞ்சும் ஈரா றதனால்

தனையறிந் தேறட்டுத் தற்குறி யாறு

வினையறி யாறு விளங்கிய நாலே.

(ப. இ.) உடம்பினுள் புகுந்த உயிர்நிலை கூறப்படுகிறது. உடல் மெய் இருபத்துநாலு ஆள் ஒன்று ஆக இருபத்தைந்து மெய். இவற்றுடன் கூடிய வுயிர் பன்னிரண்டு விரல் உயிர்ப்புமுறையினால் தன்னையுணரும். அங்ஙனம் உணர்ந்தோர் உயிர்ப்பினை அடக்குவர். மூலம் முதலாகிய ஆறுநிலைகளையும் உணர்வர். கட்டுறுத்தும் வினை காணார். வெளிச்செல்லும் உயிர்ப்பு நான்கினாலேயே உயிர் நீங்கும். மெய் - தத்துவம்.

(அ. சி.) இருபத்தைந்து - ஆன்ம தத்துவம் 24 - ம் சீவனும். ஈராறு - பன்னிரண்டங்குல சுவாசம். அட்டு - விலக்கி. நாலே - நால்விரல் அளவுள்ள சுவாசம்.

(5)

725. நாலுங் கடந்தது நால்வரும்[1] நாலைந்து

பாலங் கடந்தது பத்திப் பதினைந்து

கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்டு

ஆலங் கடந்ததொன் றாரறி வாறே.

(ப. இ.) உட்கலன் நான்கையும் செலுத்துவோர் நால்வர். உட்கலம்: அகங்காரம், புத்தி, மனம், எண்ணம் (சித்தம்). நால்வர் முறையே அயன், அரி, அரன், ஆண்டான் எனப்படுவர். நாலைந்து - ஒன்பது : சிவனிலை ஒன்பது. பத்திப்பதினைந்து - பதினஞ்சு பத்தி : தேய்பிறை வளர்பிறைகள். பாலம் - ஆணை. ஆலமுண்ட கண்டத்து அரனார் ஆறுநிலைகளின் திருவுருவமுங் கடந்து ஆவிகளுக்கு எண்குணம் அளித்து அருள்பவராவர். அகங்காரம் - எழுச்சி. புத்தி - இறுப்பு.

(அ. சி.) நாலும் - கரணங்கள் நாலும். நால்வரும் - பிரமனாதி நால்வரும். நாலைந்து - நவவடிவங்களும். பத்தி பதினைந்து - வளர்பிறை, தேய்பிறை நாட்கள் 15. ஆலங்கடந்ததொன்று - சிவன்.

(6)

---

1. எண்ணில. சிவஞானபோதம், 4. 1 - 4.

726. ஆறும் இருபதுக் கையைந்து மூன்றுக்குந்

தேறு மிரண்டு மிருபத்தொ டாறிவை

கூறு மதியொன் றினுக்கிரு பத்தேழு

வேறு பதியங்க ணாள்விதித் தானே.[1]

(ப. இ.) அகத்தவப்பயிற்சியுடையார்க்கு உலகியல் நாட்கள் போன்று அமையாமல் இருபதும் இருபத்தைந்தும் உறழ ஐஞ்ஞூறு ஆகும். இவற்றை ஆறால் உறழ மூவாயிரமாகும். நமக்கு மூவாயிரம் நாட்கள் சென்றால் அவர்கள் நிலைக்கு ஆறுநாட்களா யமையும் போலும். இத்தகைய நிலையினர் ஒருசாரார். வேறு ஒருசாரருக்கு நமக்கு நூற்றறுபத்தாறு நாள்கள் ஒருநாளாகும். மதிவட்டம் வரும் இருபத்தேழு நாட்களும் இவ்வாறு விதித்தனன் என்க.

(7)

727. விதித்த இருபத்தெட் டொடுமூன் றறையாகத்

தொகுத்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின்

பதித்தெறி பத்தெட்டும் பாரா திகணால்

உதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே.

(ப. இ.) இதில் குறித்து ஓதப்பட்டுள்ள எண்முறைகளும் மேலது போன்றோ வேறோ விளங்கவில்லை. இவ் விரண்டு திருப்பாட்டுக்களின் பொருள் நுட்பங்கள் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்வதே வாய்ப்பாகும்.

(8)

728. முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில ராகில்

இறைபிறை யார்க்கும் இருக்க அரிது

மறையது காரண மற்றொன்று மில்லை

பறையறை யாது பணிந்து முடியே.

(ப. இ.) உடலோடு கூடி நெடுநாள் இருக்க முயல்வார் முறை முறையாக உயிர்ப்படக்குவதில் பழகுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் முயலாவிட்டால் உலகக்கணக்கின்படி வாழ்நாள் முடிவில் ஒருசிறிதும் கூடுதலாக இருக்கமுடியாது. இம் மறைபொருளைப் பறைபோல் வெளிப்படுத்தாது பணிவுடன் பயின்று வாழ்நாளைப் பெருக்குக.

(அ. சி.) இறை - கொஞ்சம். மறை - மறைந்த. பறை அறையாது - வெளிப்படுத்தாது.

(9)

729. முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்கர்

இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டு

கடிந்தனன் மூளக் கதுவவல் லார்க்கு

நடந்திடும் பாரினில் நண்ணலு மாமே.

(ப. இ.) உடம்பை நிலைத்திருக்கச் செய்யும் முறைகளை மறைத்து வைத்துள்ள தன்மையை அறியாது முயல்கின்றவர் மூர்க்கர் எனப்படுவர். உடம்பு நிலைத்திருக்க விரும்புவோர் மூலத்தீயின்கண்

---

1. நூறு, அப்பர், 5. 100 - 3.

உயிர்ப்பினை அடக்குதல் வேண்டும். நில்லாவுலகில் அவ் வுடல் நிலைக்கும் வழியதுவே. இடிஞ்சில்: விளக்கின் அகல் - ஆகுபெயராக உடம்பினைக் குறிக்கும். விளக்கெரி: விளக்குப்போலும் மூலத்தீ. கதுவல் - (உயிர்ப்பினை) அடக்குதல். நடந்திடும் பாரினில் - நில்லாவிலகினில். எண்ணலுமாம் - (அழியாமல்) இருப்பதும் கூடும்.

(அ. சி.) முடிந்தது - மறைந்து வைத்தது. இடிஞ்சில் - அகல்; ஈண்டுத் தேகம். இருக்க - அழியாது இருக்க. விளக்கெரி - மூலாக்கினி, கதுவல் - (கது - வெடிப்பு) வீணாத்தண்டின் கடைவாசலைத் திறத்தல. நடந்திடும் பார் - அழியும் உலகம். நண்ணல் - நிலைபெறுதல்.

(10)

730. நண்ணு சிறுவிர லாணாக மூன்றுக்கும்

பின்னிய மாரிபிடைப் பேராமல் ஒத்திடுஞ்

சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேரவே நின்றிடும்

உன்னி யுணர்ந்திடும் ஓவியந் தானே.

(ப. இ.) நெற்றிநடுவில் தோன்றும் மும்முடிச்சும், தலையின்கண் உள்ள திங்கள் ஞாயிறு தீ என்னும் மூன்றுக்கும் தொடர்பாகும். இவற்றை ஓவியம் போன்று உள்ளத்துக் கருதுதல் அருள்நினைவாகும். விரல் - விரலம்

என்பதன் திரிபு; நெற்றி. ஓவியம்: சித்திரம். அஃது உவமையாகு பெயராய் உன்மனையைக் குறிக்கும். உன்மனை: உன்மனை என்னும் திருவருளாற்றல்.

(அ. சி.) சிறு...மூன்று முக்கட்டு - பிரம, விண்டு, உருத்திரக் கட்டுகள் அல்லது கிரந்திகள் அல்லது சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம். சென்னியின் மூன்று - சந்திரன், சூரியன், அக்கினி. உள்ளி....ஓவியம் - உன்மனை.

(11)

731. ஓவிய மான வுணர்வை அறிமின்கள்
பாவிக ளித்தின் பயனறி வாரில்லை
தூவினை யாமுடன் மண்டல மூன்றுக்கும்
பூவில் இருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே.

(ப. இ.) உயிர்ப்படங்கி அசைவற்றிருக்கும் உணர்வை அறிமின்கள். மீண்டும் பிறப்பதற்கு வாயிலாக இறக்கும் உடம்பினைப்பெற்ற கொடியோர் இவ் வுண்மையினை உணரார். ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் மண்டிலம் மூன்றும் பரவெளி மண்டிலத்தோடியையுடையன. பரவெளி மண்டிலம் - ஆயிரம் இதழ்த்தாமரை. இம் மூன்றினையும் தாங்கி நிற்பது நடுநாடி. நடுநாடி: சுழுமுனை.

(அ. சி.) பூவில்....தண்டே - சகசிர அறையிலிருந்து வெளிப்பட்டுள்ள வீணாத்தண்டு.

(12)

732. தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துடல் ஒத்திடுங்
கண்டவர் கண்டனர் காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றாரே.[1]

---

1. கரும்பாட்டிக். நாலடியார் 35.

(ப. இ.) உயிர்ப்பினை வீணாத்தண்டென்னும் நடுநாடி வழியாகச் செலுத்திப் பிரமரந்திரமாகிய உச்சித்தொளைக்கண் நிறுத்திய அகத்தவத்தோர்க்கு ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் மூன்றுமண்டலமும் முரணின்றி ஒத்திருக்கும். இம் முறைமையினை உணர்ந்தவரே மெய்யுணர்ந்தோராவர். இவற்றை யுணராதார் ஊழ்வினை வயப்பட்டு பிண்டமாகிய உடல் பிரியப்போகிறதே என்று இறப்புக் காலத்து மிக்க துன்பம் உறுகின்றனர்.

(அ. சி.) தலைப்பு எய்த யோகி - சகசிர அறையை அடைந்த யோகி; மண்டலம் மூன்று - சந்திரன், சூரியன், அக்கினி. வினைப்பயன் - ஊழ், வல்வினை. பிண்டம் - தேகம்.

(13)

733. பிணங்கி அழிந்திடும் பேறது கேள்நூ

அணங்குட னாதித்த னாறு[1] விரியின்

வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து

சுணங்கனுக் காகச் சுழல்கின்ற வாறே.

(ப. இ.) இறப்புக்காலத்துப் பெரும் துன்பம் அடைவோர் தம் வாழ்நாளை ஞாயிறு நாள்தோறும் அளந்துசெல்லும் விரிந்த வழியென்று உணராதவராவர். அவ் வுணர்வின்மையால் மதிக்கும்படி வந்த வாழ்வும் பாழாய் உடல் நாயுண்ணச் சுமந்து திரிந்த தன்மையராய் மாள்வர்.

(14)

734. சுழல்கின்ற வாறின் துணைமலர் காணான்

தழலிடைப் புக்கிடுந் தன்னு ளிலாமற்

கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லார்க்குக்

குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனு மாமே.

(ப. இ.) இடையறாது ஆவிகளைப் பிறப்பு இறப்பாகிய துன்பச் சுழலிற்படுத்தும் செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண்பிறந்த மானம், மாணாவுவகை என்னும் ஆறுபகையாகிய குற்றங்களும் அடங்கினால் இறைவன் திருவடித்துணையைக் காண்பர். காணாதவர் தீயிடை வீழ்ந்து அழிவர். தன்னுடம்பில் பற்றுற்று நில்லாமல் திருவடி கண்டு அவ் வழியில் ஒழுகவல்லார்க்கு உயிர்ப்பு உச்சித்தொளைவழி விரும்பியபோது செலுத்தும் அருள் ஏற்படும்.

(அ. சி.) குழல்வழி - வீணாத்தண்டின் மேலைத்துவாரம், அஃதாவது பிரமரந்திரம்.

(15)

735. கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர்

சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள்

பார்த்திருந் துள்ளே அனுபோக நோக்கிடில்

ஆத்தனு மாகி யலர்ந்திடு மொன்றே.

(ப. இ.) சிவபெருமானது உண்மைத் தன்மைக் காட்சியால் பல நன்மைகளைக் கண்டவர் மெய்ப்பொருள் நூலாகிய சாத்திரத்தை ஓதி

1. நாளென. திருக்குறள், 334.

அதன்வழியில் நிற்பவராவர். திருவருள்கண்ணாக அறிவினிடத்து உணர்தலாகிய அனுபவம் பார்த்திடில், ஆத்தனாகிய சிவபெருமான் அறிவிற்கறிவாய் ஒன்றாய்நிற்கும் நிலையில் அவன் பரப்பெங்கும் ஆவி நிற்றலால் அவ் ஆவி சிவனும் ஆகும். ஒன்று ஏ அலர்ந்திடும்: எங்கணும் ஒன்றாய்ச் செறிந்திடும். அலர்ந்திடும் - செறிந்திடும்; வியாபகமாகும்.

(16)

736. ஒன்றில் வளர்ச்சி உலப்பிலி கேளினி

நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ்

சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர இருந்திடிற்

குன்றிடைப் பொன்திகழ் கூத்தனு மாமே.

(ப. இ.) நடுநாடி ஒன்றில் உயிர்ப்புச் செல்வதாகிய அழிவிலா நிலைவு எய்தின் மூன்று நாடிகளிலும் செல்லுவதால் குறைந்தும் கூடியும் வரும் வாழ்நாள், பெருகும். முப்பத்தாறு மெய்களும் பற்றற்ற நிலையில் உற்றிடின் பொன்மலைக்கண் விளங்கியருளும் கூத்தனாகிய சிவனுமாவன். பொன் மலை ஈண்டு நடுநாடியாகும். முப்பதும் சேர என்பதன்கண் உள்ள உம்மையால் எஞ்சிய ஆறும் கூட்டி முப்பத்தாறு மெய்களெனக் கொள்ளப்பட்டது. மெய் - தத்துவம்.

(அ. சி.) ஒன்றில் - சுழுமுனை நாடி ஒன்றில். மூன்றுக்கு - மூன்று நாடிகளுக்கு. நாள் - வாழ்நாள்.

(17)

737. கூத்தவன் ஒன்றிடுங் கூர்மை அறிந்தங்கே

ஏத்துவர் பத்தினில் எண்டிசை தோன்றிடப்

பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற்

சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்ய லாமே.

(ப. இ.) சிவபெருமான் நெஞ்சமாகிய அனாகதத்தின்கண் இடையறாது இயற்றும் திருக்கூத்தின் உண்மைகண்டு தொழுவார், மெய்யுணர்ந்தோராவர். அவர் பத்தெழுத்துச் சேர்ந்திருக்கும் இடமாகிய அந் நெஞ்சத்திடமாக நின்று அறிவான் நோக்குவர். அவர்க்கு எட்டுத் திசைப்பொருள்களும் இயல்பாகத் தோன்றும். அவற்றைக் கண்டு களிகூர்ந்து, ஆயிர இதழ்த்தாமரை என்று சொல்லப்படும் பரவெளியில் விளங்கும் சிவபெருமானை அருளால் காண்பர். கண்டால் நூல்கள் கூறும் அகவை நூறும் எய்துவர்.

(அ. சி.) பத்தினில் - பத்து அக்கரங்கள் கூடும் அனாகதத்தில். பதுமர் - சிவபெருமான். நூறு தலைப்பெய்தலாம் - நூறு வயது இருக்கலாம்.

(18)

738. சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர்

காத்துடல் ஆயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள்

சேர்த்துடல் ஆயிரஞ் சேர இருந்தவர்

மூத்துடன் கோடி யுகமது வாமே.

(ப. இ.) மேற்கூறியபடி நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர் அம் முறையானே ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்வர். ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர் அறிவு முதிர்ந்து ஊழியும் காண்பர். ஊழி - உகமுடிவு; உலகமுடிவு.

(அ. சி.) காத்து....காண்பர் - பல ஆயிர ஆண்டுகள் காண்பர். மூத்து - அறிவில் முதிர்ந்து.

(19)

739. உகங்கோடி கண்டும் ஒசிவற நின்று

அகங்கோடி கண்டு எயலறக் காண்பர்கள்

சிவங்கோடி விட்டுச்[1] செறிய இருந்தங்கு

உகங்கோடி கண்டங் குயருறு வாரே.

(ப. இ.) ஊழிகளைப் கோடிகோடியாகக் கண்டும் தளர்வின்றி நிற்றலால் உள்ளத்திடத்துச் சிவபெருமானை வேறறக் காண்பர். முடிந்த இடமாகிய சிவபெருமானைக் கண்டவர்கள் தன்முனைப்பற்றுச் சிவபெருமானுடன் புணர்ந்துநின்று அளவில் கோடி உகங்கண்டு உயர்வற உயர்நலம் எய்துவர். நின்று என்பது நிற்ப எனத் திரிந்து நின்றது.

(அ. சி.) சிவங்கோடி - சிவமே முடிந்த இடமாக.

(20)

740. உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப்

பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற்

செயலுறு வார்சிலர் சிந்தையி லாமற்

கயலுறு கண்ணியைக் காணகி லாரே.

(ப. இ.) உயர்ந்தோர் சிலர். உலகோர்போலத் தம்மிழப்புடன் செயல் செய்வர்; (அதனால் வினைப்பயனால் கட்டுண்ணார்.) பலர் இம்மை மறுமையில் எண்ணமில்லாமல் உலகத்தோடுங் கூடிய பிறப்புப்பயனையே அடைவர். அவர் அங்கயற்கண்ணியாம் அம்மையை உணரமாட்டார்.

(அ. சி.) செயல் உறுவார் - கன்மங்களைச் செய்வார்.

(21)

741. காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்கள்

நாணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்

காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெலாங்

காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே.

(ப. இ.) திருவருளைக் காணப்பெறாதார் மீண்டும் பிறத்தற் பொருட்டு மாள்வர். பிறவி எடுப்பதில் நாணங்கொள்ளாதவர் உலக நயங்களைப் பேசிக் கழிவர் (நூல்நயங்கள் எனினும் அமையும்). மெய்ப் பொருளுண்மை காணமாட்டாதார் கழிந்த பொருள்களின் நிலையாமையை அறியாத்தன்மையரே யாவர்.

(22)

742. கழிகின்ற அப்பொருள் காணகி லாதார்

கழிகின்ற அப்பொருள் காணலு மாகுங்

கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற்

கழியாத அப்பொருள் காணலு மாமே.

---

1. நசித்தொன்றின். சிவஞானபோதம், 11. 2 - 3.

(ப. இ.) உடலைவிட்டுச் செல்லும் ஆவித்தன்மையின் உண்மை உணராதார், திருவருள் துணையால் அதனைக் காணுதலுமாகும். கழியும் உடம்பினுள்ளே ஆழ்ந்து அசைவறநின்று நோக்கின் என்றும் யாண்டும் நீங்காது உடனுறையும் சிவமுதலைக் காணுதலுமாகும்.

(அ. சி.) கழிகின்ற...பொருள் - சீவன். கழியாத....பொருள் சிவன்.(23)

743. கண்ணன் பிறப்பிலி காணந்தி யாயுள்ளே

எண்ணுந் திசையுடன் ஏகாந்த னாயிடுந்

திண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யாநிற்கும்

நண்ணும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே.

(ப. இ.) முக்கண்ணனாகிய சிவபெருமான் என்றும் பிறவாதவன். ஆவியினகத்துள் புணர்ந்துநிற்பவன். எல்லாத் திசைகளிலும் ஒன்றியிருப்பவன். அவனை உறுதியாக எண்ணின் ஆவி சிவன்நிலையாகவே நிற்கும். இதுவே எவர்க்கும் முடிந்த முடிபாகிய நிலையாகும். இவ்வுண்மை நாடவல்லார் அறியர் என்ப.

(அ. சி.) கண்ணன் - முக்கண்ணன், சிவன்.

(24)

744. நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை

நாடவல் லார்கள் நரபதி யாய்நிற்பர்

தேடவல் லார்கள் தெரிந்த பொருளிது

கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே.

(ப. இ.) திருவருள் துணையால் அறிவுக்கு அறிவாம் சிவனை இடையறாது நினைக்கும் நினைப்பாகிய நாட்டமுள்ளார்க்கு இறப்பில்லை; பிறப்பில்லை. அம் மெய்யுணர்வுத் திருவினர் வையத்து வாழும் தெய்வமாகக் கொள்ளப்பெறுவர். மெய்ப்பொருள் நாடவல்லார் அறுதியிட்டு ஆய்ந்த பொருளிதுவாகும். சிவபெருமானுடன் இரண்டறக்கூடும் திருவருள்பெற்ற திறலினர் எய்தும் பேரின்பப் பெருவாழ்வு சொல்லில் அடங்குவதன்று.

(அ. சி.) நரபதி - மனிதர்களுக்குள் சிறந்தவர்.

(25)

745. கூறும் பொருளி தகார வுகாரங்கள்

தேறும் பொருளிது சிந்தையுள் நின்றிடக்

கூறு மகாரங் குழல்வழி யோடிட

ஆறும் அமர்ந்திடும் அண்ணலு மாமே.

(ப. இ.) மெய்ப்பொருள் நூற்களில் கூறும் பொருள் அகரம் சிவபெருமானாகும். உகரம் ஆவி ஆகும். தெளியவேண்டிய உண்மைப் பொருளும் இவையாகும். இப் பொருள்நாட்டம் நெஞ்சத்து உரம் பெற்று நிற்க, மகரமாகிய (நாதம்) ஓசை நடுநாடி வழியாக வெளிப்பட, உடம்பகத்துள்ள தாங்கல் ஐந்தொழில் சார்தலாம் நிலைக்களமாதலின் கண்ணும் உறைந்திடும் சிவபெருமான் திருவருள் புரிவன். ஆவிகள் அவனாக விளங்கும்.

(26)

746. அண்ணல் இருப்பிட மாரும் அறிகிலர்

அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வார்களுக்

கண்ணல் அழிவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும்

அண்ணலைக் காணில் அவனிவ னாகுமே.[1]

(ப. இ.) அண்ணலாகிய சிவபெருமான் ஆவியுடன் கலந்துறையும் உண்மைநிலையை யாரும் தம்மறிவால் தெளிந்திலர். திருவருள் துணையால் அவ் வுண்மைநிலையைத் தெளிவார்க்கு அண்ணல் மறைவின்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி வெளிப்படுவன். அங்ஙனம் வெளிப்படின் சிவன்நிறைவினுள் கோலத்தினுள் கோலங்கொள்வார். அடங்கு

மாறுபோல ஆவியடங்க அக் கோலமே கோலியாகாத் திகழ்வதுபோல் ஆவியாகிய இவன் சிவனாகவே திகழ்வன். அழிவின்றி - மறைவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும் - அறிவுக்கு அறிவாய் வெளிப்படும்.

(27)

747. அவனிவ னாகும் பரிசறி வாரில்லை

அவனிவ னாகும் பரிசது கேள்நீ

அவனிவ னோசை ஒளியினுள் ஒன்றிடும்

அவனிவன் வட்டம தாகிநின் றானே.

(ப. இ.) சிவன் ஆவியாய்நிற்கும் மெய்ந்நிலையை அறிவார் அரியர். அவனிவனாகும் பரிசினைக் கேட்பாயாக. ஓசையும் ஒளியும்போல் சிவனும் ஆவியும் கலந்து நிற்கும். அஃது ஓ மொழியின்கண் அகரம், உகரம், மகரம், ஒளி (விந்து), ஓசை (நாதம்) கலந்து வட்டமாய் நிற்பதையொக்கும். அவனிவனாகும் தன்மை ஒட்டில் உண்டாகும். ஒட்டு - திருவடிப்பேறு. கட்டில் இவன் அவனாகும். இது 'கட்டுங்கால் நார் முன்னாம் கண்ணிக்கால் பூமுன்னாம், ஒட்டிலிறை முன்னுயிர்பின் ஓது' என்பதனால் உணர்க. நார் - ஆர்உயிர். பூ - பேர் உயிராம் சிவன்.

(அ. சி.) ஓசை - நாதம். வட்டம் - பிரணவம்.

(28)

748. வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடும் உம்முளே

சிட்டன் இருப்பிடஞ் சேர அறிகிலீர்

ஒட்டி யிருந்துள் உபாயம் உணர்ந்திடக்

கட்டி இருப்பிடங் காணலு மாகுமே.

(ப. இ.) நிலைகள் ஆறும் மேலுள்ள திங்கள் மண்டிலமும் ஆகிய ஏழுவட்டங்கள் ஏழும் ஆவியினுள் மலர்ந்திடும். ஆண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவன்நிலை யுணர்கிலீர். திருவருளோடு உடனாய் நின்று உணர்ந்திடக் கட்டியாகிய சிவபெருமான் நிலையினைக் காணலாகும்.

(அ. சி.) வட்டங்கள் ஏழு - ஆதாரங்கள் ஆறும் சகசிர அறையாகிய மதிமண்டலமும் ஆக ஏழு. கட்டி - கருப்புக்கட்டி போன்ற சிவம்.

(29)

---

1. இவனுலகி. சிவஞானசித்தியார், 10.

749. காணலு மாகும் பிரமன் அரியென்று

காணலு மாகுங் கறைக்கண்டன் ஈசனைக்

காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங்

காணலு மாகுங் கலந்துடன் வைத்ததே.

(ப. இ.) சிவபெருமானைப், படைப்போனாகவும், காப்போனாகவும், துடைப்போன் மறைப்போன் அருள்வோனாகவும் காணுதல் ஆகும். இத் திருவுருவங்கள் திருவருளாற்றலுடனும் ஆவியுடனும் சிவபெருமான் உடங்கியைந்து தோற்றியனவாகும். கறைக்கண்டன் - துடைப்போன். ஈசன் - மறைப்போன். சதாசிவம் - அருளோன். சத்தி - திருவருளாற்றல்.

(30)

---

15. ஆயுள் பரிட்சை

750. வைத்தகை சென்னியில் நேரிதாய்த் தோன்றிடில்

உத்தம மிக்கிடில் ஓராறு திங்களாம்

அத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயிடில்

நித்தல் உயிர்க்கொரு திங்களில் ஓசையே.

(ப. இ.) உயிர்ப்போசையானது உச்சிக்கு நேரே அளவாய்த் தோன்றிடில் முதன்மை நிலையாகும். அளவின் மிகுமானால் ஆறு திங்களில் அகவை முடிவெய்தும். அதுவும் இரண்டுமடங்காயின் ஒரு திங்களில் அகவை முடிவெய்தும் என்க.

(அ. சி.) அத்தம் -கை.

(1)

751. ஓசையும் ஈசனும் ஒக்கும் உணர்வின்கண்

ஓசை யிறந்தவர் ஈசனை உள்குவர்

ஓசை யிறந்தவர் நெஞ்சினுள் ஈசனும்

ஓசை யுணர்ந்த வுணர்விது வாமே.

(ப. இ.) அறிவுருவாகிய சிவபெருமான் உயிர்ப்பின்கண்ணும் திருவுருவின்கண்ணும் ஒப்ப விளங்குவர். உயிர்ப்பை அடக்கியவர் இறைவனை எண்ணுவர். அங்ஙனம் உயிர்ப்படக்கியவர் நெஞ்சினுள் இறைவனும் ஆவியறிவுடன் ஒன்றித்து மேம்பட்டு விளங்குவன். ஓசை - உயிர்ப்பு. இறந்தவர் - உயிர்ப்பை அடக்கியவர்.

(அ. சி.) ஓசை இறந்தவர் - மனம் அடங்கப்பெற்றவர்.

(2)

752. ஆமே அழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடில்

நாமே லுறைகின்ற நன்மை யளித்திடும்

பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்திடும்

தாமே யுலகில் தலைவனு மாமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பினாக்கு வெளியில் புறப்பட்டுச்சென்று அழிகின்ற நால்விரல் உயிர்ப்பையும் அடக்கின், அஃது அண்ணாக்கு மேனோக்கி எழுந்து மூக்குவழியினை அடைக்கும் நன்மையினைத் தரும். பரவெளி ஆயிர இதழ்த்தாமரைமேல் விளங்கும் திருவடியுணர்வு கைகூடும். அவ்வுணர்வு கைகூடியவர் செந்நெறித் தலைவருமாவர். போதகம் - திருவடியுணர்வு.

(3)

753. தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பார் இல்லை

தலைவ னிடம்வல மாயிடில் தையல்

தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சில்

தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி நூறே.

(ப. இ.) தலைவனருளால் உயிர்ப்பினை இடமூக்கு வலமூக்கு வழியாகச் செலுத்தவேண்டிய முறைப்படி செலுத்திப் பயிற்சிசெய்யின் நெடுநாள் வாழலாம். அங்ஙனம் செய்வார் அரியர். அப் பயிற்சி செய்வார்க்குத் திருவடி கைகூடும். இம்முறைப் பயிற்சி நாடொறும் ஐவைந்து நாழிகைகள் பயிலின் அகவையும் நூறாகும். அஞ்சில் - ஐந்து நாழிகையில். உயிர்ப்பும் ஐவிரலின் அளவினதாகும்.

(அ. சி.) இடம் வலம் சாதிப்பார் - பிராணாயாமத்தைச் சரியாய்ச் செய்து முடிப்பவர்.

(4)

754. ஏறிய வாறினில் எண்பது சென்றிடுந்

தேறிய ஏழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணில்

ஆறொரு பத்தாய் அமர்ந்த இரண்டையுந்

தேறியே நின்று தெளியிவ் வகையே.

(ப. இ.) அவ் வுயிர்ப்பு ஆறு விரலளவாக ஓடினால் அகவை எண்பதாகும். ஏழானால் அறுபதாண்டு வாழ்வர்.

(5)

755. இவ்வகை எட்டும் இடம்பெற ஓடிடில்

அவ்வகை [1]ஐம்பதே யென்ன அறியலாஞ்

செவ்வகை ஒன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடின்

முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே.

(ப. இ.) அவ் வுயிர்ப்பு எண்விரலளவாக ஓடினால் நாற்பத்தைந்தாண்டு வாழ்வர். ஒன்பது விரலளவாக ஓடினால் முப்பத்து மூன்றாண்டு வாழ்வர்.

(6)

756. மும்மூன்றும் ஒன்றும் முடிவுற நின்றிடில்

[2]எண்மூன்றும் நாலும் இடவகை யாய்நிற்கும்

ஐம்மூன்றும் ஓடி அகலவே நின்றிடிற்

பன்மூன்றொ டீராறு பாக்கலு மாமே.

(பாடம்) 1. யையொன்ப தேயென்ன; யொன்பதே யென்ன.

2. எண்மூன்றி னாலும்.

(ப. இ.) சரவோட்டம் பத்து எண்வரை நின்று முடிவுபெறில் இருபத்தெட்டு ஆண்டு அகவை என்பர். பதினைந்து ஓடி அகன்று நிற்பின் அகவை இருபத்தைந்தென்ப.

(7)

757. பாக்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகில்

ஆக்கலு மாகுமவ் வாறிரண் டுள்ளிட்டுப்

போக்கலு மாகும் புகலற ஒன்றெனில்

தேக்கலு மாகுந் திருத்திய பத்தே.

(ப. இ.) பகல் முப்பது நாழிகையும் பன்னிரண்டு கூறிட்டுச் சரவோட்ட எண்ணை மேலோதியவாறு பகுந்து ஒழுகுதல் வேண்டும். ஒற்றைப்பட எண் வருமானால் அவற்றை இரட்டைப்பட வருமாறு அமைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(8)

758. ஏயிரு நாளும் இயல்புற ஓடிடிற்

பாயிரு நாளும் பகையற நின்றிடும்

தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடில்

ஆயுரு வாறென் றளக்கலு மாமே.

(ப. இ.) பொருந்திய நாட்கள் இரண்டிலும் இயற்கைமுறையாக ஓடினால் அந் நாட்கள் அகப்பகை புறப்பகை இல்லாதகலும், ஓட்டம் இளைத்து மூன்றெண்ணுக்கு வருமானால் ஆராயப்படும் உருவவகை யென்று ஆராய்ந்து கூறலுமாம்.

(9)

759. அளக்கும் வகைநாலும் அவ்வழி யேஓடில்

விளக்கும் ஒருநாலு மெய்ப்பட நிற்கும்

துளக்கும் வகையைந்துந் தூய்நெறி ஓடில்

களக்க மறமூன்றிற் காணலு மாமே.

(ப. இ.) ஆராயும் அவ் வோட்டம் நான்காக ஓடினால் விளக்கமுற அவ்வொரு நான்கும் மெய்க்கண் பொருந்திநிற்கும். அவ் வசைவு ஐந்தாக ஓடினால் குற்ற மூன்றில் முடிவதையும் காணலாம்.

(10)

760. காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற்

காணலு மாகுங் கலந்த இரண்டையும்

காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேற்

காணலு மாகுங் கருத்துற ஒன்றே.

(ப. இ.) அவ் வோட்டம் பத்தாயின் பகை உறவு இரண்டினையும் காணலாம். பதினைந்து ஓடின் கருத்திற் பொருந்த உறவொன்றே காணலாகும்.

(11)

761. கருதும் இருபதிற் காணஆ றாகும்

கருதிய ஐயைந்திற் காண்பது மூன்றாம்

கருதும் இருப துடனாறு காணிற்

கருதும் இரண்டெனக் காட்டலு மாமே.

(ப. இ.) இருபது ஓடினால் அறுவகை நிலைகள் காணலாகும். இருபத்தைந்தேல் மூவகை நிலைகளாகும். இருபத்தாறேல் இரண்டு நிலைகள் காணலாகும்.

(12)

762. காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில்

காட்டலு மாகுங் கலந்தெழும் ஒன்றெனக்

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற்

காட்டலு மாகுங் கலந்தஈ ரைந்தே.

(ப. இ.) இருபத்தேழில் கலந்து தோன்றும் ஒருநிலை காணலாம். இருபத்தெட்டில் ஏழுநிலைகள் காணலாம்.

(13)

763. ஈரைந்தும் ஐந்தும் இருமூன்றும் எட்டுக்கும்

பாரஞ்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும்

வாரஞ்செய் கின்ற வகையாறஞ் சாமாகில்

ஓரஞ்சொ டொன்றொன் றெனவொன்று நாளே.

(ப. இ.) இருபத்தொன்பதானால் பத்துநாட்களுக்குள் பகையாகும். முப்பதாகில் ஏழுநாட்களுள் பகையாகும்.

(14)

764. ஒன்றிய நாள்கள் ஒருமுப்பத் தொன்றாகிற்

கன்றிய நாளுங் கருத்துற மூன்றாகுஞ்

சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடின்

மன்றியல் பாகு மனையில் இரண்டே.

(ப. இ.) பொருந்திய நாட்களில் முப்பத்தொன்றாகில் மூன்று நாட்களுள் கன்றுதல் ஏற்படும். முப்பத்திரண்டு நின்றிடில் இரண்டு நாட்களுக்குள் பொதுமை ஏற்படும்.

(15)

765. மனையில்ஒன் றாகும் மாதமு மூன்றுஞ்

சுனையில்ஒன் றாகத் தொனித்தனன் நந்தி

வினையற வோங்கி வெளிசெய்து நின்றால்

தனையுற நின்ற தலைவனு மாமே.

(ப. இ.) முப்பத்து மூன்றானால் அருளில் ஒன்றுபடும் என நந்தி அருளினன். தற்செயலற்று அருள்வழிநின்றால் தலைவனைச் சாரும் தனி இயல்புண்டாகும். மாதமும் - முப்பதும்: இது தொகைக்குறிப்பு.

(16)

766. ஆரு மறியார் அளக்கின்ற வன்னியை

ஆரு மறியார் அளக்கின்ற வாயுவை

ஆரு மறியார் அழிகின்ற அப்பொருள்

ஆரு மறியா அறிவறிந் தேனே.

(ப. இ.) அகத்துக் காணப்படும் தூயை அளப்பதும், காற்றை யளப்பதுமாகிய நிலைகளை யாரும் அறியார். அப் பொருள்கள் அழிவு பாடுடையன என்றும் யாரும் அறியார். அடியேன் திருவருள் துணையால் அவற்றையறியும் அறிவறிந்தேன்.

767. அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய

அறிவா வதுதான் உலகுயி ரத்தின்

பிரிவுசெ யாவகை பேணியுள் நாடிற்

செறிவது நின்று திகழு மதுவே.

(ப. இ.) காற்றெலாம் ஒடுங்கி அவற்றுடன் ஏனைய நான்கு பூதமுங்கூட ஐந்தனையும் அருளால் உணர்தல்வேண்டும். வேரறநிற்கும் சிவபெருமானை அகத்தே பேணிநாடுதல் வேண்டும். அப்பொழுது அச்சிவன் செறிந்து விளங்குவன். செறிந்து - நிறைந்து.

(18)

768. அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம்

பொதுவரு ளும்புக ழாளர்க்கு நாளும்

மதுவரு ளும்மலர் மங்கையர் செல்வி

இதுவருள் செய்யும் இறையவ னாமே.

(ப. இ.) அகத்திருள் நீங்க வினைக்கூடாக மருளான உலகைப் படைத்தருளும். திருவடியைப் புகழ்வார்க்குப் பொதுநிலை அருளப்படும். தேன்நிறைந்த மலர் சூடிய மங்கையர் செவ்வி வாய்க்கும். இதை யருள்வது இறைவனாகும்.

(19)

769. பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி

குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பைப்

பழப்பதி யாவது பற்றறும் பாசம்

அழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே.

(ப. இ.) ஆருயிர்கள் பிறத்தல்வேண்டும் என நந்தி திருவுள்ளக் குறிப்புக் கொண்டருளினன். அக் குறிப்பினால் மாயாகாரியமாகிய குரம்பையை ஒத்த இவ் வுடம்பு ஆருயிர்கட்கு அமைந்தது. இவ் வுடல் தொன்றுதொட்டு வருவது. பாசப்பற்றறுக்கக் கருவியாவதும் இதுவே. பாசங்கள் அழுது விலகும்படி செய்வார்க்கு மெய்யுணர்வு பெருகும்.

(20)

---

16. வார சரம்

770. வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதனிடம்

ஒள்ளிய மந்தன் இரவிசெவ் வாய்வலம்

வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்

தெள்ளிய தேய்பிறை தான்வல மாமே.

(ப. இ.) உயிர்ப்பின் ஓட்டத்தைச் சரமென்பர். அது, வெள்ளி திங்கள் புதன்கிழமைகளில் இடமூக்கின் வழியாகச் செல்லுதல்வேண்டும்.

சனி ஞாயிறு செவ்வாய்க்கிழமைகளில் வலமூக்கின்வழியாக ஓடுதல் வேண்டும். வியாழக்கிழமைக்கு வளர்பிறையில் இடமூக்கும் தேய் பிறையில் வலமூக்குமாக ஓடுதல் வேண்டும்.

(1)

771. வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதன்மூன்றுந்

தள்ளி இடத்தே தயங்குமே யாமாகில்

ஒள்ளிய காயத்துக் கூன மிலையென்று

வள்ளல் நமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே.

(ப. இ.) வெள்ளி, திங்கள், புதன் ஆகிய மூன்றுநாட்களிலும் இயல்பாகவே பயிற்சிவயத்தால் வலமூக்கைவிட்டு இடமூக்கின் வழியாகவே ஓடின் சிறந்த உடம்பினுக்கு அழிவில்லை என்று வள்ளலாகிய சிவபெருமான் மகிழ்ந்தருளிச் செய்தார்.

(2)

772. செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேஎன்னும்

இவ்வா றறிகின்ற யோகி இறைவனே

ஒவ்வாத வாயு வலத்துப் புரியவிட்டு

அவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே.

(ப. இ.) செவ்வாய், வியாழம், சனி, ஞாயிறு ஆகிய கிழமைகளில் முற்கூறிய முறைப்படி ஓட்டம் அறிபவர் வலமூக்கின் வழியாகச் செலுத்தி அழியாவின்பம் எய்துவர். இவ்வா ரறிகின்ற என்ற பாடத்திற்கு இவ்+ஆர் எனப் பிரித்து இவ் வகையான நிறைந்த மறை எனக் கொள்க. இரகசியம். இனி வார், வாரம் என்பதன் கடைக்குறை எனினும் ஒக்கும்.

(3)

773. மாறி வருமிரு பான்மதி வெய்யவன்

ஏறி இழியும் இடைபிங் கலையிடை

ஊறும் உயிர்நடு வேயுயி ருக்கிரந்

தேறி அறிமின் தெரிந்து தெளிந்தே.

(ப. இ.) திங்கட்கிழமை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மூச்சு ஓட்டம் கடக்கவேண்டிய முறைக்கு மாறாக (770) நடந்து ஏறி இறங்குவதும் நடுநாடியிற் புகுவதும் கண்டால் உயிருக்கு இடர்வரும் என எண்ணுதல் வேண்டும். ஊறும் உயிர் - வளருமுயிர்.

(4)

774. உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது

அதிர்த்தஞ்சி யோடுத லாமகன் றாரும்

உதித்தது வேமிக வோடிடு மாகில்

உதித்த விராசி யுணர்ந்துகொ ளுற்றே.

(ப. இ.) அவ்வக் கிழமைகட்குக் கூறிய முறைப்படித் தோன்றி மூச்சு ஓடும்போது சிதறி ஓடினால் இறப்பு நெருங்கும் என்று அஞ்சுக. அவ் வுயிர்ப்பு அளவில்லாமல் ஓடினால் உடன் இறப்பர் என்க. அதிர்த்து - சிதறி. இராசி - ஒழுங்கு.

(5)

775. நடுவுநில் லாமல் இடம்பலம் ஓடி

அடுகின்ற வாயுவை அந்தணன் கூடி

இடுகின்ற வாறுசென் றின்பணி சேர

முடிகின்ற தூபத்தின் முன்னுண்டென் றானே.

(ப. இ.) உயிர்ப்போட்டம் நடுநாடியில் நிற்றல்வேண்டும். அப்படி நில்லாமல் இடம் வலம் ஓடினால் அதனால் இறப்பு நேரும். அவ்வாறு இறப்பினைத்தரும் மூச்சோட்டத்தைச் சிவபெருமான் திருவடிக்கீழ் நிறுத்தில் மூலவாற்றல் எழும்பும்.

திருவருள் ஒளி ஆவியுடன் விளங்கும். அந்தணன் கூடின்: சிவபெருமான் சேரின்; இது, திருவடி மறவாநெறியான் வருவது.

(அ. சி.) நடுவுநில்லாமல் - சுழுமுனையில் நில்லாமல். அந்தணன் - சிவபெருமான். பணி - குண்டலி சத்தி. தூபம் - பிராணன் சென்று அடங்கும் சோதி.

(6)

776. ஆயும் பொருளும் அணிமலர் மேலது

வாயு விதமும் பதினா றுளவலி

போய மனத்தைப் பொருகின்ற வாதாரம்

ஆயுவு நாளு முகுர்த்தமு மாமே.[1]

(ப. இ.) அகத்தவத்தோராகிய யோகிகள் ஆராயும் பொருள் பரவெளித்தாமரையில் விளங்கும் முழுமுதற்சிவனையேயாம். அதற்காகப் பயிலும் மூச்சுப்பயிற்சியும் பதினாறு (550) மாத்திரை என்ப. மன வொடுக்கத்தை யருளும் காரணப்பொருளும் அச் சிவனேயாம். வாழ் நாட்களைக் கூறுபடுத்தி வழங்கும் நாள், கிழமை, திங்கள், ஆண்டு முழுத்தம் முதலியவற்றின் காரணப்பொருளும் சிவபெருமானேயாம். அதனால் அகவை (ஆயுள்) மிகும் என்பதாம். மலர் - தாமரை. ஆதாரம் - ஒடுக்கும் சிவம். முகுர்த்தம் - முழுத்தம்.

(அ. சி.) பதினாறு - பதினாறு மாத்திரை (பூரக இலக்கம்).

(7)

---

17. வார சூலம்

777. வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கால்

நேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்

பாரொத்த சேய்புதன் உத்தரம் பானுநாள்

நேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே.

(ப. இ.) மறைப்பாற்றலின் கைப்படையாகிய முத்தலைவேல் (சூலம்) வரும் வழி வருமாறாகும்: திங்கட்கிழமையும் சனிக்கிழமையும் கீழ்ப்புலம் (திசை) ஆகும். செவ்வாய்க்கிழமையும் புதன்கிழமையும் வடக்காகும். ஞாயிற்றுக்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் மேற்காகும்.

---

1. ஊழியு. சம்பந்தர், 3. 107 - 7.

பாரொத்த - நிலத்துக்குப் பொருந்திய. சேய் - செவ்வாய். உத்தரம் - வடக்கு. குடக்கு - மேற்கு.

(1)

778. தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை

அக்கணி சூலமு மாமிடம் பின்னாகில்

துக்கமும் இல்லை வலமுன்னே தோன்றிடின்

மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் விளையுமே.

(ப. இ.) வியாழக்கிழமை தென்புலமாகும். எலும்புமாலை சூட்டப் பெற்ற முத்தலைவேல் இடப்பக்கத்தும் பின்பக்கத்தும் உறுதுணையாய் நிற்பின் முயலும் செயல் அனைத்தும் இன்பமாய் இயலும். வலப்பக்கத்தும் முன்பக்கத்தும் தோன்றுமானால் செயல் துன்பமாய் முடியும். எடுத்துக்காட்டாக: வெள்ளி, ஞாயிறு, செவ்வாய், புதன் ஆகிய நான்கு நாட்களும் கிழக்குநோக்கிச் செல்லலாம். திங்களும் சனியும், வியாழனும் மேற்கு நோக்கியும், வியாழனும், வெள்ளியும் ஞாயிறும் வடக்குநோக்கியும், செவ்வாயும் புதனும், திங்களும் சனியும் தெற்குநோக்கியும் போதல் நன்மையாம்.

(2)

---

18. கேசரி யோகம்

779. கட்டக் கழன்று கீழ்நான்று வீழாமல்

அட்டத்தைக் கட்டி அடுப்பை அணைகோலி

விட்டத்தைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து

நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே.

(ப. இ.) இன்பமிழ்தமாகிய விந்துவை உச்சித்தொளைக் குகைக்கண் நிரப்பிவைத்தல்வேண்டும். ஒரோ வழி அது கீழ்நோக்காமல் ஒழுகிவிடாமல் மேல் வாயாகிய அண்ணத்தின்கண் தடுத்து, அடுப்பாகிய (இடகலை பிங்கலை சுழுமுனை) மூன்று. நாடிகள் கூடுமிடத்து உண்ணாக்கால் அணைகோலி, விட்டமாகிய புருவ நடுவின்கண் நிறுத்தி, கருமூலப்பையாகிய விதையுட் புகாமல் அடைத்து நடு நாடியில் உறைத்து நிற்பதனால் நமன் நணுகான் என்க. அட்டம் - அண்ணம். பை - விதை. நட்டம் - நடு. மூன்று நாடி கூடுமிடத்தைத் தூமண்டிலமென்பாருமுளர்.

(அ. சி.) கட்ட - விந்துவைக் கட்ட. கழ...விழாமல் - வெளிப்படாமல். அட்ட...கோலி - வீணாத்தண்டின் கடைவாயிலைத் திறந்து. விட்டம் - வீணாத்தண்டு. மேற்பை - சகசிர அறை. நட்டம் இருக்க - நாடி இருக்க.

(1)

780. வண்ணான் ஒலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்

கண்ணாறு மோழை படாமற் கரைகட்டி

விண்ணாறு பாய்ச்சிக் குளத்தை நிரப்பினால்

அண்ணாந்து பார்க்க அழுக்கற்ற வாறே.

(ப. இ.) உயிர் வெளிச் செல்லும் சிறந்த வாயில்களாகிய கண், செவி, மூக்கு, வாய் என்னும் அறிகருவி நான்கும் ஒன்றுகூடும் அண்ணத்திடத்து, அதன்மேலிருக்கும் அமிழ்த யாறு வரும் தொளை கீழ்நோக்கி ஒழுகும். அவ்வொழுக்கு ஆறாய் வீணாகாது, உச்சித்தொளைக் குகையில் நிரப்பி அத்தொளையை நாநுனியால் அடைக்க அதை நடுநாடி வழியாகச் செலுத்தி அக்குளத்திலே நிரப்பினால் மேல்நோக்கும் எண்ணம் தோன்றும். தோன்றவே இருட்சார்பாம் மருள்மயக்க அழுக்கு அகலும்.

(அ. சி.) வண்ணான் - பிராணன். சதுரப் பலகை - நாற்சந்தி. மேற் கண்ணாறு - அமுதம் வரும் மேலைத்துவாரம். மோழைபடாமல் - வீண்போகாமல். குளம் - கபாலக்குகை, மனம்.

(2)

781. இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றித்

துதிக்கையால் உண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டாம்

உறக்கத்தை [1]நூக்கி உணரவல் லார்கட்கு

இறக்கவும் வேண்டாம் இருக்கலு மாமே.

(ப. இ.) இடநாடி வலநாடி வழியாகக் கீழ்நோக்கும் அமிழ்தினை மாற்றி, உள்நாக்கை வளைத்துத் துதிக்கைபோலமைத்து அத்தொளைகளை அடைத்து நடுத்தொளை வழியாக நுகர்வார்க்கு இறப்பிற்கு அஞ்சிச் சோர்வடைதல் ஏற்படாது. (உயிர்ப் பண்பாகிய 'உண்டி, உறக்கம், பயம், இன்பம்' ஆகிய நான்கனுள் உறக்கம் மட்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளது; இனம்பற்றி ஏனையவும் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்வேண்டும்.) உறக்கமுதலிய உயிரின் பொதுக்குணம் கொள்ளாது சிவபெருமான் திருவடியை இடையறாது எண்ணும் திண்ணிய சிறப்புக் குணம் கொள்ளும் மெய்யடியார்கட்கு இறப்பும் நேராது. விழைந்த நாளெல்லாம் உடம்போடு வாழுதலும் கூடும். துதிக்கை: நுதிக்கை; முனையுள்ளகை.

(அ. சி.) இடக்கை, வலக்கை - இடகலை, பிங்கலை. துதிக்கை - சுழுமுனை.

(3)

782. ஆய்ந்துரை செய்யில் அமுதநின் றூறிடும்

வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து

நூந்துரை செய்யில் நிலாமண் டலமதாய்ப்

பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே.[2]

(ப. இ.) செந்தமிழ்த் திருமாமறை முதலியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து கூறுமிடத்து, நெற்றியமிழ்து நிலைபெற்று ஊறுந்தன்மை கைகூடி மிகுதிப்படும் செவ்வி வரும் என்பது புலனாம். அது வரும் பொழுது, மிகுதியாகக் கூறப்படும் மதிமண்டலத் திருந்து திருவடியை நினையுமாறும் அவ்வமிழ்தை ஓம்புமாறும் நவில்வதுண்டாகும். அங்ஙனம் நவிலுவதே இப் பகுதியின் நோக்கமாகும். நவிலுதல் - சொல்லுதல். வாய்ந்து - கைகூடி. துரை - மிகுதி. நூந்துரை - மிகுதி. நிலா மண்டலம் - நெற்றிநடு. பாய்ந்து - பாவித்து, நினைத்து பாலிக்கும் - ஓம்பும்.

---

1. புழுவுக். அப்பர், 3. 91 - 4.

2. உரைமாண்ட, 8. திருத்தோணோக்கம், 14.

(அ. சி.) வாய்ந்து - சித்திபெற்று. நூந்து - மிகுதியாக. பாலிக்கு மாறு - காப்பாற்றுமாறு.

(4)

783. நாவின் நுனியை நடுவே சிவிறிடிற்

சாவனும் அங்கே சிவனும் உறைவிடம்

மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர்

சாவதும் இல்லை சதகோடி யூனே.

(ப. இ.) நாக்கின் நுனியால் அண்ணமுகட்டில் காணப்படும் உச்சித்தொளை வழியைத் துருத்திபோல் குவித்துவைத்து அடைத்தால், அங்கு உயிரும் உயிர்க்குயிராம் சிவனும் உடங்கியைந்துறைவர். திருவருட் கண்ணால் காணுதலின் ஆவி முத்தேவரையும், முப்பத்து முக்கோடி தேவரையும் எளிதிற் காண்பர். உடலுக்கு நூறுகோடி ஊழியாயினும் அழிவில்லை என்க. சிவிறிடல் - விசிறியின் அடிப் பகுதிபோல் விரிந்து குவிதல். மூவர்: அயன், அரி, அரன். முப்பத்துமூவர்: பகலவர் பன்னிருவர், முனிவர் (உருத்திரர்) பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் என்ப. சதம் - நூறு. ஊன் - உடல்.

(5)

784. ஊனூறல் பாயும் உயர்வரை உச்சிமேல்

வானூறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை

வானூறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத்

தேனூறல் உண்டு தெளியலு மாமே.[1]

(ப. இ.) உயர்விடமாகிய நெற்றிநடுவில் உடலமிழ்து ஒழுகும். இவ்வமிழ்தினை விந்து என்பர். இதனைக் கீழ்நோக்கிச் செல்லவிடாமல் மூச்சுப் பயிற்சியால் உச்சித்தொளைக்கு ஏற்றின் அது வானமிழ்து என்னும் பெயர்பெறும். உச்சி உயர்ந்த இடமாதலின் வான் எனப் பெயர் பெற்றது. ஊறல் - இடையறா ஊற்றுடைய புனல். இதனை ஆகாயக் கங்கையென உருவகித்தனர். திருவருள் துணையால் இந்நிலை எய்தினார்க்குத் தேனூறலாகிய திருவடியின்பம் உண்டு; திருவடி யுணர்வாகிய தெளிவும் உண்டு. (கங்கை மதி பாம்பு கடுக்கை என்னும் நான்கும் இறைவன்முடிமேல் உள்ளன. ஈண்டு ஒப்புநோக்குங்கால் கங்கை: வானூறல். மதி: ஊனூறல். பாம்பு: குண்டலியாற்றல், கடுக்கை: தேனூறல் என்ப.)

(அ. சி.) ஊன்ஊறல் - சுக்கிலம். வான்ஊறல் - அமுதம். தேன்ஊறல் - அமுதத்தின் சுவை.

(6)

785. மேலையண் ணாவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனும் இல்லை கதவுந் திறந்திடும்
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவான் பராநந்தி ஆணையே.

(ப. இ.) மேல்வாய் அகத்துக் காணப்பெறும். அணாக்காகிய உள்நாக்கில் இரு மூக்கின் வழியாகவும் வரும் உயிர்ப்பி (பிராணாவாயு)னை

---

1. கங்கையும். 12. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், 1.

வேகமாகச் சென்று பொருந்தும்படி பயிலின், பயின்றார்க்குக் காலன் செயலாகிய இறப்பில்லை. உச்சித்தொளை வாயிலும் திறந்திடும். உலகம் அறிய நரை திரை முதலிய உடல் தன்மைகள் மாறிவிடும். முழுமுதற் சிவத்தின் ஆணையாகும் இது. பராநந்தி - முழுமுதற் சிவம்.

(அ. சி.) அணா - அண்ணாக்கு.

(7)

786. நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச்
சந்தித் திருக்கில் தரணி முழுதாளும்
பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாகச்
சிந்தித் திருப்பவர் தூவினை யாளரே.[1]

(ப. இ.) முழுமுதற்சிவம் காட்டும் ஆசானாக; அவன் காட்டிய வழியே உள்நாக்கினை மேலே ஏறிட்டு அடைத்து இருந்தால் நெடுநாள் உலகினை ஆளலாம். வலமூக்கின் வழிவரும் உயிர்ப்பு நெற்றியமிழ்து முற்றாதபடி தடைப்படுத்தும்.

அத் தடை நூங்கி வெளியாகும்படி இடையறாது எண்ணுமவர்க்கு எளிதாக மேலது கைகூடும். இப் பயிற்சியிலாதார் பிறப்பு இறப்புத் துன்புக்கு ஆட்படும் தூவினையராவர். முதலாக - ஆசானாக.

(அ. சி.) பந்தி...பகலோன் - அமுதம் பெருகாதபடி அதனைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் சூரியகலை அல்லது பிங்கலை.

(8)

787. தூவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர்

நாவினை நாடின் நமனுக் கிடமில்லை

பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர்

தேவினை யாடிய தூங்கரும் பாமே.

(ப. இ.) பாவச் செயல்களைச் செய்ததனால் பிறப்பு இறப்புக்கு உட்பட்டுத் திகைப்புற்றிருந்தவர், நாவின் நுனியால் உண்ணாக்குத் தொளையை அடைக்கும் பயிற்சியாகிய கேசரியோகத்தைப் பயின்றால் நெடுநாள் வாழ்வர். அவர்களிடத்து நமனுக்கு வேலையில்லை. செந்தமிழ் மறைப்பாட்டினை ஆராய்ந்து இடையறாது ஓதி அதன் முழுப் பயனையும் மேற்கொண்டவர் சிவத்துடன் கூடிப் பேரின்பமுறுவர். பாவினை - திருமறைத் திருப்பாட்டை. பயனற - (அறபயன் என்பன முன்பின்னாகத் தொக்கன.) முழுப்பயனையும்.

(அ. சி.) தூவினையாட - தூய கருமங்களாலே. நாவினை நாடில் - நாவின் நுனியை அண்ணாக்கில் சிவிறிடில் (இதுதான் கேசரி யோகம்). பாவினைப் பாடி - மறைப்பாட்டுக்களைப் பாடி தேவினை - நன்மைதரும் கருமங்களாலே.

(9)

788. தூங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவர்

ஆங்கரும் பாக அடையநா வேறிட்டுக்

கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமிர்த்திட

ஊன்கரும் பாகியே ஊனூர் வருமே.

---

1. ஊரிலா. அப்பர், 5. 97 - 7.

(ப. இ.) கேசரியோகப் பயிற்சியால் வெறுக்கத் தகுந்த உடம்பினை விரும்பத் தகுந்த கரும்புபோல். ஆக்கிக்கொண்டவர். பூவரும்புபோன்ற நாவின் நுனியை மேனோக்கிக் குவித்துச் செலுத்திப் பாம்பின் தலை போன்று காணப்படும் கோங்கரும்பை ஒத்த குண்டலியின் வளைவை நேராக்கினால், உடல் கரும்புபோன்று இனிமையுடையதாய் மதிமண்டலத் தமிழ்தும் நுகரவரும். கோணை - வளைவை. ஊனூர் - உடலமிழ்து.

(அ. சி.) கோங்கு அரும்பு - பாம்பின் தலை, குண்டலி.

(10)

789. ஊனூர் வழியாக வுண்ணாவை யேறிட்டுத்

தேனூர் பருகிச் சிவாய நமவென்று

கானூர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்

வானூர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வூரே.

(ப. இ.) மதிமண்டலத் தமிழ்தாகிய ஊனூர் வழியாக உண்ணாக்கை மேற்செலுத்திப் பின்தோன்றுந் திருவருளின்பினைத் துய்த்து 'சிவயநம' என்னும் செந்தமிழ்த் திருமறை ஐந்தினையும் இடையறாது கணித்தால் உச்சித்தொளை அமிழ்தமாகிய பேரின்பம் வருவழியை திருவருள் அமைத்தருளும். இதுவே பரவெளிப் பேரின்பம் வரும் வழி என்று அறிந்து கொள்வூராக.

(அ. சி.) ஊனூர் - அமுதம். கான் - மேல்வூடு. கங்கை - இடகலை.

(11)

790. வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர்

காய்ந்தறி வாகக் கருணை பொழிந்திடும்

பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக்

கூய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே.

(ப. இ.) முற்கூறிய முறைப்படி அமைந்துணர்ந்து அகவழிபாடு செய்தவர்க்குச் சிவபெருமான் அவர்களுடைய கார் அறிவாம் அறியாமையை எரிப்பர். அவ் வுயிர் திருவடியுணர்வில் அடங்கி அவ்வுணர்வாகவே நிற்கும்படி திருவருள் புரிவர். அத் திருவடி யுணர்வுப் பரப்பில் நிறைந்து, சிவனை உணர்ந்து கேசரியோக அடையாளமாகிய தடையினை அமைத்து அதனால் மலமகன்று, திருவடியை ஓவாது உணர்ந்தாருள்ளம் சிவனுறை திருக்கோயிலுமாகும்.

(அ. சி.) காய்ந்து - அஞ்ஞானத்தை எரித்து. படிக்கதவு - கேசரி முத்திரையாகத் தடை. கூய்ந்து - நிர்மலமாகி.

(12)

791. கோயிலின் உள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்

தாயினும் நல்லார் தரணி முழுதுக்குங்

காயினும் நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளுந்

தூயினும் தூயரத் தூவினை யாளர்க்கே.[1]

(ப. இ.) உள்ளக்கோயிலினுள்ளே சிவபெருமான் குடியிருந்து வாழ்வர். எல்லாவுலகங்களுக்கும் திருவருள் செய்வதில் தாயினும் நல்லவராவர். நோய்க்கு மருந்துபோல், தூவினையாளர் தம் தூவினையைத்

---

1. பால்நினைந். 8. பிடித்தபத்து, 9.

துன்பம் தந்து காய்வர். அங்ஙனம் சினந்தாலும் சினக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களை நன்மைப்படுத்தி நல்லருள்புரிவர். தூவினையாளர்களைத் துன்பப்படுத்துவதில் தூயினும் கொடியராவர்.

(13)

792. தூவினை யாளர்[1]தஞ் சென்னியி னுள்ளவன்

பூவினை யாளர்தம் பொற்பதி யானவன்

பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன்

மாவினை யாளர் மதியிலுள் ளானே.[2]

(ப. இ.) பூவினையாளராகிய சூலநெறியினர்க்கு அவர் வாழும் திருவாரூராய்ப் பொலிவர். தூவினையாளராகிய நோன்பு நெறியினர்க்கு அவர் வழிபடும் அருவுருவாய்த் திகழ்வர். மாவினையாளராகிய செறிவு நெறியினர்க்கு அவர்தம் மதிமண்டிலத் தமிழ்தாய் மன்னுவர். பாவினையாகிய அறிவு நெறியினர்க்கு அவர்தம் பாவிளங்கும் உணர்வுக்கு உணர்வாய் உறைந்து உவகையூட்டுவர். பாவினை - திருப்பாட்டாகிய கூதத் தொண்டு. இம்முறைமை 'பத்தராய்ப் பணிவார்கள்' என்னும் திருப்பாட்டானுணர்க.

(அ. சி.) தூவினையாளர் - சிவாக்கினி வளர்த்துப் பூசனை புரிபவர். பூவினையாளர் - பூவால் பூசனை புரிபவர். பாவினையாளர் - தோத்திரப் பாக்களால் பூசனை புரிபவர். மாவினையாளர் - யோக முயற்சியுடையவர்.

(14)

793. மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினாறாய்ப்

பதிமனை நூறுநூற் றிருபத்து நாலாய்க்

கதிமனை யுள்ளே கணைகள் பரப்பி

எதிர்மலை யாமல் இருந்தனன் தானே.

(ப. இ.) அகத்தவத்தோர் உடம்பகத்துத் திங்களினிடத்து எழுங்கலைக் கதிர்கள் பதினாறாகும். அதுபோல் பதினாறு இதழ்களுள்ள மிடற் (விசுத்தி)றிடம் மனையொக்கும். மூலம், கொப்பூழ், மேல் வயிறு, நெஞ்சம் வரையிலுள்ள ஞாயிறு தூ இவற்றின் கதிர்கள் இருநூற்று இருபத்துநான்காகும். இவை ஊரொக்கும். புருவநடுவில் காணப்படும்

அருள்கதிர்கள் அளவில். அவற்றைப் பரப்பி ஆவி மயங்காவண்ணம் ஆண்டவன் இருந்தனன். அதனால் ஆவியும் மயங்காதிருந்தது. கதிமனை - மேல் வீடு. கணைகள்: உவமையாகுபெயராய் அருட்கதிர்களைக் குறிக்கும்.

(அ. சி.) மதி...பதினாறாய் - சந்திரகலை பதினாறுபோல 16 இதழ்களுள்ள விசுத்தி. நூறு நூற்றிருபத்து நாலாய் - மூலாதாரம் முதல் அனாகதம் வரை ஒளிபரப்பும் கிரணங்கள் 224.

(15)

794. இருந்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ

இருந்தனள் கன்னியு மந்நடு வாக

இருந்தனள் மானோர் முகநில வார

இருந்தனள் தானும் அமுதம் பொழிந்தே.

---

1. அஞ்செழுத்தா. சிவஞானபோதம், 9. 3 - 1.

2. விளக்கினார். அப்பர், 4. 77. 3.

" கூதத்தை சம்பந்தர், 2. 43 - 5.

(ப. இ.) சத்தியும் கன்னியும் ஆகிய திருவருள் அருட்கதிர்கள் சூழ மிடற்றின் நடுவாக இருந்தனள். மான்போலும் விழிகளும் மதி போலுந் திருமுகமும் உள்ள திருவருள் அருளமுதம் பொழிந்து இருந்தனள். விசுத்தி - மிடறு. அக்கலை - அந்த அருட்கதிர்கள்.

(அ. சி.) அந் நடு - விசுத்தியின் நடு. மானோர்முக நிலவார - மான் நேர் முகம் நிலவு ஆர என்று பிரிக்க.

(16)

795. பொழிந்த இருவெள்ளி பொன்மண் ணடையில்

வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முத லங்குக்

கழிந்தது போகாமற் காக்கவல் லார்க்குக்

கொழுந்தது வாகுங் குணமது தானே.

(ப. இ.) (திருவருளால்) சொரியப்பட்டு விளங்கும் வெண்ணிறமான அமிழ்து, பொன்நிறமான மண்போல் தாங்கும் மூலத்திடத்தில் சேரின், அங்குப் பெருகிவழிந்து உடம்பெங்கும் நிறைந்திருந்து உறுதிதரும். வான் முதலாகிய ஐம்பூதக் கூட்டுறவாலாகிய உடம்பில் கழிவு ஏற்படாது. அப்படிக் காக்க வல்லார்க்கு உடம்பு கொழுந்துபோல் என்றும் பொலிவுடன் இருக்கும். இதுவே கைக்கொள்ளத் தகுந்த உயர்ந்த பண்பாகும்.

(அ. சி.) பொழிந்து அவிரும் வெள்ளி - சத்தியால் சொரியப்படும் அமுதம். பொன்மண் - பூதலம்; மூலாதாரம். வான்முதல் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்கள்.

(17)

796. குணமது வாகிய கோமள வல்லி

மணமது வாக மகிழ்ந்தங் கிருக்கில்

தனமது வாகிய தத்துவ ஞானம்

இனமது வாக இருந்தனன் தானே.

(ப. இ.) பசுங்கொடிபோலும் இறைவி இறைவனுடன் கலத்தலாகிய மணம் எய்தி ஆவியகத்திருந்தால், இறைவனும் அத் திருவருளுடன்கூடி ஆவிக்குப் பேரின்பப் பெருஞ்செல்வம் நல்கியருள எழுந்தள்ருவன். வல்லி - இறைவி. மணம் - கலப்பு. தனம் - பேரின்பச் செல்வம். தத்துவ ஞானம் - இறைவி.

(அ. சி.) மணமதுவாக - ஈசனுடன் கூடி.

(18)

797. இருந்த பிராணனும் உள்ளே எழுமாம்

பரிந்தஇத் தண்டுடன் அண்டம் பரிய

விரிந்தஅப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்

மலர்ந்தது மண்டலம் வாழலு மாமே.

(ப. இ.) மூலத்திடத்து இருந்த உயிர்ப்பு (பிராணன்) நடுநாடியினுள் மேலெழும். அப்படி எழுந்து அண்டமாகிய ஆயிர இதழ்த் தாமரை என்னும் பரவெளியில் செல்ல நோக்கும். அங்ஙனம் செலுத்திப்

பூவுடன் பொருந்தவைத்தால் மதிமண்டலம் மலரும். நெடுநாள் உடலகத்து வாழ்தலும் உண்டாம். அண்டம் - பரவெளி.

(அ. சி.) பரிந்த - பரித்த சரீரத்தைத் தாங்கி நிற்பதாகிய. தண்டு - வீணாத்தண்டு. அண்டம் பரிய - ஆகாயம் செல்ல. பூ - சகசிர அறை. மண்டலம் - மதிமண்டலம்.

(19)

798. மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக்

கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிப்

பண்டகத் துள்ளே பகலே ஒளியாகக்

குண்டலச் காதனுங் கூத்தொழிந் தானே.

(ப. இ.) தூ மண்டிலமாகிய மூலத்திடத்து உயிர்ப்புச் சேர ஒட்டியாணக்கட்டு என்னும் உண்மையினை ஆசான் அறிவிக்கும் முத்திரை வழியாக, உள்ளே கண்டு கீழ்ப் பகுதியினை அடைத்தல்வேண்டும். அப்படி அடைத்தால், மேல் வீடாகிய பரவெளிக்குள்ளே பகலின்கண் ஞாயிற்றின் ஒளியினும் சிறந்த அருள்ஒளி தோன்றும். தோன்றவே, ஐந்தொழிற் கூத்தனும் அவ் ஆவிக்கு அருட்காப்பு ஒன்றே புரிவன். அதனால் ஏனைத் தொழிலில் நீங்கி இருந்தனன் என்ப. மன : மன்ன என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது : சேர. பண்டகம் - பரவெளி. குண்டலக்காதன் - கூத்தப் பெருமான்.

(அ. சி.) மண்டலத்துள்ளே - மண் தலத்துளே; உலகிலே. ஒட்டியாணம் - மூலத்துவாரத்தை முக்காரமிட்டிருத்தல். பண்டகம் - மேல் வீடு; சகசிர அறை.

(20)

799. ஒழிகின்ற வாயுவும் உள்ளே அமருங்

கழிகின்ற வாயுவுங் காக்கலு மாகும்

வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப்

பழிகின்ற காலத்துப் பையகற் றீரே.

(ப. இ.) வெளிச்செல்லும் உயிர்ப்பும் செல்லாது அகத்தே தங்கும். உயிர்ப்புச் செல்லாமையால் வீணாகக் கழியும் வாணாள் உறுப்பாகிய உயிர்ப்பினைக் காத்தல்கூடும். மதியமிழ்தம் மூலத்திடத்து வழியாமல் நடுநாடியின் உட்டுளைவழிச் செல்லின், பயிற்சியில்லாது பழிக்கப்படுகின்ற குண்டலிப் பாம்பின் படத்தினை அடைத்தல்கூடும். அதனைச் செய்வீர்களாக.

(அ. சி.) ஒழிகின்ற - வீணாய்ப் போகின்ற. கழிகின்ற வாயு - வராமல் இருக்கின்ற 4 விரல் அளவுள்ள சுவாசம். வட்டக்கழல் - பிரமரந்திரம். பை - குண்டலியின் தலை.

(21)

800. பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடின்

மெய்யினி னுள்ளே விளங்கும் ஒளியதாங்

கையினுள வாயுக் கதித்தங் கெழுந்திடின்

மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே.

(ப. இ.) பையாகிய உடம்பினுள்ளே படி என்னும் நிலமெய்யினுக்குரிய முத்திரையாகிய கதவினால் அடைத்தால், உடம்பினுள்ளே நன்றாக விளங்கும் ஒளியுடையதாகிய உயிர்ப்பு நம் வரைத்தாகும். வரை - வசம். அவ்வுயிர்ப்பு ஒலித்துக்கொண்டு மேலெழும். மேலெழுந்தால், அருள் மழை தவழும் பரவெளிக் கோயிலின் செம்மணி விளக்கமாகிய இறைவன் காணப்படுவன். கையினுள் வாயு - கைவயப்பட்ட உயிர்ப்பு. கதித்து - ஒலித்து.

(அ. சி.) பை - சரீரம். படிக் கதவு - கேசரி யோகம்.

(22)

801. விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ உன்னி

நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே

வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச்

சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே.

(ப. இ.) ஒடுங்குகின்ற கழுத்தினிடத்தும் கொப்பூழினிடத்தும் விளங்குகின்ற உயிர்ப்பை மேல்நோக்கி எழுமாறு நினைந்து, கழுத்தினைச் சுருக்குதலாகிய சாலந்திரை முத்திரை ஒட்டியாணப் பிணிப்பு முத்திரைகளை ஆக்குதல்வேண்டும். அங்ஙனம் ஆக்கினால் சாலந்திரையால் மெய்யமிழ்து கீழ் ஒழுக ஒட்டாது தடைப்படும். ஒட்டியாணப் பிணிப்பால் உயிர்ப்பு மடங்கும். இவை வாய்க்கவே நெற்றிமண்டிலம் வாய்த்து அமிழ்து நிறையும். நிறைந்து வாட்டிடுதலால் நிலைபெற்று நிற்குமென்பது கூறுதலாகும். நலங்கிடுதல் - ஒடுங்குதல். கும்பிச்சு - நிறைந்து.

(23)

802. சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்

சொல்லலு மாகு மண்ணீர்க் கடினமுஞ்

சொல்லலு மாகும் இவையஞ்சுங் கூடிடிற்

சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே.

(ப. இ.) மண், நீர், தீ, காற்று, விண் என்னும் ஐம்பூதங்களும் உடம்பகத்து ஒரு முகப்பட்டுக் கூடினால் உயிர்ப்பும் கைவயப்படும். உயிர்ப்பாகிய பிராணவாயு வயப்பட்டால் பரவெளி முழுமுதற் சிவத்தை அருட்கண்ணால் கண்டு கும்பிடுதலாகும். மாகம் - விண். கடினம் - ஈண்டுத் தீ தூரம் - பரவெளி. தெரிசனம் - கும்பிடுதல்.

(அ. சி.) மாகம் - ஆகாயம். அஞ்சு - பூதங்கள் அஞ்சும். தூர தரிசனம் - பரம்பொருள் தரிசனம்.

(24)

803. தூர தெரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங்

காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்திட்டு

ஏராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிற்

பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே.[1]

(ப. இ.) பரவெளி வணக்கமாகிய கும்பிடுதலைச் சொல்லப்புகின் மழைபோலும் திருக்கண்ணையுடைய திருவருளால் முடிஞானம் எனப்

---

1. முத்தன்ன 8, திருவெம்பாவை, 3.

படும் அறிவில் அறிவாம் (ஞானத்தின் ஞானம்) திருவடியுணர்வை உணர்வுட் கொண்டால், அவ்வுணர்வு உள்ளத்தினிடத்து அழகு மிக்க ஒளிவடிவாகும். உள்ளமும் அழகுநிறை உள்ளமாகும். இவ்வுள்ளம் அமைந்தோர்க்கு உலகமும் உலகியல் துய்ப்பும் பகலிற் காணப்படும் பொருள்போல் நன்றாக விளங்கும். கண்ணி - கண்ணையுடையாள்; திருவருள். பார் - உலம். ஆர்உலகம் - உலகியல் துய்ப்பு.

(அ. சி.) கடைஞானம் - முடிந்த ஞானம்.

(25)

804. முன்னெழு நாபிக்கு முந்நால் விரற்கீழே

பன்னெழு வேதப் பகலொளி யுண்டென்னும்

நன்னெழு நாதத்து நற்றீபம் வைத்திடத்

தன்னெழு கோயில் தலைவனு மாமே.[1]

(ப. இ.) விளங்கித் தோன்றும் கொப்பூழின்கீழ்ப் பன்னிரண்டு விரல் அளவினதாகிய மூலத்திடத்து மறைகள் முதற்கண் ஓதும் ஓமொழியுண்டாம். உடம்பின் நடுவிடமாகிய நெஞ்சிடத்து ஒளிப்பிழம்பு தோன்றும். நன்மையாகத் தோன்றும் அவ் வொளிப்பிழம்பினிடத்து நல்லக விளக்காகிய 'நமச்சிவாய ஐந்தெழுத்தை' இடையறாது ஓதி

(உன்னடியேன் செய்பணிகள் உன்தொண்டே உன்னருளே, உன்னடிக்கே ஒப்புவித்தேன்.) ஒப்புவித்தல் வேண்டும். ஒப்புவிக்கவே தலைவனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாக. அவ்வுடல் அமையும். அதுவே கேசரியோகத்தின் பயனாம்.

(26)

---

19. பரியங்க யோகம்

805. பூசு வனவெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய

வாச நறுங்குழல் மாலையுஞ் சாத்திக்

காயக் குழலி கலவி யொடுங்கலந்து

ஊசித் துளையுறத் தூங்காது போகமே.

(ப. இ.) அகத்தவமாகிய யோகப்பயிற்சியைக் கைவிட்டு இன்பத் துறையாகிய போகப் பயிற்சியிற் சென்றால் அஃது ஒரு ஞான்றும் நிறைவுறாது. மனத்தை மாற்றும் பெண்கள், கூந்தலுக்குப் பூசத் தகுந்த மயிர்ச்சாந்து முதலியன பூசியும், அகிற்கட்டை முதலியவற்றால் அவற்றை உலரவைத்தும் அவற்றால் நறுமணம் என்றும் மாறாத கூந்தலையும், மாலை சூடிய குழல் போன்ற இனிய மொழியையும் உடையவராய் இருப்பர். அப்பெண், விரும்புவார் உள்ளத்தை வெதுப்புவள். அதனால் ஏற்படும் நிலையில் இன்பம் ஊசியின் தொளை போன்று சிறியதாகும். ஆயினும் தளர்வு ஏற்படாமல் மயக்கும். காயக் குழலி; காய் + அக் குழலி. காய்தல் - வெதுப்புதல்.

---

1. யாதே அப்பர், 5. 50 - 6.

" அன்றே. 8. குழைத்தபத்து, 7.

" அஞ்செழுத். 12. சிறப்புலி நாயனார், 5.

(அ. சி.) காயக்குழலி - மனதை வெதுப்புகின்ற அப் பெண் (காய் அக் குழலி). ஊசித்துளை - ஊசிக் காதுபோன்ற துளை.

(1)

806. போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு

மோகத்தை வெள்ளியு மூளும் வியாழத்தில்

சூதொத்த மென்முலை யாளுநற் சூதனுந்

தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே.

(ப. இ.) இன்பத்துறையாகிய போகத்தை நினைத்தால் உயிர்ப்பு நடு நாடிவாழியாற் செல்லாது. பெருவேட்கையால் வெள்ளியாகிய விந்துவும் வியாழமாகிய நாதத்தில் மூளும். சூதுக்காயை ஒத்த மெல்லிய முலையை உடையவளும், நன்மைக்குரிய ஆடவனும் தம்மிற்கூடி நாத விந்துக்களின் குழைவால் இன்பந்தலைகண்ட முறைமையாகும். சூதம் - வாதரசம்; குளிகை. பரிபாசை - குறியீடு.

(அ. சி.) வெள்ளி - விந்து. வியாழம் - நாதம். சூது - சூதாட்டத்தில் உபயோகப்படும் கருவி. சூதன்-ஆடவன். விந்துவை இரசம் என்றும் நாதத்தைக் கந்தகம் என்று கூறுவது சித்தர்களுடைய பரிபாசை.

(2)

807. கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து

மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும்

வண்டியை மேற்கொண்டு வானூர் உருட்டிடத்

தண்டொரு காலுந் தளராது அங்கமே.

(ப. இ.) சாலந்திரத்தால் ஒடுக்கப் (801) பட்ட கழுத்தையுடைய ஆடவனும் அம்முறையே ஒடுக்கப்பட்ட கழுத்தையுடைய மகளிரும் காதலித்துப் பயிலும் பரியங்கயோகப் பயிற்சி வயத்தால் ஞாயிறு திங்கள் மண்டிலங்களாகிய முறையே மிடற்றினிடத்தும் உச்சியினிடத்தும் உயிர்ப்பினைச்செலுத்தி உரித்தாக்கிக் கொண்டால், அவர்கள் இரண்டு பக்கமும் வெளியிற்காணும் இடமூக்கும் வலமூக்கும் ஆகிய வண்டியை மேற்கொண்டு மேலாந் தன்மை வாய்ந்த ஓசை ஒளியென்னும் நாதவிந்துக்கள் திரண்டுருண்டு கைவருமாறு செய்வர். அப்படிச் செய்தால் முதுகந்தண்டு ஒருகாலும் தளராது. தளராதாகவே உடலுக்கும் அழிவில்லை. பரிதியாகிய ஞாயிற்று மண்டிலம். கொப்பூழ் முதல் மிடற்று வரையுள்ள இடமாகும். மதியாகிய திங்கள் மண்டிலம், மிடறு முதல் ஆயிர விதழ்த்தாமரைக் களமாகிய உச்சிவரையுள்ள இடமாகும். வானூர். உயர்ந்த தன்மை வாய்ந்த: நாதவிந்துக்கள். அங்கம்: உடல். வான் - உயர்வு.

(அ. சி.) கண்டனும் கண்டியும் - கண்டத்தைக்கொண்டு கருமம் முடித்த ஆடவனும் மாதும். வண்டி - இடகலை, பிங்கலை. வானூர் - அமுதம் தண்டு - தேகம்.

(3)

808. அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவம்

அங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப்

பங்கப் படாமற் பரிகரித் துத்தம்மைத்

தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே.

(ப. இ.) அங்கப் புணர்ச்சியாகிய பரியங்க யோகப் பயிற்சியால் உடம்பின்கண் அழியாது தங்கும் நாதவிந்துக்கள். விந்து நுகர்வு நினைவால் கீழ்நோக்கி வீணாகாமல் மேல் நோக்கிச் செலுத்தி நெற்றி நடுவில் தங்கும்படி அமைப்பர். அப்படி அமைத்தவர் பொறி புலன்களைத் தம் வழிப்படுத்தும் தலைவருமாவர். தத்துவம் - அழியாதது. போகம் - நுகர்வு நினைப்பு. பரிகரித்து - நூக்கிச் செலுத்தி.

(அ. சி.) அங்கப்புணர்ச்சி - பரி அங்கி யோகம். பங்கப்படாமல் நாதவிந்துக்கள் கெடாமல்.

(4)

809. தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானந்

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந்

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி அஞ்சே.[1]

(ப. இ.) ஒருமைப் (யோகம்) பயிற்சியால் புலன்களை (பொறி)த்தன் வழிப்படுத்தினால் அப்படிச் செய்தவர் ஐம்பொறிகளுக்கும் தலைவராவர். மேலும் உட்கலன்களோடு கூடிய நுண்ணுடற்கும் தலைவராவர். அதனால் போகமாகிய நுகர்வும் அவர் வழிப்படும். படவே திருவடியுணர்வாகிய மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு உரிமையாம் தலைமை எய்துவர்.

(அ. சி.) தன்வழி அஞ்சு - ஐம்புலன்களும் தன் வசமே.

(5)

810. அஞ்சு கடிகைமேல் ஆறாங் கடிகையில்

துஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பால்

நெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது

பஞ்ச கடிகை பரியங்க யோகமே.[2]

(ப. இ.) பரியங்க யோகம் பயில்வார் ஐந்து நாழிகை அளவு பயிலுதல் வேண்டும். அதற்குமேலும் பயிலப்புகின் ஆறாவது நாழிகையில் துணைவி துணைவன்பால் கொள்ளும் புலவியினை நீளவிட்டால் நெஞ்சு நிறைந்தது வாய் சோர்வதுபோல் விந்து வெளியாகும். ஆதலால் பரியங்கயோகம் ஐந்து நாழிகையேயாம். கடிகை - நாழிகை.

(6)

811. பரியங்க யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை

அரியஇவ் வியோகம் அடைந்தவர்க் கல்லது

சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை

உருவித் தழுவ ஒருவற்கொண் ணாதே.

(ப. இ.) ஐந்து நாழிகை அளவு இப் பரியங்க யோகம் பயின்றவரே திருவருட் பேற்றைச் சேர்வர். ஏனையோர்க்கு, அப் பேறு

---

1. அனுச. அப்பர், 5 . 65 - 6.

" துன்பமா. திருக்களிற்றுப்படியார், 46.

" இந்திரிய. சிவஞான சித்தியார், 2 - 1.

2. உப்பமைந். திருக்குறள் 1302.

கிட்டாது. திருவருளை இங்குப் பெண்ணாக உருவகித்தார். சரிவளை முன்கை அகத்தவமாகிய யோகப் பயிற்சி. சந்தனக் கொங்கை தவப் பயனாம் விந்து எனப்படும் ஒளியமிழ்து கைச்சி - கையை உடையவள்.

(7)

812. ஒண்ணாத யோகத்தை உற்றவ ராரென்னில்

விண்ணார்ந்த கங்கை[1] விரிசடை வைத்தவன்

பண்ணார் அமுதினைப் பஞ்ச கடிகையில்

எண்ணா மெனஎண்ணி இருந்தான் இருந்ததே.

(ப. இ.) அரிய பெரியவர்கட்கல்லாமல் ஏனையார்க்கு இயற்ற ஒண்ணாத இப் பரியங்க யோகத்தைப் பயின்று வெளிப்படுத்தியவர் சீகண்ட முதல்வராவர். ["சீகண்ட உருத்திரன் அயன்மால் போலச் சகலரினன்றிப் பிரளயாகலரிற் பக்குவமுடையோனாய்க் கட்டு நீங்கி முத்தி பெற்ற கடவுளாகலானும், பரமசிவனுக்குரிய எல்லாப் பெயர்களும் வடிவமும் தொழிலும் பெற்றுடையன்," மெய்கண்டார் தமிழ் சிவஞான முனிவரனார் பேருரை] இவர் நடப்பாற்றலாகிய சலமகளை (கங்கை)த் திருச்சடையில் வைத்தவர். வேறொன்றும் எண்ணாது ஐந்து நாழிகை பரியங்கம் பயின்றவர் இருந்தபடியே இருந்து இன்புறுவர். கங்கை - சலமகள்; (திரோதான சத்தி) நடப்பாற்றல்.

(8)

813. ஏய்ந்த பிராயம் இருபது முப்பதும்

வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்தம்

வாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச்

சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே.[2]

(ப. இ.) இப் பரியங்க யோகப் பயிற்சிக்குரிய அகவை பெண்களுக்கு இருபதும், ஆண்களுக்கு முப்பதுமாகும். இந்த யோகம் கை வந்தவர் இடையறாப் பேரின்பம் எய்துவர். இவர்கள் உடனுறைந்து வாழினும் ஐம்புலன் மலர எண்ணம்

(சித்தம்) இடம் பெறினும் வெள்ளிக்குச் சோர்வில்லை என்க. வெள்ளி - விந்து. திருநீலகண்டக் குயவனாரும் அவர்தம் கற்புறு மனைவியாரும் பிரிவின்றி உடனாயிருந்தும் உடனுறை வின்மையராய்ச் சிவயொகியராய் வாழ்ந்தனர். அம்மட்டோ, 'அற்புறு புணர்ச்சியின்மை அயலறியாமை வாழ்ந்தார்.' அவர்தம் செப்பரும் வாழ்க்கையின் வாய்மைச் சிறப்பு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

(அ. சி.) ஏய்ந்த..முப்பதும் - பரியங்கி யோகம் பயில் பெண்களுக்கு 20 வயதும் ஆடவர்க்கு முப்பது வயதும் ஆம். வெள்ளி - விந்து; சுக்கிலம்.

(9)

---

1. இனைய பல. சிவப்பிரகாசம், 30.

" மலைமகளைப். அப்பர், 6. 78 - 2.

" மலைமகளை. 8. திருச்சாழல், 7.

2. கற்புறு, இளமையின், இந்நெறி. 12. திருநீலகண்டக் குயவர், 8 - 10.

" தென்னாவ. 12. தடுத்தாட், 181.

814. வெள்ளி யுருகிப் பொன்வழி ஓடாமே

கள்ளத்தட் டானார் கரியிட்டு மூடினார்

கொள்ளி பறியக் குழல்வழி யேசென்று

வள்ளியுண் ணாவில் அடக்கிவைத் தாரே.[1]

(ப. இ.) இப் பரியங்க யோகப் பயிற்சி கைவராதவர் சிலர் கை வந்தார் போன்று நடிப்பர். அவர்கள் கள்ளத்தட்டார் எனப் பெயர் பெறுவர். அவர்களுக்கு வெள்ளி உருகிப் பொன்னாகிய நாதவழி ஓடும். இதனை அவர்கள் மனச்சான்று நன்குணர்த்தும். என்றாலும் அவர்கள் அதனை மறைத்து வைப்பர் அவர்கள் வஞ்சனையாகக் கொண்ட அக் கொள்கை வெளிப்படக் குழலாகிய குறிவழியே சென்று ஒழுகிவிடும். இதனைப் பிறர்குற்றமாகிய அற்றமறைக்கும் பெரியவர் வெளிப்படுத்தாது தங்கள் அழகிய நாவில் அடக்கி வைத்துக்கொள்வர். வள்ளியல் - அழகு பொருந்திய.

(அ. சி.) வெள்ளி - விந்து. பொன் - நாதம். கள்ளத் தட்டான் - யோகிபோல் நடிப்பவன். கரி - சாட்சியான மனம். குழல் - இலிங்கம்; ஆண் குறி.

(10)

815. வைத்த இருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன்

சித்தங் கலங்காது செய்கின்ற ஆனந்தம்

பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும்

வித்தக னாய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே.

(ப. இ.) இப் பரியங்க யோகப் பயிற்சி கைவந்த இருவரும் எண்ணம் சிறிதும் கலங்காது செய்கின்ற வாழ்க்கைஇன்பம் ஏனையோர்க்கு விளக்கந் தருவதாகும். அதனால் அவர்கள் புறவிருள் போக்குகின்ற வெங்கதிரவன்போல் பத்துப் புலன்களில் உள்ளவர்க்கும் பதினெட்டுக் குழுவிலுள்ளவர்க்கும் ஒட்டிய அகவிருளகற்றும் செயற்கரிய ஒண்மையராய்த் திகழ்வர். பத்துப்புலம் - பத்துத்திசை. வித்தகன் - செயற்கரிய செய்வோன்.

(அ. சி.) பதினெண் கணம் - உலகிலுள்ள 18 வகைத் தொழிலாளர். கூட்டங்கட்கும்.

(11)

816. வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கும் இடைநின்ற

நங்கையைப் புல்லிய நம்பிக்கோ ரானந்தந்

தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளிதா ழாமுனந்

திங்களிற் செவ்வாய் புதைத்திருந் தாரே.

(ப. இ.) பகலவ மண்டிலப் பண்ணவனாகிய அருளோன் - சதா சிவனுக்கும், அவர்தம் கீழ் நோக்கிய பகுதியிற் காணும் சனிக்கும் இடையே நின்ற நங்கையாகிய மனோன்மனியைக் கண்டு கலந்த ஆண்டார்க்கு ஒப்பிலாத பேரின்பம் உண்டாம். தங்களுள் பொன்னாகிய

---

1. அற்றம். திருக்குறள், 980.

அரவ. அப்பர், 5. 97 - 26.

நாதத்தினிடத்து வெள்ளியாகிய விந்து கீழ் நோக்கித் தங்குவதன் முன்னம், திங்களாகிய மதிமண்டிலத்துக்கண் அவ் விந்து செவ்வாயாகிய நாதத்துடன் கலந்து அங்குத் தங்கப் பயின்றோராவர். வெங்கதிர்: உவம ஆகுபெயராக முழுமுதற் சிவன் என்றலும் ஒன்று. நம்பி - ஆண்டான்.

(அ. சி.) வெங்கதிர் - சூரிய மண்டல அதிபதியாகிய சதாசிவம். சனி - அதோமுக மண்டலமாகிய சனி. நங்கை - மன உன்மனி. வெள்ளி - திங்கள்; விந்து. பொன் - செவ்வாய்; நாதம்.

(12)

817. திருத்திப் புதனைத் திருத்தல்செய் வார்க்குக்

கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில்

வருத்தமு மில்லையா மங்கைபங் கற்குந்

துருத்தியுள் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே.

(ப. இ.) பரியங்க யோகத்தால் உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்து அதனால் புதனாகிய அறிவைத் திருவடியில் வைப்பதாகிய நன்மையைச் செய்வார்க்கு எண்ணிப் பார்க்கும் சிறந்த அழகோடு மேனிலையிற் கலந்திருக்கில் உடலுறு வருத்தம் ஏதும் இன்றாம். மங்கைபங்கனாகிய முழுமுதற் சிவனருளால், துருத்தி போன்ற நெற்றி நடுவண் வெள்ளி போன்ற திங்கள்ஒளியும் தளர்ச்சியின்றிக் கிளர்ச்சியுடன் எழும். ஏதும் - ஒரு சிறிதும்.

(அ. சி.) புதன் - அறிவு. வெள்ளி - சந்திர ஒளி.

(13)

818. எழுகின்ற தீயைமுன் னேகொண்டு சென்றிட்டால்

மெழுகுரு கும்பரி செய்திடும் மெய்யே

உழுகின்ற தில்லை ஒளியை அறிந்தபின்

விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே.

(ப. இ.) கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற தீயின்முன் கொண்டு போனதும் மெழுகு உருகுவது போன்று பயிற்சியில்லார்க்கு உடல் அழியும். அதனால் அஃது எல்லாராலும் விரும்பப்படுகின்றதில்லை. அருள் ஒளியைப்பரியங்க யோகப் பயிற்சியால் நெஞ்சத்தின்கண். அருளால் உணர்ந்தபின், பரவெளி தோன்றும். அவர்கட்கு உடம்பும் அழிவதில்லை, விழுகின்ற - விரும்பப்படுகின்ற.

(அ. சி.) உழுகின்றது - அழிக்கின்றது.

(14)

819. வெளியை அறிந்து வெளியி னடுவே

ஒளியை அறியி னுளிமுறி யாமே

தெளிவை அறிந்து செழுநந்தி யாலே

வெளியை அறிந்தனன் மேலறி யேனே.[1]

---

1. காலமுண். 8. திருப்பாண்டிப் பதிகம், 5.

" வேண்டினுண். திருக்குறள், 342.

" முன்பெலா. அப்பர், 4. 28 - 1.

(ப. இ.) பரியங்க யோகப்பயிற்சியால் பரவெளியை அறிந்து அருள் ஒளியை உணர்தல்வேண்டும். உணர்ந்தால் உணர்வோர் உள்ளம் அவ்வொளிக்கு அடிமையாகும். இதன் துணையால் திருவடி யுணர்வு தலைப்படும். அது தலைப்பட

எல்லாம்வல்ல நந்தி வெளிப்படும். நந்தியருளாலே உணர்வு வெளியை - திருச்சிற்றம்பலத்தை உணர்தல் கூடும். அதுவே பேரின்பம். இப் பேரின்பினைக் காலமுண்டாக எய்தாமல் போனேன் என அவ் ஆவி வருந்தும். தெளிவு - திருவடியுணர்வு, வெளி - திருச்சிற்றம்பலம்.

(அ. சி.) உளி - மனம், முறி - அடிமை. மேல் - முன்னமேயே.

(15)

820. மேலாந் தவத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்

மாலாந் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர்

நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருள்

மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடை யாளுக்கே.

(ப. இ.) மேலாந்தலமாகிய சிவ உலகத்திலே அருளால் சென்று பொருந்தியவர் யாரென்றால்? ஆசான் மெய் (சுத்தவித்தை)க்கண் தங்கி இருக்கும் திருமால், நான்முகன், நந்தியெங் கடவுள் என்பவராவர். நாலாம் நிலம் என்று சொல்லப்படும் பேருறக்கமாகிய துரியநிலையின் நடுவில் செம்பொருளாகிய சிவம் தோன்றும். அச் சிவன் மின்னிடையாளாகிய திருவருளுக்கு முதல்வனாவன்.

(அ. சி.) நாலாநிலம் - துரியம்.

(16)

821. மின்னிடை யாளுமின் னாளனுங் கூட்டத்துப்

பொன்னிடை வட்டத்தின் உள்ளே புகப்பெய்து

தன்னொடு தன்னைத் தலைப்பெய்ய வல்லாரேன்

மண்ணிடைப் பல்லூழி வாழலு மாமே.

(ப. இ.) மின்னிடையாளாகிய திருவருளும் மின்னானாகிய சிவ பெருமானும் ஒன்றியியைந்து பொன்னிடை வட்டமாகிய ஆயிரஇதழ்ப் பரவெளியில் எழுந்தருளுவன் அதற்காம் தவப்பயிற்சியைக் கைக்கொண்டவர், தம்முடனே தன்ஐ ஆகிய தலைவனைக் கூடியவராவர். அத்துணை வல்லார் இம் மண்ணிடைப் பல்லூழி வாழலுஞ் செய்வர்.

(அ. சி.) பொன்னிடை வட்டம் - பொன்போலும் ஒளியுள்ள சகசிர அறை.

(17)

822. வாங்க லிறுதலை வாங்கலில் வாங்கிய

வூங்க வலிக்கும் விரகறி வாரில்லை

வூங்க வலிக்கும் விரகறி வாளரும்

ஓங்கிய தன்னை உதம்பண்ணி னாரே.

(ப. இ.) உள்ளுக்கு உயிர்ப்பினை இழுத்தலாகிய பூரகமும், வெளிவிடுதலாகிய இரேசகமும், உள்ளடக்கலாகிய கும்பகமும் முறையாகச் செய்யும் வழிவகை அறிவாரில்லை. அம் முறை அறிவார்கள் அதனால் சிறப்பு எய்திய தம்மை உய்யும்வழி செய்தவராவர். விரகு - வழிவகை (உபாயம்).

(அ. சி.) வாங்கல் - பூரித்தல். இறுதல் - இரேசகம். வூங்கல் - கும்பித்தல். உதம்பண்ணல் - உய்யும் வழி அறிதல்.

(18)

823. உதமறிந் தங்கே ஒருசுழிப் பட்டாற்

கதமறிந் தங்கே கபாலங் கறுக்கும்

இதமறிந் தென்றும் இருப்பாள் ஒருத்தி

பதமறிந் தும்முளே பார்கடிந் தாளே.

(ப. இ.) உய்யும் வழியறிந்து அவ்விடத்து ஒப்பில்லாத சிவமும் சிவையும் ஒருங்கியைந்து விளங்கும்சுழி தோன்றின், அதன் வழியாக மண்டை கருமையாகும். திருவருளம்மையாகிய சிவசத்தி செவ்வியறிந்து எக் காலத்தும் திகழ்ந்து விளங்குவள். அத் திருவருள் மென்னிலையறிந்து நிலைக்களங்களாகிய ஆதாரங்களைக் கடந்து ஆண்டருள்வள். சுழி - பிரமக்கிரந்தி. இதம் - செவ்வி. கபாலம் - மண்டை.

(அ. சி.) கதம் - மார்க்கம். பதம் - பக்குவம். பார் - ஆதாரங்கள்.

(19)

824. பாரில்லை நீரில்லை பங்கயம் ஒன்றுண்டு

தாரில்லை வேரில்லை தாமரை பூத்தது

ஊரில்லை காணும் ஒளியது ஒன்றுண்டு

கீழில்லை மேலில்லை கேள்வியிற் பூவே.[1]

(ப. இ.) ஐம்பூதங்களுள் பூவினுக்கு வேண்டப்படும் நிலமும் நீருமில்லை. ஆனால் இவைகளுக்கு அப்பால் ஒரு தாமரையுண்டு. அது தான் திருவருள் தோற்றமாகிய ஆயிரஇதழ்த் தாமரை என்ப. அத் தாமரைக்கு அரும்பும் இல்லை. வேரும் இல்லை. ஆனால் அத் தாமரை மலர்ந்துள்ளது. அங்கு ஓர் ஊருமில்லை. கீழாகிய ஆதியும் மேலாகிய அந்தமும் இல்லாத கேள்வியென்று சொல்லப்படும் மெய்யுணர்வாகிய பூவாகும் அது. அப்பூவின்கண் ஒப்பில்லாத சிவஒளி ஒன்றுண்டு.

(அ. சி.) பங்கயம் - சகசிர அறை. தார் - அரும்பு. கேள்வி - ஞானம்.

(20)

1. சிந்தை அப்பர், 5. 48 - 5.

20. அமுரி தாரணை

825. உடலிற் கிடந்த வுறுதிக் குடிநீர்க்

கடலிற் சிறுகிணற் றேற்றமிட் டாலொக்கும்

உடலில் ஒருவழி ஒன்றுக் கிறைக்கில்

நடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே.[1]

(ப. இ.) உடலின்கண் காணப்படும் திருவருள் துணையால் ஊறும் சிவக்குடிநீர் ஒன்றுண்டு. அது கடல் அருகே தோன்றும் சிற்றூறல் போல் இனிப்புடையதாக இருக்கும். அவ் வூறலுள் ஏற்றமிட்டு இறைப்பது ஒப்ப உடலின்கண் ஒருவழியாகிய நெஞ்சத்திடத்துத் திருவடிமறவா நினைப்பாகிய சிவநூரை இறைத்தால் உடலுக்கு நடலையாகிய கலக்கம் ஏற்படாது. இஃது உயிர்க்குப் பெருங்காவலுமாகும். நாடல் - காத்தல்.

(அ. சி.) கடலிற் சிறுகிணறு - கடலுக்கருகிலுள்ள நன்னீர்க் கிணறு. உடலில் ஒருவழி - பிரமரந்திரம். நடலை - கலக்கம்.

(1)

826. தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருகில்

ஒளிதரு மோராண்டில் ஊனமொன் றில்லை

வளியுறும் எட்டின் மனமும் ஒடுங்கும்

களிதருங் காயங் கனகம தாமே.

(ப. இ.) தெளிவைத் தருகின்ற இந்தச் சிவநீராகிய அமிழ்தைப் பருகினால் ஓராண்டுப் பயிற்சியில் சிவவொளி மேலோங்கும். உயிர்ப்பாகிய அகாரத்தில் மனமும் ஒடுங்கும். சிவஇன்பத்திற்குரிய இவ் வுடல் பொன்மேனியாகும். அமுரி சிறுநீருக்கும் பெயராகும். அதனால் அதனையுடைய உடலைக் கடல் என முற்பாட்டில் உருவகித்தார். கடல்நீர் மேகத்தால் மொண்டு உவர்நீக்கி நன்னீராவதுபோல் இவ் வுடம்பின்கண் உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் மாறா இனிய சிவநீர் கடலருகே தோன்றும் சிற்றூறல் போன்றதெனவும் கூறப்பட்டது. இப் பாட்டில் அதன் நன்மை கூறப்படுகின்றது. எட்டு - அகரம்: இது தமிழெண்.

(அ. சி.) சிவநீர் - அமுரி, அமுத நீர். வளியுறு எட்டின் - எட்டின் குறியாகிய அகர உருவாகியவர் கலந்துள்ள (சூவப்) பிராணவாயு.

**(2)

827. நூறு மிளகு நுகருஞ் சிவத்தினூர்

மாறும் இதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்கள்

தேறில் இதனைத் தெளியுச்சி கப்பிடின்

மாறும் இதற்கு மறுமயி ராமே.

(ப. இ.) நூறுமிளகு அளவு சிவத்தினூரைப் பருகுவார்க்கு உடல் முன்னிலையினும் சிறந்து பொன்மேனியாக மாறும். இதற்குமேற் சிறந்த சாவாமருந்து வேறொன்றும் இல்லை. மக்கள் இதனைத் தெளிந்து இச் சிவநூரை உச்சித்தொளைக்குக் கொண்டுசேர்ப்பின் உடல் ஒளியுடலாக மாறும். வெள்ளை நரைமயிரும் மிக்க கருமையாக மாறும் (சிவநூருடன்

---

1. விண்ணின்று. திருக்குறள், 13.

" நடலை. அப்பர், 5. 90 - 4.

ஒருநாளைக்கு ஒரு மிளகு விழுக்காடு நூறுநாளைக்கு உண்ணுதல் வேண்டும் எனவும் கூறுவர்). உச்சி - பிரமரந்திரம்.

(அ. சி.) கப்பு - சேர்.

(3)

828. கரையரு கேநின்ற கானல் உவரி

வரைவரை என்பர் மதியிலா மாந்தர்

நுரைதிரை நூக்கி நுகரவல் லார்க்கு

நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே.

(ப. இ.) கொப்பூழின்கீழ் கரை அருகே நின்ற பருகலாகாத் தோற்றமுடன் நின்ற உப்புநீர் (சிறுநீர்) பயிற்சியிலா மாந்தர் அதனைக் கழிகழி என்று கரைவர். சாரமற்றதாகிய நுரையும் பித்தப்பாங்காகிய திரையும் அகற்றி அமிழ்தாக்கி மேலேற்றுதலாகிய துகர்தலைச் செய்ய வல்லார்க்கு நரைதிரை ஏற்படாது. அவர்கட்குக் கூற்றுவன் வருதலாகிய இறப்பும் இல்லை.

(அ. சி.) உவரிக்கரையருகே நின்ற காணல் - உப்பு நீர்ப்பையருகே உள்ள விந்து. வரை வரை - ஒழி ஒழி; கழி கழி.

(4)

829. அளக நன்னுத லாயோ ரதிசயங்

களவு காயங் கலந்தஇந் நூரிலே

மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிடில்

இளகும் மேனி இருளுங் கபாலமே.

(ப. இ.) எழில் வாய்ந்த இருங்கூந்தலையுடைய பெண்ணே! வியத்தகு புதுமையொன்று விளம்புவேன் கேட்பாயாக. உடம்பகத்து மறைந்து விரவிய இச் சிறுநீரிலே புறத்து மருந்து முறையாக மிளகு நெல்லி மஞ்சள் வேம்பு ஆகிய நான்கும்கலந்து கைக்கொண்டால் உடம்பு மென்மைப்பொலிவு எய்தும். மண்டைமயிரும் கொண்டலொத்துக் கருமையாகும்.

(அ. சி.) களவு - களவு, கற்பு என்னும் இருமுறைகளில் ஒன்று. மிளகு...வேம்பு - இந் நான்கும் அரைத்து, பாலுடன் கலந்து, தலைக்குத் தேய்த்து முழுகுவது கற்பமுறை.

(5)

830. வீர மருந்தென்றும் விண்ணோர் மருந்தென்றும்

நாரி மருந்தென்றும் நந்தி அருள்செய்தான்

ஆதி மருந்தென் றறிவார் அகலிடஞ்

சோதி மருந்திது சொல்லவொண் ணாதே.

(ப. இ.) சிறந்த மருந்தென்றும், தெய்வமருந்தென்றும், திருவருள் மருந்தென்றும் நந்தியெங்கடவுள் நவின்றனர். உண்மையுணர்வார் இதனை ஆதிமருந்தெனவும் அகன்ற உலகினை விளக்கும் உடலொளி விளக்கு இதுவாகும் எனவும் மொழிந்தார். இம் மருந்தின் பெருமை இயம்புதற்கரிது. விண்ணோர் - தெய்வம். நாரி - திருவருள்.

(6)

21. சந்திர யோகம்

831. எய்து மதிக்கலை[1] சூக்கத்தி லேறியே

எய்துவ தூலம் இருவகைப் பக்கத்துள்

எய்துங் கலைபோல ஏறி இறங்குமாம்

துய்யது சூக்கத்துத் தூலத்த காயமே.

(ப. இ.) திங்களுடைய தேய்தலும் வளர்தலுமாகிய இருவகைப் பக்கத்துமுள்ள கலைகள் நுண்மையிலிருந்து பருமையாய் விளங்கற்கும், பருமையிலிருந்து நுண்மையாய் ஒடுங்கி மறைதற்கும் எடுத்துக்காட்டாக இருப்பனபோல் மாந்தர் உடம்பும் நுண்மையிலிருந்து பருமையாய் விளங்குதலும் பருமையிலிருந்து நுண்மையாய் ஒடுங்குதலும் கொள்ளுதல் வேண்டும். உடம்புகள் மலநூக்கத்துக்குத் துணையாக அளித்தருளப்பட்ட விளக்கனைய தூய்மையது; காலவரையறைக்கு உட்பட்டது.

(1)

832. ஆகின்ற சந்திரன் சூரியன் அங்கியுள்

ஆகின்ற ஈரெட்டொ டாறிரண் டீரைந்துள்

ஏகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி

ஆகின்ற யோகி அறிந்த அறிவே.

(ப. இ.) திங்களுக்குரிய கலைகள் பதினாறு. ஞாயிற்றுக்குரிய கலைகள் பன்னிரண்டு தீயினுக்குரிய கலைகள் பத்து. இவைகளை அகமுகப்பயிற்சியால் தெளிந்து நடுநாடியின் வழியாக மேல்நோக்கிச் செலுத்துவர். இதன் பயனாக உடம்பு எழிலுடன் விளங்கும்.

(அ. சி.) சந்திரன் ஈரெட்டு - சந்திரகலை 16. சூரியன் ஆறிரண்டு - சூரியகலை 12. அங்கி எட்டெட்டு - அக்கினிகலை 64. இடைவழி - இடகலை.

(2)

833. ஆறாற தாங்கலை ஆதித்தன் சந்திரன்

நாறா நலங்கினார் ஞாலங் கவர்கொளப்

பேறாங் கலைமுற்றும் பெருங்காலில் ஈரெட்டு

மாறாக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே.

(ப. இ.) ஞாயிற்றினுடைய பன்னிரண்டு கலைகளும் திங்களின் வெளியாகச் செலுத்தப்பயின்றவர் உலகோர் உவக்கும் பேற்றினை எய்துவர். உயிர்ப்பினில் இடமூக்கு வலமூக்குகளுக்குரிய பதினாறு கலைகளும் தீயின் கலையுடன் கூடப் புறத்துச் செல்லுவதற்கு மாறாக நடுநாடி வழியிற் செல்லும். பெருங்கால் - உயிர்ப்பு; பிராணவாயு. இடமூக்கு - இடகலை. வலமூக்கு - பிங்கலை. மாறாக் - மாறாக.

(அ. சி.) ஆறு ஆறு அதாம் கலை - 12 கலை அளவாகிய.

(3)

---

1. மாயா. சிவஞானபோதம், 4. 2 - 1.

" விதிப்படி சிவஞானசித்தியார், 2. 2 - 49.

834. பத்தும் இரண்டும் பகலோன் உயர்கலை

பத்தினொ டாறும் உயர்கலை பான்மதி

ஒத்தநல் அங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை

அத்திறன் நின்றமை ஆய்ந்துகொள் வரே.

(ப. இ.) பகலோனாகிய ஞாயிற்றின் உயர்வாகிய கலைகள் பன்னிரண்டாகும். அதுபோல் பால்போல் விளங்கும் திங்களின் கலைகள் பதினாறாகும். தூயின் கலை அறுபத்துநான்காகும். இவை மூன்றும் இம்முறையாக விளங்குவதை ஆராய்ந்துகொள்வர்களாக. அங்கி - தூ.

(4)

835. எட்டெட் டனலின் கலையாகும் ஈராறுட்

சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை

கட்டப் படுமூ ரெட்டா மதிக்கலை

ஒட்டப் படாஇவை ஒன்றோடொன் றாவே.

(ப. இ.) மேற்கூறிய முறைப்படி அறுபத்துநான்குடன் ஒட்டியிருக்கின்ற தூயும், பன்னிரண்டுடன் கூடிய ஞாயிறும், பதினாறுடன் ஒட்டிய திங்களும் தனித்தனி விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவை ஒன்றோடொன்று ஒட்டுதல் கூடா.

(5)

836. எட்டெட்டும் ஈராறும் ஈரெட்டுந் தூக்கதிர்

சுட்டிட்ட சோமனில் தோன்றுங் கலையெனக்

கட்டப் படுந்தார கைக்கதிர் நாலுள

கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே.

(ப. இ.) மேற்கூறிய முவ்வகையான கலைக்கதிர்களுள், பிறையுவாவாகிய அமாவாசையில் திங்களின் கதிர் ஒடுங்கியிருப்பதால் சுட்ட சோமன் எனக் கூறப்படும். சோமன் - திங்கள். அந்நாளில் திங்களினிடத்தில் விண்மீன்போல் காணப்படும் கதிர்கள் நான்குள. இவை அடங்கியிருப்பன. இவை தொண்ணூற்றாறு மெய்களுடன் கலந்து நிற்கும். மெய்கள் - தத்துவங்கள். கலைகள் ஞாயிறு. 12, திங்கள் 16, தூ 64, நாள் 4. ஆகக் கலைகள் தொண்ணூற்றாறு.

(6)

837. எல்லாக் கலையும் இடைபிங் கலைநடுச்

சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலஞ்

செல்லா எழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்

நல்லோர் திருவடி நண்ணிநிற் போரே.

(ப. இ.) ஞாயிறு திங்கள் தூ இவற்றின் கலைகளெல்லாம் இடநாடி வலநாடி, சிறப்பாகச் சொல்லப்படும் நடுநாடி இவற்றின் வழியாகக் கீழ் நோக்கி மூலத்திற்செல்லாது, மேலெழுப்பி உச்சிக்குச் செல்லுமாறு செலுத்தச் சேர்தலால்

அங்ஙனம் சேரும் பேறுபெற்றவர் நல்லோராவர். அத்தகையோர் சிவபெருமான் திருவடியை நண்ணி நிற்பர். இடநாடி - இடகலை. வலநாடி - பிங்கலை. நடுநாடி - சுழுமுனை.

(7)

838. அங்கியிற் சின்னக் கதிரிரண் டாட்டத்துத்

தங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபானு

வங்கிய தாரகை யாகும் பரையொளி

தங்க நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே.

(ப. இ.) தீயினின்று வெளிப்படும் நுண்கதிர்கள் இரண்டும், ஞாயிறு. திங்கள், விண்மீன்கள் எல்லாவற்றுடனேயும் விரவி விளக்கும். திருவருள் பரவெளியில் திளைத்தலும், புதிய மறைவழி (நவசக்கரம்) ஆதலும் ஆகும். சின்னக்கதிர் - நுண்கதிர். ஆட்டல் - விளக்கல். தாரகை - ஒழுங்கு. வங்கிய தாரகை - கூட்டமான விண்மீன்கள்.

(அ. சி.) வங்கிய - கூட்டமான.

(8)

839. தரணி சலங்கனல் கால்தக்க வானம்

அரணிய பானு அருந்திங்கள் அங்கி

முரணிய தாரகை முன்னிய ஒன்பான்

பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே.[1]

(ப. இ.) நிலம், நீர், தீ, காற்று இந் நான்கற்கும் இடங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தக்க வானம், அழகிய ஞாயிறு, ஞாயிற்றின் ஒளிபெற்று விளங்கும் திங்கள், சிவவேள்வித்தீ, வலிமைமிக்க விண்மீன்கள் ஆகிய ஒன்பதும் பிரணவமாகிய ஓங்காரத்துள்ளொளியாம் சிவபெருமானின் சார்புருவமாகும். இவற்றை மேற்கொண்டொழுகுவது சித்தாந்த சைவப் பெருநெறியாகும். தரணி நிலம். சலம் - நீர். கனல் - தீ. அரணிய - அழகிய. அங்கி - சிவ வேள்வித்தீ; காட்டுத்தீ, வீட்டுத்தீ, பாட்டுத்தீ (இம் மூன்றும் முறையே ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தெக்கணாக்கினி என்ப). முரணிய - வலிமைமிக்க. பாட்டு - ஞானம்.

(9)

840. தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத்

தாரகை மின்னாச் சசிவளர் பக்கத்துத்

தாரகை பூவிற் சகலத்தி யோனிகள்

தாரகைத் தாரகை தானாஞ் சொரூபமே[2]

(ப. இ.) தேய்பிறையில் விண்மீன்கள் விளங்கி மின்னும், அது போல் வளர்பிறையில் அவைகள் மின்னா. உலகவுயிர்கள் அனைத்தும் உடலெடுக்கும் பிறப்பு விண்மீனைக்கொண்டே காணப்படுகின்றது. அதனால் உலகனைத்தும் விண்மீன்களின் உருவமே என்று உருவகம் செய்வது பொருந்தும். ஒவ்வொருவருக்கும் பிறந்தநாள் என்றே வழங்குகின்றோம். நாள் - நட்சத்திரம். (இத் திருமந்திரம் ஆவி அறியாமை வயப்பட்டுத் தன்முனைப்போடுள்ள காலத்துத் தேய்பிறையில் விண்மீன் வெளிப்படுவதையும், திருவடி யுணர்வு வெளிப்பட்டுத் தன் முனைப்பற்று அருள்வழியில் ஆவி அடங்கிநிற்கும் நிலையின்கண் விண்மீன் வெளிப்படாமையினையும் குறிப்பிற் புலப்படுப்பதாகும்.)

---

1. சிவஞ்சத்தி. சிவஞானசித்தியார், 2. 4: 2.

" ஒருசுடரா. அப்பர், 6. 39 - 10.

2. வெய்யோ. சிவஞானபோதம், 5. 2 - 2.

(அ. சி.) தாரகைபூவில் சகலத்தியோனிகள் - தாரகைகளே உலகில் சகல உற்பத்திக்குங் காரணம்.

(10)

841. முற்பதி னைந்தின் முளைத்துப் பெருத்திடும்

பிற்பதி னைந்திற் பெருத்துச் சிறுத்திடும்

அப்பதி னைந்தும் அறியவல் லார்கட்குச்

செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே.[1]

(ப. இ.) திங்களின் கலைகள் முதற் பதினைந்தில் முளைத்து முறை முறையாகப் பெருத்திடும். பிற்பதினைந்தில் பெருத்த அவை முறை முறையாகக் குறைந்து சிறுத்திடும். இத்தகைய மாறுதலை உற்றுநோக்க வல்லார் சுட்டி யுணரப்படும் பொருள் அனைத்தும் தோன்றி மறையும் அழிபொருள்கள் என்னும் உண்மை தெளிவர். மாற்றம் தெளிந்து மனம் கழியநின்ற மறையோனாகிய சிவபெருமான் திருவடியைச் சேர்வர்.

(அ. சி.) முன்பதினஞ்சு - வளர்பிறை. பின்பதினஞ்சு - தேய்பிறை.

(11)

842. அங்கி எழுப்பி யருங்கதிர் ஊட்டத்துத்

தங்குஞ் சசியால் தாமம்ஐந் தைந்தாகிப்

பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போக்கறத்

திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே.

(ப. இ.) மூலத் தூயை எழுப்பி மதிமண்டிலத்துக் காணப்படும் திங்கட் கதிருடன் சேர்த்தால், அங்குக் காணப்படும் திங்களால் அக் கதிர்கள் அமைவுற்று ஐந்தாக விரியும். திங்கட் கதிர் விரிந்த காலத்து விண்மூன்களாகிய தாரகைகள் மடங்குவதுபோன்று ஐம்புலன்களும் அகத்திங்கள் கதிர் விரிந்த காலத்து மடங்கும். இந் நிலைக்குத் திங்கட்கதிர் அங்கி விரவுகின்ற யோகம் என்று பெயர். மதிமண்டிலம்: மிடறு முதல் ஆயிர இதழ்த் தாமரை வரையாகும். ஆயிர இதழ்த் தாமரையை வெளி என்றும் உச்சித்தொளையென்றும் கூறுவாருமுளர். வெளி என்பதே பெருவழக்கு. ஊட்டத்து - கொடுப்பதில். சசி - திங்கள். தாரகை - விண்மூன். போக்கற - புறம்போதல் மடங்க.

(அ. சி.) ஊட்டத்து - கொடுப்பதிலே.

(12)

843. ஒன்றிய ஈரெண் கலையும் உடலுற

நின்றது கண்டும் நினைக்கிலர் நூதர்கள்

கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின்

சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே.[2]

(ப. இ.) திங்களின் பதினாறு கலையும் உடம்பின்கண் புறம் போகாது அகத்தே பொருந்த நிற்கின்ற ஒளிநிலை கண்டு தாழ்வானவர்கள் உண்மையை நினைக்கின்றிலர். அதனால், அவர்கள் சினந்து உடலைக்

---

1. சேற்றுவளர். புறநானூறு, 27.

2. திருநாமம் அப்பர், 6 - 95 - 6.

காலம்நோக்கிப் பிரிக்கக் கருத்துக்கொள்ளும் காலனின் கருத்தின்படி சென்று பிறப்பு இறப்பு என்னும் மாறாப்பெருஞ் சுழலில் விழுவர். இத் தடுமாற்றமாகிய மயக்கத்தினின்றும் விடுபடார். நூதர்கள் - நூசர்கள்: தாழ்வானவர்கள். கன்றிய - சினந்த. கருத்துழி - கருத்தின்படி திகைப்பு - மயக்கம்.

(13)

844. அங்கி மதிகூட வாகும் கதிரொளி

அங்கி கதிர்கூட வாகு மதியொளி

அங்கி [1]சசிகதிர் கூடவத் தாரகை

தங்கி யதுவே சகலமு மாமே.

(ப. இ.) மூலத் தூயும் திங்கட் கதிரும் கலந்த இடத்துப் பகலவன் கதிரொளி விளங்கும். மூலத்தூயும் பகலவன் கதிரும் விரவிய இடத்து மதியொளி திகழும். மூலத்தூ திருவடியுணர்வோடு கலப்புறலால் விண்மீனை ஒத்த ஆவிகளின் ஒருநிலைத்தங்குதல் ஏற்படும். அந்நிலையே எல்லாம் ஆகும் நிலையாம். தாரகை - விண்மீன்; நட்சத்திரம்.

(14)

845. ஈராறு பெண்கலை எண்ணிரண் டாண்கலை

பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து

நேராகத் தோன்றும் நெருப்புற வேபெய்யில்

ஆராத ஆனந்தம் ஆனந்த மானதே.

(ப. இ.) பெண்கலையாகிய திங்கட்கலை பதினாறும், ஆண்கலையாகிய பகலவன் கலை பன்னிரண்டும் உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் உடம்பை விட்டகலாமல் உடம்பினுள்ளே மூலத்தினிடம் நிற்றல் வேண்டும். அங்ஙனம் நிற்கப்பெற்றால் தெவிட்டாத திருவடியின்பம் நிலைத்த இன்பமாம். நெருப்பு - மூலத்தூ. பெய்தல் - அதன்கண் நிலைப்பித்தல்.

(15)

846. காணும் பரிதியின் காலை இடத்திட்டு

மாணும் மதியதன் காலை வலத்திட்டுப்

பேணியிவ் வாறு பிழையாமற் செய்வீரேல்

ஆணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே.

(ப. இ.) வலமூக்காகிய பருதியின்வழி இயங்கும் உயிர்ப்பை (மூச்சுக் காற்றை) இடமூக்கின்வழி வாங்கியும், இடமூக்காகிய திங்களின் வழி இயங்கும் உயிர்ப்பை வலமூக்கின் வழி வாங்கியும், இம்முறையாக அம் மூச்சைத் தவறுதலில்லாது பழகி வந்தால், அளவில்லாத ஆண்டுகள் ஆணியாகிய உயிர் உரனுடன் அவ்வுடலில் வாழும்.

(அ. சி.) பருதி - பிங்கலை. மதி - இடகலை. ஆணி - சீவன்.

(16)

847. பாலிக்கும் நெஞ்சம் பறையோசை ஒன்பதில்

ஆலிக்கும் அங்கே அமரர் பராபரன்

மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யாய்நிற்குங்

காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் தானே.

(பாடம்) 1. சிவத்தினிற்.

(ப. இ.) உடம்பகத்துள்ள ஒன்பது தொளைகள் வழியாகவும் தண்ணுமையாகிய பறையோசை முழங்கும். அங்குத் தேவர்க்கும் மூவர்க்கும் மற்று யாவர்க்கும் மேலாம் சிவபெருமான் இன்பக் கூத்தியற்றுவன். திருவடிப் பேற்றிற்கு முன்செல்லும் மெய்யுணர்வு விளக்கொளியாய் விளங்கும். அவ் விளக்கத்தால் காலைத்தோன்றும் கதிரவன்ஒளி சங்கின் நிறமும் திங்களின் நிலவும்போன்று காணப்படும்.

(அ. சி.) ஆலிக்கும் - ஒலிக்கும். ஒன்பதில் - ஒன்பது துவாரங்களையுடைய தேகத்தில். காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் - சூரியன் சங்கின் நிறமுள்ள சந்திரன் போன்று தோன்றுவன்.

(17)

848. கதிரவன்[1] சந்திரன் காலம் அளக்கும்

பொதிரவ னுள்ளே பொழிமழை நிற்கும்

அதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடர்ப்ப

எதிரவ னூச னிடமது தானே.

(ப. இ.) ஆருயிரின் அகவைக் காலத்தை அளக்குங் கருவிகள் ஞாயிறும் திங்களும் ஆகும். அகவை - வயது. உள்ளங்கவர்கள்வனாக ஒளித்து உடன்நிற்கும் சிவனுக்குள் திருவருள் பொழிமழை போன்று அமிழ்தாய்த் திகழும். அண்டத்தப்பாலும் சென்று முழங்க நடிக்கும் சிவன் நெஞ்சத்துச் செறிந்துநிற்பன். அதனால் அந் நெஞ்சிடமே எழுந்தருளி முன்தோன்றும் இறைவன் இருப்பிடமாகும்.

(அ. சி.) பொதிர் - ஒளித்தல். மழை - அமுதம்.

(18)

849. உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை

அந்திக்கு மந்திர மாரும் அறிகிலார்

அந்திக்கு மந்திர மாரும் அறிந்தபின்

தந்தைக்கு முன்னே மகன்பிறந் தானே.[2]

(ப. இ.) மூல முதல் புருவநடு ஈறாகவுள்ள நிலைக்களங்கள் ஆறும், அடியே படைப்புடன் காப்புத் துடைப்பு, முடியே மறைப்பருளாம் முன் என்ப. அவற்றுள் படைப்புக்களமாம் கொப்பூழின்கண் தோன்றிச் சுடர்விட்டெழும் ஒளிப்பிழம்பை வணங்கி வழிபடும் மறையினை ஆரும் அறிகிலர். வழிபடும் அம் மறையினை யாவரும் அறிந்தபின் தந்தையாகிய சிவத்திற்குமுன் ஆவியாகிய மகன் தோன்றினன் என்ப. இது, 'சிவயசிவ' என்றும் செந்தமிழ்த் திருவைந் தெழுத்தின் மறையின்கண் சிகரத்துக்கு முன் யகரம் நிற்கும் நிலையினையே தந்தைக்குமுன் மகன் பிறந்தான் என்பதைக் குறிக்கும். எனவே நிலைக்களமாகிய ஆதார வழிபாட்டுக்குரிய மறை திருவைந்தெழுத்தே என்க.

கொப்பூழுக்கு முன்னிடமாகிய மூலத்தில் ஓம் மொழிப் பிள்ளையார் தோன்றியதைக் கூறுதலும் ஒன்று. இம்முறையில் ஆறிடங்களுக்கும் முறையே 1. ஓம்

---

1. நாளென. திருக்குறள், 334.

2. அஞ்செழுத்தா. சிவஞானபோதம், 9. 3 - 1.

" துஞ்சலும், சம்பந்தர், 3. 22 - 2.

நமசிவய, 2. ஓம் நமசிவய, 3. நமசிவய, 4. சிவயநம, 5. சிவயசிவ, 6. சிவசிவ என்ப. அந்திக்க - வந்திக்க; வணங்க.

(19)

850. ஊதியம் ஏதும் அறியார் உரைப்பினும்

ஓதியும் ஏதும் அறியாத ஊமர்கள்

ஆதியும் அந்தமும் அந்திக்க வல்லிரேல்

வேதியன் அங்கே வெளிப்படுந் தானே.[1]

(ப. இ.) பகற் குருடாம் கோட்டான் போன்ற அறிவில்லார் தாங்களாக ஓதியும் பிறர் உரைப்பக்கேட்டும் அடைதற்காம் பேற்றினை அறியார். உயிர்ப்பின் துவக்கமும் முடிவும் உணர்ந்து அடக்கும் வன்மை பெற்றவரானால் அறிவுருவாம் சிவபெருமான் அங்கு அப்பொழுதே வெளிப்பட்டருளுவன். அந்திக்க - அடக்க.

(அ. சி.) ஆதியும் அந்தமும் - சுவாசம் உதித்தலும் ஒடுங்குதலும்.

(20)

851. பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத்

தூங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும்

பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்கொளீஇ

நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகை யானே.[2]

(ப. இ.) முதலிடமாகிய பாப்பிருக்கை (குண்டலி) புருவநடுவாகிய மதியமிழ்தைக் கீழிழுத்துத் தின்ன முயலும் வெப்பஞ் செய்கின்ற கதிரையும் அக் குண்டலித் தீ வாட்டும் இவற்றைத் திருவருள் துணையால் அவ்வவற்றினிடத்தில் மாறுபாடின்றி அமையும்படி பயின்றால் நெடுந்தகையனாகிய சிவனும் மதியும் பாம்பும் பகைதீர்ந்து உறவாய் உடன் வாழும்படி செய்தருள்வன்.

(அ. சி.) பாம்பு - குண்டலினி. மதி - அமுதம். தூங்கு கதிரை - தூங்கு செய்கின்ற சூரியன்.

(21)

852. அயின்றது வூழ்வள வுந்துயில் இன்றிப்

பயின்ற சசிவூழ் பொழுதில் துயின்று

நயந்தரு பூரணை உள்ள நடத்தி

வியந்தரு பூரணை மேவுஞ் சசியே.

(ப. இ.) பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட திங்கள் அப் பாம்புவிட்டு விலகுகின்றவரையும் உறக்கமின்றி இருந்து, விட்டு விலகியதும் விரும்பத் தகுந்த பூரணையாகிய நடுநாடி வழியாக உயிர்ப்புப் பயிற்சியைப் பயின்று புறநாட்டமின்றியிருந்து மேற்கொள்வார்க்குச் சசியாகிய புருவநடுவின்கண் விளையும் திங்கள் அமிழ்தம் கைகூடும் என்க. பூரணை - நடுநாடி.

(அ. சி.) அயின்றது - பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட மதி.

(22)

---

1. பகல்வெல்லும். திருக்குறள், 481.

2. தேனும். 12. கூற்றுவநாயனார், 9.

853. சசியுதிக் கும்அள வுந்துயி லின்றிச்

சசியுதித் தானேல் தனதூண் அருந்திச்

சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற்

சசிசரிப் [1]பின்கட் டன்றுயில் கொண்டதே.

(ப. இ.) புருவநடுவில் தோன்றும் மதியமிழ்தம் புலனாகும் வரை உயிர்ப்புப்பயிற்சியை விடாது பயின்று,அம் மதியமிழ்தம் புலனாயதும் அம் மதியமிழ்தினைத் துய்த்து, அம் மதியமிழ்து உடம்பின்கண் எல்லா இடங்களிலும் பரவும் வரையில் பயிற்சிவிடாது செய்க. அம் மதியமிழ்து எங்கணும் பரவியபின் புறநாட்டம் அறவே நூங்கிற்றாகும். சசி - மதி. உதித்தல் - (உணர்வில்) புலனாதல். துயிலின்றி - மடியில்லாமல்; முயற்சியுடன் தனதூண் - தன் நெற்றிக்கண் காணப்படும் மதியமிழ்து. துயிலாமல் - புறநாட்டமில்லாமல்; அகநாட்டத்துடன். சரிப்பின் - பரவினால். துயில்கொள்ளுதல் - புறநாட்டம் முற்றாக நூங்குதல்.

(23)

854. ஊழி பிரியா திருக்கின்ற யோகிகள்

நாழிகை யாக நமனை அளப்பர்கள்

ஊழி முதலாய் உயர்வார் உலகினில்

தாழவல் லார்இச் சசிவன்ன ராமே[2]

(ப. இ.) ஊழாகிய உடம்பின் கால அளவையைப் பொருந்தாமல் இருக்கின்றவர் அகத்தவத்தோராவர். அகத்தவம் - யோகம். கால அளவையைப் பொருந்தாமையாவது: அகத்தவம் இல்லாதார்க்குக் காலம் கணக்கிடுவது நாழிகை, நாள், கிழமை, திங்கள், ஆண்டு என ஞாயிற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு அளப்பது. அகத்தவத்தோர்க்கு உயிர்ப்பை - பிராணவாயுவைக் கருவியாகக் கொண்டு அளப்பது. ஒவ்வொருநாளும் நாம் விட்டுவாங்கும் மூச்சு வாங்குவதைவிட விடுவதே அளவிறப்ப ஆகின்றது. அதனால் வரவுக்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்யும் ஒருவரைப்போல் விரைவில் காலத்தை அளக்கும் காலன் - கூற்றுவன் முன் சென்று விடுகின்றோம். அகத்தவமுடையோர் உயிர்ப்புப் பயிற்சியால் மூச்சை அளவாக விட்டுக் கூடுதலாக உள்ளே தங்கவைத்துக் கொள்கின்றனர். மேலும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு மூச்சை வெளியில் ஒரு சிறிதும் விடாமல் உள்ளேயே அடக்கிவைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் காலம் அளவின்றி நூள்கின்றது. சுருங்கச் சொன்னால் அவர்கள் தாமாகவே வேண்டும்போது தம் ஆவியை நூத்துக்கொள்வர். அதனால் அவர்கள் தங்கள் பயிற்சியாகிய நாழியால் நமனை அளக்கின்றனர். நமனை அளப்பதாவது சிவனை இடையறாது எண்ணும் எங்கள் பால் ஏ நமனே! உனக்கு வேலையில்லை என்பதே: மேலும் பலவூழிகள் மாளாது அவ்வவ்வூழிக் காலங்களில் தூய பரவெளியில் திளைத்திருந்து மூண்டும் அவ்வுடம்புடனே தோன்றுவர். அதனால் அவர்கள் ஊழிமுதல்வரும் ஆகின்றனர். இம் முதன்மை அவர்கட்குச் சிவனருளால் கிடைக்கப்பெற்றதாகும். இவ் வுண்மை 'யோகியாயிருந்

(பாடம்) 1. பின்கட்டன் கண்டுயில்.

2. தோற்றஞ்சால். நாலடியார், 7.

" மண்ணிற், நாலு. 12. பெருமிழலைக் குறும்பர் 6 - 10.

துயிர்க்கு யோகத்தைப் புரிதல் ஓரார்' என்னும் தமிழாகம விரிவாகிய சிவஞான சித்தியார் திருப்பாட்டான் உணர்க. நாழி - அளக்கும் கருவி; படி தாழ - தங்க. ஊழி - கற்பம். உடம்பில் அகத்தவ முயற்சியால் நெடுநாள் தங்கவல்லார் மதியமிழ்தப் பயிற்சியுடையாராவர். இவரைச் சசிவன்னர் எனக் கூறுவர். நாழிகையாக என்பதை, நாழி + கையாக என்று பிரித்து நாழி - படி, கையாக - அளக்கும் கருவியாக எனப்பொருள் கொள்க.

(அ. சி.) ஊழி தரியாது - விதியை அடையாமல்.

(24)

855. தண்மதி பானுச் சரிபூமி யேசென்று

மண்மதி காலங்கள் மூன்றும் வழிகண்டு

வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளைந்தபின்

தண்மதி வூழ்வள விற்கண மின்றே.[1]

(ப. இ.) குளிர்ந்த திங்களும், ஞாயிறும் உச்சி வழியாக நிலத்தே சென்று நிலைப்பின் உலகத்தாரால் மதிக்கப்படுகின்ற இறப்பு, நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் மூன்று கால நிகழ்ச்சியையும் ஒருகாலத்து ஓரிடத்தே இருந்து கண்டு கொள்வர். நிறைமதி தோன்றிய நாளில் மதியமிழ்தம் விளையும். விளைந்தபின் அக் குளிர்ந்த மதியமிழ்தம் உடல்முழுவதும் நிறைவதற்குரிய அளவிற்கு எண்ணில்லை என்க. உச்சிசரி - உச்சித் தொளைவழி. உச்சி சநி என்பது உச்சரி என நின்றது செய்யுட்டிரிபு. வூழ்வு - நிறைவு. அளவிற்கு -, அணம் இன்றே - எண்ணில்லை.

(அ. சி.) மண்மதி - உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட்ட.

(25)

856. வளர்கின்ற ஆதித்தன் தன்கலை யாறுந்

தளர்கின்ற சந்திரன் தன்கலை யாறும்

மலர்ந்தெழு பன்னிரண் டங்குலம் ஓடி

அலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே.

(ப. இ.) ஞாயிற்றின் விளக்கமிக்க கலை ஆறும், திங்களின் தேய்பிறைப்பக்கக் கலை ஆறும் உயிர்ப்புப் பன்னிரண்டு விரலளவு ஓடி விரிந்து உள்ளடங்குந் தன்மையை அறிந்தவர் நெடுநாள் வாழும் தன்மையை அறிவர். அல்லாதார் எவரும் அறியார்.

(26)

857. ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து

போம்வழி எங்கணும் போகாது யோகிக்குக்

காமுற இன்மையிற் கட்டுண்ணு மூலத்தில்

ஓமதி யத்துள்விட் டுரையுணர் வாலே.

(ப. இ.) உயிர்க்கு மதியமிழ்தம் கீழ்நோக்கிக் கழியுமானால் தேய்வு பக்கம் எனக் கூறுக. அகத்தவமுடையார்க்குக் காம வேட்கை இன்மையால் அவ்வமிழ்து (விந்து) போம் இடமெல்லாம் போகாது கட்டுப்படும். அவ்வாறு கட்டுப்படுவதற்கு மூலத்திடத்துத் தோன்றும் ஓ மொழி மறையினை இடையறாது புருவநடுவில் எண்ணுதல் வேண்டும். எண்ணு

---

1. அருந்தின்பத் சிவஞானசித்தியார், அளவை - 7.

தல் - தியானித்தல். அவ்வாறு எண்ணும் உணர்வினால் மதியமிழ்து நடுநாடிவழியாக மேற்செல்லும். எனல் - எனக் கூறுக. இது 'பயனில் சொல் பாராட்டு வானை மகனெனல், மக்கட் பதடி எனல்' (குறள் - 196) என்பதனால் விளங்கும்.

(அ. சி.) உயிர்த் தேய்மதி - சூவனுக்கு அபரபக்கம். விந்து...போலிது - சாதாரணமாகச் செல்லும் வழியில் செல்வது விந்து. காமுறவு - ஆசையுறுதல். மூலத்தில் கட்டுண்ணும் - மூலாதாரத்தில் உள்ள வீணாத்தண்டின் ஊடே செல்லும்.

(27)

858. வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாறொடுஞ்

சூறுற நான்குந் தொடர்ந்துற வேநிற்கும்

ஈறிலி னன்கலை யீரைந்தொ டேமதித்

தாறுட் கலையுள் அகலுவா வாமே.

(ப. இ.) சிறப்பாகத் தூயின் கலை ஆறுடனும் கூழ்ப் பகுதியிற் காணும் கலை நான்கும் தொடர்வுபட்டேநிற்கும். அழிவில்லாத ஞாயிற்றின்கலை பத்துடன் திங்களின் கலை அடங்கியேநிற்கும். அந்நாளே விரிந்த உவாநாளாகும். சூறு - கூழ்ப்புறம். இனன் - ஞாயிறு. மதித்தாறுள் - திங்களின் கலையுட்பட்டிருக்க.

(28)

859. உணர்விந்து சோணி உறவினன் வீசும்

புணர்விந்து வீசுங் கதிரிற் குறைவில்

உணர்வும் உடம்பும் உவையொக்க நிற்கில்

உணர்வும் உடம்பும் ஒருகால் விடாவே.

(ப. இ.) உணர்விற்கு வாயிலாகிய ஒளிவிந்து, நாதமாகிய சோணி தத்து - நாதத்தின்கண் கலக்க ஞாயிற்றின் ஒளி மிக்குக் காணப்படும். ஞாயிற்றின் கதிர் குறையுமானால் விந்து மேலே விளங்கித் தோன்றும். ஒளியாகிய உடம்பும் உணர்வும் ஓரளவாகித் தோன்றின் அத்தகைய யோகியர்க்கு உடம்பு ஒரு காலத்தும் விட்டு நீங்காது. சோணி - சோணிதம்: நாதம். உவை - அவ்விரண்டும்.

(அ. சி.) சோணி - சோணிதம்; நாதம். இனன் - சூரியன். உவை - அவை இரண்டும்.

(29)

860. விடாத மனம்பவ னத்தொடு மேவி

நடாவு சிவசங்கின் நாதங் கொளுவிக்

கடாவிடா ஐம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடு

படாதன இன்பம் பருகார் அமுதமே.

(ப. இ.) இடையறாத ஒடுக்கமனமும் உயிர்ப்பும் ஒன்றுகூடிப் பொருந்தி அனைத்தையும் என்றும் பிரிப்பின்றி இயைந்து இயக்கும் சிவபெருமானின் தனிப்பெரு மறையாம் 'சிவ' என்றும் அருளொலி முழக்கத்தை எழுப்பினால் கட்டுப்படாது முருட்டுத் தன்மையாய் இழுத்துச் செல்லும் ஐம்புலன்களும் கட்டுக்கு அடங்கும். விடுதலில்லாது என்றும் நிலைத்திருக்கும் திருவடியின்பம் துய்க்கும் தெவிட்டாத நிறை இன்பம்

ஆகும். விடாத - நீங்காத. பவனம் - உயிர்ப்பு. நடாவு - இயக்குகின்ற. சங்கநாதம் - சங்கொலி போலும் ஒலி. கடா - முருட்டுத் தன்மை. விடா - நீங்காத. கட்டுண்ணும் - அடங்கும். வீடுபடாதன - விடுபடாதன; நீங்காத. விடு - வீடு என முதல் நீண்டது. சங்கு - வெண்ணிறம் பொருந்திய சிறந்த முதன்மை வாய்ந்த இசைக் கருவி. பருகாரமுதம்: பருகு + ஆர் + அமுதம்.

(அ. சி.) மனபவனம் - மனமும் பிராணனும். கடா - முரட்டுத்தனம். வீடுபடாதன - நீங்காத.

(30)

861. அமுதப் புனல்வரு மாற்றங் கரைமேற்

குமிழிக் குட்சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச்

சமையத்தண் டோட்டித் தரிக்கவல் லார்க்கு

நமன்இல்லை நற்கலை நாள்இல்லை தானே.

(ப. இ.) மதியமிழ்தப் பெருக்கு மிக்குவரும் ஆற்றங்கரையாம் புருவநடுவின்மேல் தோன்றும் குமிழியகத்து அறிவு, ஆற்றல், ஓசை, ஒளி (சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து) ஆவி என்னும் சுடர் ஐந்தினையும் ஒருங்குகூட்டி நடுநாடிவழியாக உயிர்ப்பினைச் செலுத்தி உறைப்புடன் நிற்கவல்லார்க்கு உடம்பினின்று உயிரைப் பிரிக்கும் நமனுக்கு உட்படும் நலிவில்லை; கலை நாள் முதலியன கட்டுறுத்தும் பிணிப்பில்லை. அழியாது உடம்புடன் என்றும் இருப்பர். சமைய - பொருந்த. தண்டு - நடுநாடி. ஓட்டுதல் - செலுத்துதல். தரித்தல் - நிலைத்தல். கலை - நட்டு. நாள் - நாள்கோள்.

(அ. சி.) தற்சுடர் ஐந்து - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சீவன். சமைய - பொருந்த.

(31)

862. உண்ணூ ரமுத முறுமூ றலைத்திறந்

தெண்ணூர் இணையடித் தாமரைக் கேசெலத்

தெண்ணூர் சமாதி யமர்ந்துதூ ராநலங்

கண்ணாற் றொடேசென்று கால்வழி மாறுமே.

(ப. இ.) உண்ணாரமுதமாகிய மதியமிழ்தத்தின் பொருந்திய ஊற்றினைத் திருவருளின் துணைப் பயிற்சியால் திறத்தல் வேண்டும். திறந்து தெளிந்த அருட்குணம் வாய்ந்த திருவடியாகிய தாமரையை இடையறாது எண்ணுதல் வேண்டும். எண்ணி இன்புற அலைவின்றி உளம் தெளிந்த நிட்டையிருத்தல் வேண்டும். நிட்டையிருந்து, என்றும் நீங்காது நிலைத்துள்ள ஏற்றமாம் உணர்வு எனப்படும் திருவடியுணர்வாகிய கருத்துவழிச் சென்று உறைத்தல் வேண்டும். உறைக்கின் உயிர்ப்பானது பொதுவாகச் செல்லும் வலமூக்கு, இடமூக்குவழி அகன்று நடுநாடிவழியாக மாறும் என்க. தெண்ணீர் - தெளிந்த அருட் பண்பு. தெண்ணீர்ச் சமாதி - அலைவில்லாத தெளிந்த நிட்டை. தீரா நலக்கண் - திருவடியுணர்வு. கால் - உயிர்ப்பு.

(அ. சி.) தீரா நலக்கண் - ஞானக்கண்.

(32)

863. மாறு [1]மதியுமா தித்தனு மாறின்றித்

தாறு படாமல்தண் டோடே தலைப்படில்

ஊறு படாதுடல் வேண்டும் உபாயமும்

பாறு படாஇன்பம் பார்மிசைப் பொங்குமே.

(ப. இ.) உடம்பகத்துக் காணப்படும் ஞாயிற்று மண்டிலம் திங்கள் மண்டிலம் இயற்கையில் மாறுடையதாயினும் பயிற்சியால் மாறில்லாமல் பிரிவில்லாமல் இயைந்து நடுநாடியாகிய தண்டுடன் கூடினால் உடலுக்கு அழிவில்லை. நிலத்தின்மீது அழிவில்லாத திருவடிப் பேரின்பம் அளவின்றிப் பெருகும். அதற்குரிய வழிவகையும் இதுவே.

(அ. சி.) மாறும் - மாறுபட்டிருக்கின்ற. தாறுபடாமல் - பிரிவில்லாதபடி. தண்டோடு - வீணாத்தண்டுடே. ஊறுபடாது - கெடாது. பாறு படா - அழிவில்லாத.

(33)

மூன்றாம் தந்திரம் முற்றும்.